

ALEXANDREIS
SIVE
GESTA ALEXANDRI MAGNI
LIBRIS X COMPREHENSA
AUCTORE
GUALTERO DE CASTELLIONE

Ex veteribus mss. bibliothecarum S. Galli et Montis Angelorum in lucem edita opera
 R. P. F. Athanasii Gugger, S. Galli monachi, superiorum permisso, in monasterio
 S. Galli, formis ejusdem, anno partæ salutis M. DC. LIX. — In-12.

(Juxta exemplar in biblioteca Argentinensi asservatum, quod nobis gratiose transmisit D. Juno, eidem bibliothecæ
 præfector.)

CANDIDO LECTORI SALUTEM.

En tibi, candide Lector, opus novum, ut sit antiquum, nusquam, quod sciam, editum (6), a multis
 cupide inspectum et desideratum, non minus antiquitate quam eruditione venerabile. Auctor est quidam
 Gualterus de Castellione : scripsit annis abhinc trecentis circiter, vir ut in poetica, sic in omni disciplina-
 rum genere, præcipue sanetarum litterarum cognitione instructissimus. Gesta Alexandri M. sic prosequitur,
 ut et ingenii acumine, et judicii acrimonia cum veteribus illis, quos egregie æmulatur, in certamen ve-
 nire posse videatur; venustus totus et floridus, plenus succi, sententiis densus, et sepe seipsum velut
 excedens, auream illam Q. Curtii brevitatem non solum imitatus, sed etiam assecutus. In hoc edende
 naetus sum exemplaria duo mss. vetusta, alterum ex biblioteca celebris monasterii Montis Angelorum,
 ordinis S. P. Benedicti, a R.º ejusdem cœnobii; eruditissimoque abbe mihi communicatum, alterum
 vero ex nostra, id est S. Galli vetere armario depromptum, et glossa interlineari explicatum, quam et
 prius illud exemplar, sed rariorem habet, prorsus ut persuadear in scholis hunc auctorem olim publice
 prælectum fuisse : ut quod de Aristotelis philosophia conjuncta cum pomeridiana rhetoricon exercita-
 tione traditur, id de Q. Curtio, et hoc auctore alternis in humanioribus explicato factum fuisse conjectu-
 rem. Videtur id ex epitaphio, quod sibimet auctor concinnavit, haud obscure colligi posse. Ut tamen in .
 rebus humanis nihil est ex omni parte beatum, ita sunt in hoc opere quæ displicere possint politioribus.
 Equidem ut de iis taceam quæ necessitas extorsit, uti sunt *topographus, Mesopotamia, Jerusalem, etc.*,
 tantus auctor beneficio cœsurae utitur forte nimis frequenter. Deinde Græcorum vocabulorum fuit negli-
 gentior, ea pleraque cum præsectorum militarium sint, et ex Historia Curtii, Plutarchi, etc., petantur,

(6) Fallitur, ut jam supra monuimus. Prolegomena editionis Lugdunensis anni 1558, quæ typis cur-
 sivis (Gallice caractères de civilité) impressa fuit, hic adnectere operæ pretium duximus :

Philippi Galtheri poëta, Alexandreidos libri decem, nunc primum in Gallia Gallicisque characteribus editi.
 — Lugduni, vendebat Robertus Granjon typis propriis. MCLVIII. Ex auctoritate regia.

Extrait du privilege du Roy.

Il ha pleu au Roy, nostre sire, de donner priuilege et permission à Robert Granjon d'imprimer ce pre-
 sent livre, intitulé : *Alexandreidos*, de sa lettre francoise d'art de main : et pour remuneration de son
 inuention, veult iceluy Seigneur, que nul autre, quel qu'il soit, en ce royaume, n'ayt à tailler poinssons,
 ne contrefaire la dite lettre francoise d'art de main, ne d'icelle vendre ne distribuer aucune impression,
 fors celle qui sera imprimée par ledit Granjon, sur certaines et grandes peines contenues aux lettres et
 privileges dudit Granjon : Et ce pour le temps et terme de dix ans consequutifs, à compter du jour et date
 des presentes ; quant à l'imitation desdits caractères d'art de main, et quant à l'impression dudit livre, du
 jour et date qu'il seraachevé d'imprimer. Et outre ce, ledit Granjon, tant pour cette œuvre que pour au-
 tres contenues et mentionnées en ses dites lettres, veult et entend que par l'extraict et inscription qui sera
 faict d'iceluy en chacun livre, les defenses et inhibitions mentionnées aux priuileges, sovent tenues pour

mutarique citra rerum gestarum confusionem non potuerint, ne lector offendetur, mutato charactere, additoque asterisco notantur, mutatis solum propriis, quæ secum errorem trahunt et quibus ne Curtius utilit. Atque ut de voce *Darius* (cujus priorem utramque sere semper breviat), taceam, voces Græcae multæ sunt, quæ ne dialecto salvare possunt, ut *Symmachus*, *Nicanor*, etc., quanquam quid Græcis non licet? cum et *Virgilius Orionem* pro libitu variet. Erant et inusitata quædam et obsoleta verba Latina, pauca tamen, quorum loco, ne vestis splendida his quasi maculis fuscaretur, alia substitui, illis interim in marginalia plerumque relatis, præter ablativum, *mediante*, qua voce, quia sæpe utitur, delectatus esse videtur. Discrepabant insuper exemplaria non sola verborum trajectione, quæ levis est, sed etiam diversitate, ut ambo haberentur, omissis tamen erratis, in marginalia rejeci pleraque. Librarium errores graviores sane ita castigati, ne palam apparerent, facile istos ex mutato charactere conjiceret lector, non enim verisimile tales illos, nisi forte aliquos ab auctore commissos, cum alioqui sibi contrarius scipsum expugnaret. Dubia nonnulla cum se auctoritate etiam veterum tucantur, ut vox *temulentus*, *Clytus* quod æque per y scriptum reperitur, neminem offendit. Haec sunt quorum te, benevole lector, admonitum volui. Vale, et fruere, interim, dum alia sequuntur, meumque hunc de antiquitate in lucem protrahenda laborem æqui bonique consule.

suffisamment significées à tous imprimeurs et autres qu'il appartiendra : comme plus à plain est contenu aux lettres patentes dudit Granjon, données à Saint-Germain en Laye le xxvie jour de decembre l'an de grace mil cinq cens cinquante sep^t,

Ainsi signées :

Pag le Roy,

Maitre Jehan Nicot, maistre des Requestes de l'hostel, present. Fizes.

R. Constantini epigramma.

Mænonium yatem qui quondam invidit Achilli
Magnus Alexander, nunc timet invidiam,
Postquam grandiloquum sensit sua facta poetam
Galtherum Ausonia sic cecinisse tuba :
Quem sibi præferri non indignetur Homerus
Qui nequedum poterat cæcus habere parem.
Hoc tamen adversus stimulos prætendit acutos
Invidiæ, Macedo, quicque monarca fuit,
Zeuxidis ad dictum alludens, regisque poetæque
Invidus esse potes, æmulus esse nequis.

Du latin, vers alexandrins.

Alexandre le Grand, chatouillé de l'honneur
Qu'Achille recevoit, ayant sa muse amye
Du mieux disant des Grecs, s'enfurrait d'envio :
Et or il craint qu'aucun seconde son erreur :
Quand il ha entendu, de Galther hault sonneur
Ainsi chanter ses faicts du cleron d'Ausonie :
Et qu'Homere aveuglé son premier ne le nie :
Qui jusqu'icy n'ha eu égal à sa grandeur.
Pourtant le Macédon (qui du bras de victoire
Au rond de l'uniuers feit retentir sa gloire)
Prépare aux traits aigus de l'envieux arroy
L'apophthegme imité du tableau qui fait vivre
Le bon peintre Zeuxis. « Du poete et du Roy
Tu peux estre envieux, et non pas les ensuivre.

R. Constantinus lectori

Equidem fore non dubito quin, quantum horum characterum novitas atque insolentia lectorem in admirationem converterit, tantum oblectet utilitas atque elegans; quorum non solum typos ingeniose expressit Robertus Granjon, sed etiam, ut alter Dibutades Sicyonius, protypa et ectypa fecit et excudit. Primum quod ad characterum venustatem et facilitatem in legendi, horum certe forma non minus commendabilis caeteris, magis autem nostris usitata, quæ scribentis manum quam proxime reddit: ut scripturam ementiatur impressio, et quod manufactum, an typis excusum sit, postea possit dubitari. Usus autem erit non minimus tam nostris hominibus, tum exteris, quem litteratoribus exponendum relinqu; sine quorum opera, etiam vel ἀλογος τρεῖν utilitatem satis aperit, efficietque ut hoc scripturæ genus non novum fuit, sed omnibus maxime familiare; quod jam etiam totius Europæ gentis præcipue, manus attexit. Nisi quis fortasse sua contempnens peregrina suspiciat, ob hoc ipsum merito, ut apud Romanos antiquitus, peregrinitatis accusandus atque castigandus, vel, ut loquitur Ulpianus, per poenam deportationis ad peregrinitatem redigendus. Malus enim civis est quem barbara magis instituta capiunt quam patria, et cui plus placet aliena respublica quam sua. Vale.

EPISTOLA AUCTORIS⁽⁷⁾.

Moris est usitati cum in auribus multitudinis aliquid novi recitatur, solere turbam in diversa scindi studia, et hunc quidem applaudere, et quod audit, laude dignum prædicare; illum vero, seu ignorantia ductum, seu livoris aculeo, vel odii somite perversum, etiam bene dictis detrahere, et versus bene tornatos incudi reddendos censere. Et mirum est humanum genus a prima sui natura, secundum quam cuncta, quæ fecit Deus, valde bona creata sunt, ita esse depravatum, ut pronius sit ad condemnandum, quam ad indulendum, et facilius sit ei ambigua depravare, quam in partem interpretari meliorem. Illoc ego reveritus, diu te, o mea Alexandreis, in mente habui semper suppressare, et opus quinquennio laboratum, aut penitus delere, aut certe, quoad viverem, in occulto sepelire. Tandem apud me deliberatum est te in lucem esse profrendam, ut demum auderes in publica venire monumenta. Non enim arbitror meliorem me esse Mantuanu vate, cuius opera mortali ingenio altiora carpsere obrectantium linguae poetarum, ac mor-

(Ms. Engelbergense quod sequitur habet :

EPITAPHIUM.

Istud scripsit, seu fecit, Gualterus auctor hujus libri, antequam carmen incepisset, quia timuit morte præveniri :

*Insula me genuit, rapuit Castellio nomen,
Pertremuit modulis, Gallia tota, meis.
Gesta ducis Macedum scripsi, sed syncopa fati
Incæptum clausit obice mortis opus.*

(7) Deest in editione Lugdunensi.

ARGUMENTUM LIBRI PRIMI.

*Primus Aristotelis imbutum nectare sacro
Scribit Alexandrum, sceptroque insignit et armis,
Cecropidas regi rursus confederat, arces
Diruit Aonias, numerosa classe profundum
Intrat, et appellens Asiam de nave sagittat.
Parcendumque ratus, hostem sine Marte triumphat,
Elatusque animo sub sole jacentia regna
Jam sibi parta putat, Asiam de vertice montis
Inspicit, et patrias partitur ciribus urbes,
Pergama miratur, et somnia visa retractat.*

LIBER PRIMUS.

Gesta ducis Macedum, totum¹ digesta per orbem
Quam large dispersit opes, quo milite Porum
Vicerit et Darium, quo principe Græcia victrix
Risit, et a Persis redierit tributa Corinthum,

C Musa refer : qui si senio non fractus² inermi
Pollice fatorum, nostros vixisset in annos,
Cæsareos nunquam loqueretur fama triumphos,
Totaque Rothuleæ squaleret gloria gentis.

VARIÆ LECTIOINES.

¹ longum. ² stratus.

Præradiaret enim meriti fulgore caminus
Igniculis, solisque sui palleret in ortu
Lucifer, et tardi languent plaustra Bootæ.
At tu cui major genuisse Britannia reges
Gaudet avos, Senonum quo præsule non minor urbi
Nupsit honor, quam cum Romam Senonensis
[armis]
Fregit, adepturus Tarpeiam Brennus arcem,
Si non exciret vigiles argenteus anser,
Quo tandem regimen cathedrae Rhemensis adepto
Durilæ nomen amisit bellica tellus,
Quem partu effusum gremio suscepit alendum
Philosophia suo, totumque Helicona propinans,
Doctrinæ sacram patescit pectoris aulam,
Excoctumque diu studii fornace, fugata
Rerum nube, dedit causas penetrare latentes.
Huc ades, et necum pelago decurre patenti,
Fundè sacros fontes, et crinibus imprime laurum,
Ascribique tibi nostram patiare camœnam.

Nondum prodierat naturæ plena tenellis
Infruticans lanugo pilis, matrique parabat
Dissimiles proferre genas, cum pectore tot
Arma puer sitiens, Darium darc jura Pelasgis
Uribus³, imperiique jugo Patris arva prementem
Audit, et indignans, his vocibus exprimit iram:
Heu quam longa quies pueris! nunquamne licet
Inter funereas⁴ acies mucrone corusco
Persarum damnum jugum, profugique tyranni
Cornipedem lentum celeri præverttere cursu,
Confusos turbare duces, puerumque leonis
Vexillo insignem, galeato vertice saltem
In bello simulare virum⁵? verumne dracones
Alciden puerum comprensis faucibus olim
In eunis domuisse duos? ergo nisi magni
Nomen Aristotelis pueriles terreat annos,
Haud dubitem similes ordiri fortiter actus.
Ailde quod ætati florenti⁶ corpore parvo
Major inesse solet virtus, viridisque juventæ
Ardua vis supplere moras, semperne putabor,
Nectanebi⁷ proles? aut⁸ degener arguar? absit!
Hæc ait⁹, hæc secum dubitanti corde perorat:
Qualiter Hyrcanus¹⁰ si forte leunculus arvis
Cornibus elatos videt ire ad pabula cervos,
Cui nondum totos descendit robur in armos,
Nec pede firmus adhuc, nec dentibus asper aduncis
Palpitat, et vacuum ferit improba lingua palatum,
Effunditque prius animo, quam dente cruorem,
Pigritianique pedum redimit matura voluntas.
Sic puer effrenus¹¹ lotus bacchatur in arma,
Invalidusque manu gerit alto corde leonem,
Et præceps teneros audacia prævenit annos.

Forte macer, pallens, incompto crine magister
Nec facies studio male respondebat, aperiis
Exierat thalamis, ubi nuper corpore toto
Perfecto logices, pugiles armarat elenchos.

Vers. 72.

VARIÆ LECTIÖNES.

³ Gentibus. ⁴ semirutas. ⁵ ducem. ⁶ duodenii. ⁷ Neptanabæ. ⁸ ut. ⁹ dictumti. ¹⁰ Hyrcanus. ¹¹ ef
genis. ¹² Philippida vultu. ¹³ iram.

A O quam difficile est studium non prodere vulta!
Livida nocturnam sapiebant ora lucernam,
Seque maritabat tenui discrimine pellis
Ossibus in vulto, partesque effusa per omnes
Articulos manuum macies jejuna premebat;
Nulla repellebat a pelle parenthesis ossa:
Nam vehemens studii macie labor afficit artus,
Et molem carnis, et quod cibus educat extra,
Interior sibi sumit homo, fermenta laboris.
Ergo ubi flammato vidit Juvenem ore minacem¹⁴,
Accusabat enim occultam rubor igneus iram,
Flagitat, unde animus incanduit, unde doloris
Materiam traxit? quæ tanta effebuit ira?
Ille sui reverens faciem monitoris, ocellos
Supplice deject vultu, pronusque sedentis
B Assus genibus, senium lugere parentis
Oppressum imperio Darii, patria inque jacentem
Conqueritur lacrymans, lacrymisque exaggerat iras¹⁵,
Atque hæc dicentem vigili bbit aure magistrum:
Indue mente virum, Mæcedo puer, arma capesse:
Materiam virtutis habes, rem profer in actu:
Quoque modo id possis, aurem hucadverte, docbo.
Consultor proceruin, servos contemne bilingues,
Et nequam; nec quos humiles natura jacere
Præcipit, exalta; nam qui pluvialibus undis
Intumuit torrens, fluit aerior amne perenni:
Sic partis opibus, et honoris culmine, servus
In dominum surgens truculentior aspide sur'a
Obtutat precibus aures, mansuescere nescit.

C Non tamen id prohibet rationis calculus, ut non
Exaltare velis, si quos insignit honestas,
Quos morum sublimat apex, licet ampla facultas,
Et patriæ desit et gloria sanguinis alti.
Nam si vera loquar, auferre pecunia mores,
Non asserre solet; etenim inter cætera noctis
Monstriparæ monstro nihil est corruptius isto.
Quem vero morum, reruin non copia ditat;
Quem virtus extollit, habet quod præferat auro;
Quo patriæ vitium redimat, quod conserat illi
Et genus et formam, virtus non quæritur extra.
Non egit externis, qui moribus intus abundat.
Nobilitas sola est animum que moribus ornat.
Si lis incidet, te judice, dirige libram
Judicii, nec flectat amor, nec munera palpent,
Nec moveat stabilem personæ acceptio mentem.
Muneris arguitur accepti censor iniquus;
Munus enim a norma recti distorque: acumen
Judicis, et tetra involvit caligine mentem.
Cum semel obtinuit vitiorum mater in aula
Pestis avaritiae, quæ sola incarceral omnes
Virtutum species, spreto moderamine juris,
Curritur in facinus, nec leges curia curat.

Parce humili, facilis oranti, frange superbum,
Grande aliquid si velle tenes, et posse cœnobis,
Castra move, turmas instaura, transfer in hostem

Vers. 127.

Si conferre manum, dum luditur alea Martis,
Debilis et nondum matura refugerit artas,
Te tamen armatum videant hilare inque catervæ,
Pugnantem precibus, monituque minisque tonans.

[tem.

Prosum interdum dominis pugnare jubendo.
Nam dum casra metus calcat, dum languida terror
Agmina prostravit, dum corda manusque vacillant,
Si gravis hortatu præceptor incibriat aures,
Se timor absentat, et sic formidine mersa
Irruit in ferrum monitis effrena juventus
Hostibus ante alios primus fugientibus insta :
Quod si forte tuus repeatat¹⁴ tentoria miles,
Agmina retrogrado fugiens hostilia gressu,
Ultimus a tergo¹⁵ fugias, videantque morantem,
Indecoresque fuga puleat sine rege reverti.
Interea metire oculis, quot nullibus instant,
Quot peditum turmæ, quot fusi e vallibus absint,
Quot solem galeis equites clypeisque retendant.
Nec te terruerit numerus, si molliter illos
Videris instantes, ruc primus in arma sequentum,
Primus equum verte, pressoque relabere freno,
Hic vigor emineat tuus, affectusque tuorum,
Et servens animus, durique peritia Martis,
Hic equus opponatur equi, hic ensibus ensis,
Hic clypeus clypeis, hic obvoluta casside cassis.
Vix diceat victis victori offerre tropaum¹⁶.

Cumque vel intrabis victis tradentibus urbem,
Vel si restiterint, portas perfregeris urbis,
Thesauros aperi, plue donativa maniplis ;
Vulneribus erudit, et cordé timentibus ægro
Muneris infundas oleum, gazisque reclusis
Unge animos donis, aurique appone liquorem.
Hæc ægræ menti poterit medicina mederi.
Sic inopi dives, largusque medetur avaro.
At si forte animo res non responderit alto ;
Copia si desit, vel si minnatur accrus,
Non minnatur amor, non desit copia mentis
Allie pollicitis, promissaque tempore solve :
Munus enim mores consert, irretit avaros,
Occultat vitium, genus auget, subjicit hostem.
Non opus est vallo, quos dextera dapsilis ambit,
Nam seu pax vigat, seu rupto federe pacis,
Reguet, et in toto discordia seviat orbe,
Principibus dubiis, subitumque timentibus hostem, D
Est dare pro muro, et solidi munimini instar :
Non murus, non arma, dueem tutantur avarum.
Cætera quid moneam? sed non te emolliat intus
Prodiga luxuries, nec fortia pectora frangat
Mentis morbus amor, latebris et murmure gau-

[dens.

Si Baccho Venerique vacas, qui cætera subdis¹⁷
Sub juga venisti, periit delira vacantis
Libertas animi, Veneris flagrante camino,
Mens habet interius, rixasque et bella moveri

Vers. 480.

A Imperat, et suadet rationis vile sepulcrum.
Ebrietas, rigidos enervant haec duo mores.
Parca voluptates sit cis explorare voluntas,
Qui leges hominum, et mundi moderantur habent.

Dirigat ergo tuos, studio celebrata priorum,

Actus justitia, et per te revocetur ab alto
Ultima, que superum terras Astræa reliquit.
Nec desit pietas, pudor, et reverentia recti,
Divinoz rimare apices, mansuesce rogatus,
Legibus insula, civiliter arguo sonus.
Vindictam differ, donec pertranseat ira,
Nec meminisse velis odii post verbera ; si sic
Vixeris, æternum extendes in secula nomen.

Talibus informans monitor¹⁸ virtutis aluminum,
Imbuit irriguam secundis imbribus aurem,

B Et thalamo cordis mores impingit honestos.
Ille libens sacris bibulas accommodat aures
Vocibus, extremæ commendans singula cellæ.
Mens igitur laudum stimulis sibi credula forvet.
Germijnat intus amor belli, regnique libido¹⁹.
Jam timor omnis abest, jam spes præjudicat annis,
Jam fruitur voto, jam mente protervit in hostes,
Jam regnat, jam servit ei quadrangulus orbis.
Ergo ubi quæ ferule pueros emancipat artus
Advenit, Macedo civiliter induit arma,
Non sibi, sed patriæ, vivitque in principe civis.
Tiro quidem, sed mente²⁰ gigas, sed pectore miles
Emeritus; tunc indomitum, tunc tanta videres
Velle Neoptolemum, quæ vix²¹ expleret Achilles,
Nec²² solum in Persas, quos contra justa querere
Causa sibi fuerat, parat insanire, sed ipsum
Et totum, si fata sinant, conjurat in orbem.

Urbs erat auctoris nomen sortita Corinthus,
Quam situs ipse loci, quam rerum copia major,
Quam patrum, et populi, quam regum firma volvit.

C Sanxerat, ut regni caput, urbs primaria ut esset²³ ;
Hanc evangelico propulsans idola²⁴ verbo
Paulus, ad aeterni convertit pascha veris;
Hic igitur Macedo, ne jura retunderet urbis,
Post patris occasum sacrum diadema verendo
Imponens capiti²⁵, sceptro radiavit eburno.
Stat procerum mediis, stipat latus ejus utrumque
Canities veneranda patrum, mitisque senectus ;
Quorum juris erat toti disponere regno,
Per quos insidiis obsistitur obice, vallo
Consilii, potiusque valent interprete lingua,
Quam pugnante manu tractare negotia belli,
Et gerere armorum curas, quam cingier armis ;
Eminus assistunt, pauloque remotius illi,
Effrenæ mentis, quorum sub pectore robur
Imperat ingenio, et Nestor succumbit Achilli,
Principis a facie vatuum grege cinctus inerui
Sedit Aristoteles, molli velatus amictu,
Jam rude donatus, fatisque prementibus annos.

Vers. 254.

VARIE LECTIONES.

¹⁴ repeatit. ¹⁵ instando. ¹⁶ triumphum. ¹⁷ rincis. ¹⁸ monitis. ¹⁹ cupidio. ²⁰ corde. ²¹ non
²² non. ²³ Ms. ut metropolis esset. ²⁴ Aolice. ²⁵ suscipiens capite.

Currus, et impetus castigat lauræ crines.
Contemplans igitur Macedo per singula vires,
Pascitur intuitu procerum, et quæ maxima dulura
Crescere non poterat, vehemens audacia erexit
Regis ad aspectus, et quem conceperat ante
Ampliat affectum, cordisque reverberat aures
Applausus populi, majoraque viribus audet.
Accedit facies animo, mentique profundaæ
Respondent oculi, totoque accenditur ore.
Sic fuit ex facili regem cognoscere promptum;
Ornamenta licet regi regalia desint,
Lucidus obryzo erinalis circulus auro,
Et quæ flammiferis ¹⁶ ignescit purpura gemmis,
Sola tamen loquitur vultus reverentia regem.
Mensis erat, cujus juvenum de nomine nomen,
A quo vitis habet quod floreat, uva propinæt
Quod bibat autumnus, et quod sibi bruma reservet,
Cum tumet in fructum seges ardua, jamque para-

[bat]

Retrogradum Phœbus radiis incendere Cancerum,
Cum Maceclo assensu pariter vulgique ducumque
In regem erigitur, lectosque ad bella quirites
Dividit in turmas, quorum bis millia bina
Quingentique equitum numerus fuit, omnibus idem
Impetus armorum, sed eos discriminat ætas.
Nec juvenes solum, sed quorum cana vetustas
Testis militie, et probitas sub patre probata,
Legit Alexander; ductor princepsque cohortis
Nullus erat, qui non sexagenarius esset;
Usque adeo, positis ut si quis cominus armis
Principia inspicceret eastrorum, sive quirium
Præfectoris, equites non crederet, imo senatum.
Præterea peditum quater octo millia bello
Instaurat, quibus arma sudes, et Daca bipennis
Et quæ lethifero contorta volumine glandes
Funda jacit, gladiusque, et vitæ prodigus arcus,
Lunatique orbes, et prævia mortis arundo,
Incunt hastas, veribusque minantur acutis:
Pectora thorace, et cervix secura galero est,
Quos licet armari telo præstantior omni
Virtus, tam voluisse tamen supponere mundum
Quam potuisse sibi, tam paucis millibus, æque
Miror Alexandrum, moustroque simillima fai
Hæc series, tot regna, uni submittere paucos.
In tanto rerum strepitu mundique frægore,
Cum tremeret totus variis rumoribus orbis,
Subtrahere auxilium, dubiumque lacessere Martem:
Detrahere absenti, susu *Demosthenis* ¹⁷, ipsi
Cecropidæ, et vires opponere viribus ausi.
Æstuat auditus Macedo; maturius ergo
Castra movere jubet Danais ¹⁸ sic cominus hosti
Improvitus adest, et muris applicat alas ¹⁹.
Interca senibus in Palladis arce receptis
Æschinus ²⁰ eloquitur, cœptæ et ²¹ Demosthenæ litis
Arguit, et pace ostendit nil tutius esse.

Vers. 288.

VARIÆ LECTIÖNES.

¹⁶ flammigeris. ¹⁷ suadente Demosthenæ primi. ¹⁸ Danaos. ¹⁹ forte scalas manibus aptat. ²⁰ Curt. supp. *Æschines*. ²¹ cœptæque. ²² rapido. ²³ flagrascit. ²⁴ excusso. ²⁵ eoque.

Vers. 343.

ADum sibi mandatas legatio mutua partes
Exsequitur, patriæ tacitus *nætricis* amore
Rex sœdus renovat, pacemque redintegrat urbi,
Artibus ingenuis, studiisque vacare, sereno
Annuit his vultu, Martemque remittit agendum.
Inde ubi discordes iterum sibi junxit Athenas.
Impiger ad veteres rapto ²² volat agmine Thebas.
Aonidæ, muros juvenum stipante corona,
Armati assistunt, portasque intrare volenti
Objiciunt, quecum si dominum patienter habere,
Si prece, non armis vellent occurtere, si sic,
Ut decuit, cœptæ fraudis scelerisque pigeret,
Fortassis poterant torrentem inhibere furoris,
Incolumemque statum vitæ, veniamque mereri.
Sed quoniam ætatem simul et contemnere regem

BPræsumpsere, sibi merito sensere tyrannum.
Dum super excidio Macedo deliberat urbis,
Jam populo variis afflito cladiibus, adsunt
Collecti satrapæ e vicinis urbibus, omne

Qui genus accusent, recolantque ab origine gentem
Intentam sceleri, et Græcorum æde madentem:
Progenitos serpente patres, semperque minores
Cordibus infusum patrium servasse venenum.
Quis fastus Niobes, quis sparsam sanguine nati,
Feminæque nescit ululasse per agmen, Agaven?
Quis flammæ Semeles, quis regem lumine cassum
Nesciat in proprios revolutum turpiter ortus?
Præterea partos infando scamine, damno
Totius Europæ, sibi concurrisse gemellos?

CHis accensa supercandescit ²³ principis ira,
Accingique suos pugnæ jubet. Inde parato
Mille equitum cuneo, tumidam circumvolat urbem,
Mœnibus arcere hos cives uituntur, cosque
Plurimus involvit telorum cominus imber.
Nec minus interca pedites exscindere muros
Vectibus incussis ²⁴ validisque ligonibus ardent.
Ilos ne missilibus deterret hostis ab alto,
Ut tuti lateant, alii testudinis instar
Fetibus arcendis junctis umbonibus instant.
Jam pede subducto, jam mole minante ruinam,
Præcipiti saltu, qui vivi forte supersunt
Aonidæ fugiunt, seque in secreta receptant.
At Danai, saxis cedentibus, hoste remoto
Per murum fecere viam: ruit omnis in urbem

DTurba, perit nullo diserimine sexus et ætas
Omnis; adest etiam ductor Pellæus, et ipse
Invehitur Thebas armis stipatus, eiique ²⁵
Accessit Cloades fidus, magnoque canebat
Regi dulce melos, lyricisque subintulit ista:
Clara deum proles Macedo, fortissime regum
Cui favet astrorum series, cui quatuor orbis
Climata despondent, filo properante, Sorores;
Cujus, ut invictus victis, et parcere scires
Supplicibus vitor, et debellare rebelles,
Divinis toties monitis armavit anbelum.

Pectus Aristoteles : tunc hanc rex fuditus urbem
 Excidio ²⁶ delere paras ? his sedibus ortus
 Liber, thuricremis sua quem colit India templis.
 Hæc terra deos tulit, auctoremque tuorum
 Nutrit Alciden, cuius supereminet omnes
 Edomitum toties laus derivata per orbem ?
 En muri et structæ modulis Amphionis arces
 Disce plus victis, vincendis esse cruentus.
 Instabile est regnum, quod non clementia firmat,
 At si tanta tibi cives torquere voluntas,
 Soli parce solo, divisque ignosce locorum.
 Finierat Cloades, sed stat sententia regis,
 Propositique tenax iræ permittit habenas,
 Aequarique solo turres, ac mœnia primo
 Imperat; et reliquani Vulcano fulminat urbem.
 Postquam digna satis compescuit ultio Dircen,
 Jamque novo didicit servire Boeotia regi,
 Dispositis Macedo pariter patriaque domoque,
 In Darium sœvire parat; minus ergo peritos
 Armorum, minus audaces, famæque minoris ²⁷
 Segregat, et patriis tuelam deputat Argis,
 Inde rates variis rerum speciebus acervat ²⁸,
 Nec tanto libuit paucas adhibere latori,
 Namque quater ductus, nisi ter senarius obstat
 Navigii numerum quinquagenuarius æquat.

Jamque ubi velivolum tenuit mare libera classis,
 Intenditque fugam, nec jam ulla momordit arenam
 Anchora, cum patro discederet incola portu,
 Stridula, discussit concentibus aera ²⁹ miris,
 Vox hominum præsaga mali, mistusque tubarum
 Infrenuit clangor, totumque remugit æquor.
 Q patriæ natalis amor sic allicis omnes !
 O quantum dulcoris habes ! fugitiva per altum
 Classis dum raptim patriæ furatur alumnos,
 Sponte licet properent Persarum invadere fines,
 Nec trahat invitatos ad prædæ præmia ductor;
 Sola tamen revocat patriæ dulcedo volentes,
 Nec sinit a patria divelli, mentis acumen,
 Sed dulces oculæ animumque retorquet ad Argos,
 Donec ab intuitu longe decrescere visus
 Europeæ defecit apex, portusque recessit.
 Tanta sub invicto bellandi corde voluptas ³⁰,
 Tanta parentis erat oblivio, tanta sororum.
 Solus ab Iachis declinat lumina terris
 Effrenus Macedo ; qui cum Cilicum prius arva
 Collibus eductis Asiamque emergere vidit,
 Gaudet, et angustum vix gaudia tanta receptat ³¹
 Pectoris hospitium ; remis incumbere nautas,
 Nec solum tensis ultra se credere velis,
 Lætitia damnante moram jubet. Ocius illi
 Haud segnes per transtra parant assurgere dicta
 Principis, et multo castigant verbere pontum.
 Tantum aberat classis portus statione, lapillum
 Quantum funda potest celeri transmittere jactu :
 Eminus emissâ Pelæus arundine terram

Vers. 398.

A Vulnerat hostilem, faustumque hoc prædicat omnes
 Tota cobors, la toque ferunt ad sidera plausus.
 Nec mora, littoreis immegitur uncus arenis.
 Exonerant primo naves ³² celerique volatu
 Exsiliunt, viridique locant in littore castra.
 Deinde vacant epulis, ac dum solemnia tractant
 Pocula, continuant seræ convivia nocti.
 Tertia pars orbis, cuius ditione teneri
 Olim dicta fuit, ejus quoque nomen adepta est,
 Hæc Asia est, vasto quam gurgite solis ab ortu
 Terminat Oceanus, et ab austro extendit in arcton
 A Borea Tanais, simul et Mæotidos unda
 Claudit, ab Europa nostrum discriminat æquor.
 Huic soli ex æquo cessit partitio mundi,
 Cumque sit una trium, solam hanc discindere nün-

ſdem

Topographi peribent, igitur breviore duabus
 Contentis spatio, medium non invidet orbis :
 Hic situs est Asiæ, se et illam mitis obumbrat ³³
 Cæsaries nemorum, fluviorum cursus inundat,
 Nobilium multa regionum laude superbit ;
 Hic dives gemmis elephantibus India barrit,
 Bis serit, et fruges toties legit, instat ab arcto
 Caucasus, irriguo paradisus spirat ab ortu,
 Hæc habet Assyrios, Medos et Persida, quarum
 Parthia nunc nomeñ, quam Mesopotamia finit.
 Hæc Babylonis opes, Chaldæaque regna receptat,
 Hæc Arabum terras redolentes thure Sabæo,
 In quibus ille labor logicorum nascitur, una
 Semper avis Phœnix, vicinaque cinnama myrræ.
 C Hinc Syriam Euphrates, illuc *gens Armena* tangit,
 Diluviique memor superis cœloque minatur.
 Inde Palæstinæ cunctis supereminet una
 Unius Judæa Dei, Jerosolyma terræ :
 In centro posita est ; ubi Virginis edita partu
 Vita obiit, nec stare Deo moriente renatus
 Sustinuit, sed pertrenuit ³⁴ perterritus orbis
 Totque Asiæ partes, quas si meus exaret omnes
 Aut seriem scindet stylus, aut fastidia gignet.

Jamque sub auroram volucrum garrire solebat ³⁵
 Et lucem tenui præcedere lingua susurro,
 Lucifer emerita confinia noctis agebat,
 Astrorumque fugam solis præcursor anhelo
 Maturabat equo, facili cum membra sopore
 Solvit Alexander; igitur cum sole retusuni
 Prospexit primo pelagus radiosque natantes,
 Enicat ex templo castris, et in ardua montis
 Erumpens, Asiæ metitur lumine fines.
 Hinc ubi vernantes cereali gramine campos
 Tot nemorum saltus, tot prata virentibus herbis
 Lascivore videt, tot cinctas mœnibus urbes,
 Tot Bacchi frutices, tot nuptias vitibus ulmos :
 Jam satis est, inquit, socii ; milii sufficit una
 Ilæc regio, Europam vobis patriamque relinquo.
 Sic ait, et patrium ducibus subdividit orbem.

Vers. 452.

VARIAE LECTIONES.

²⁶ exitio. ²⁷ famaque minores. ²⁸ onus. ²⁹ æthera. ³⁰ voluntas. ³¹ recevit. ³² Exonerantque
 gates primo. ³³ inumbrat, ³⁴ contremuit. ³⁵ parabat.

Nam timor ille ducum (tanta est fiducia fati)
 Regnorum quæcunque jacent sub cardine quadro
 Jam sibi parta putat, sic a populantibus agros
 Liberat, et pecorum raptus avertit ab hoste.
 Jamque iter arripiens Cilicum sibi vindicat arcis
 Conciliatque pii clementia principis urbes.
 Pluris Alexandro fuit hæc solertia, quam si
 Sanguinis impensa Martem tractaret, agitque
 Pace vices belli, cum parcit ei obruit hostem.
 Inde rapit cursum Phrygiaeque per oppida tendit
 Ilion, et structos violato fædere muros
 Ialiosque legit saltus, quibus ore venusto
 Insignem puerum pedibus Jovis aliger [“] uncis
 Arripuit, gratumque [“] fuit super æthera munus;
 Dumque vetustatis saltem vestigia querit
 Sedulus, occurrit [“] fluviali consita rivo
 Populus, OENones ubi moechi falce notata
 Scripta latent Paridis, tenerique leguntur amores,
 Densa subest vallis ubi litis causa jocose
 Tractata est, cum judicium temeravit adulter
 Unde mali labes, et prima effluxit origo
 Iliaci casus, et Pergama diluit ignis.
 Nunc reputanda quidem parvi; sed quanta fuerunt
 Conjicitur, testatur enim vetus illa ruina,
Ingens quam fuerit [“] Trojæ mensura ruentis.
 Tot bellatorum Macedo dum busta pererrat,
 Argolicos inter cineres, manesque sepultos,
 Quos tamen accusant titulis epigrammata certis,
 Ecce minora loco, quam fama vedit Achillis
 Forte sepulcræ sui, tali distincta sigillo:
 Hectoris Æacides domitor, clam, incautus, iner-

[mis]

Occubui [“] Paridis trajectus arundine plantas.
 Hæc brevitas regem ducis ad spectacula tanti
 Compulit, et sterilem mulso satiavit arenam,
 Et suffre locum sumpta properavit acerra:
 O fortuna viri superexcellenter, inquit,
 Cujus Mæonium redolent præconia vatem,
 Qui licet exanimem distraxerit Hectora, robur,
 Et patrem patriæ summum tameu illud honoris
 Arbitror augmentum, quod tantum tantus habere
 Post obitum meruit præconem laudis, Ilomerum;
 O utinam nostros, resoluto corpore, tantis
 Laudibus attollat non invida fama triumphos!
 Nam cum lata meas suscepit area leges,
 Cum domitus Ganges, et cum pessumdatus Atlas,
 Cum vires Macedum Boreas, cum senserit Ham mon,
 Et contentus erit, sic solo principe mundus,
 Ut solo sole: hoc unum mihi deesse timebo,
 Post mortem cineri ne desit fama sepulto,
 Elysiisque velim hanc sola: præponere campis,
 Neu vos excutiat cœpto, gens provida, bello,
 Argolici, fortuna licet quandoque minetur
 Aspera, quæ nunquam vultu persistit [“] eodem.
 Blanditiis indignus erit, mollique potiri

Vers. 506.

A Fortuna, qui dura paji, vel amara recusat.
 Nam quæ dura prius fuerant mollescere vidi,
 Neu vos sollicitos agat ignorantia veri,
 Unde hæc tanta mea surgat fiducia menti,
 Occultum hoc vestris impertiar auribus unum.
 Cum patris interitu nutaret Græcia mœrens,
 Pausaniasque scelus, et cædem cæde piasset,
 Nocte fere media, somnum suadentibus astris,
 Pulvinar regale premens penetralibus altis
 Solus eram, socios laxabat inertia somni:
 At mea pervigiles urebant pectora curæ,
 Cumque super regni ratio novitate labaret,
 Incertus sequererne hostes, patriamne tuerer?
 In neutro stabilis facturus utrumque videbar,
 Ecce locum subita radiantem lampade scensi,
 B Et coeleste jubar noctis caligine pressa
 Irrupisse fores, tenebrasque diescere vidi,
 Cum timor urgeret mentem, testemque pavoris
 Sentirem trepidos sudorem errare [“] per artus,
 Adsuīt ætheriis, hominem si dicere fas est,
 Ingenua gravitate, plagiis, quem' barbara texit
 Multiplici vestis mistim distincta colore,
 Cujus, ut ire solet filio radiante sacerdos,
 Geminea flammantes tangebat [“] fimbria plantas,
 Aurea rorifluos crispabat lamina crines,
 Pectoris in medio bisseni schemate miro
 Ardebat lapides, gemmarum luce superbi.
 Nescio quod nomen, prætendere visa figuris
 Signabat medium tetragrammata lomina frontem,
 C Sed quoniam mihi barbaries incognita lingue
 Hujus erat, legere hanc me non valuisse [“] fatebor.
 Præsul's occultum caput amplexante tiara,
 Pesque verecundus talari veste latebat,
 Qui nisi me verbis prior aggrederetur, habebam
 Quod breviter possem scitari, quis? quid? et unde?
 Egredere, o Macedum fortissime, linibus, inquit,
 A patriis, omnemque tibi pessumdabo gentem.
 At si me tibi forte vides occurrere talem,
 Parce meis, dixit, superas decessit in auras [“],
 Discedensque domum miro perfudit odore:
 Hoc duce dura manus, hoc principe bella move-

[tis;

Sic satur, celeresque gradus ad cæstra reþorquet.
 D Vera tamen docuit: etenim cum victor adire
 Post Tyrou eversam multa legione pararet
 Jerusalem, templumque Dei violare, domosque
 Velle putaretur, invicti principis iram
 Præveniens urbis sacro comitante senatu
 Exierat tali suimus cum veste sacerdos,
 Qualem in siderio rex præsule viderat ante,
 Quam tanquam cognoscat, equo descendit, eumque
 Pronus adoravit, cunctis mirantibus, illum
 Impendisse homini decus, unum quod sibi pridem
 Jusserat impendi, tunc rex legione sequentum
 Exclusa, paucis intrat comitantibus urbem,

Vers. 560.

VARIAE LECTIÖNES.

[“] armiger. [“] placitumque. [“] objicitur. [“] Quam fuit immensa. [“] Occubuit. [“] consistit. [“] exire
[“] lambebat. [“] potuisse. [“] superasque recessit.

Et quod ab Hebreis monitus fuit, obtulit illuc
Pacificus, et multo ditavit munere templum,

A Jamque valescens induito Marte beatus
Urbis perpetuo donavit munere cives.

ARGUMENTUM LIBRI SECUNDI.

*Præparat ad pugnam Dariu[m] Persaque secundus,
Scribit Alexandro Darius, populumque recenset,
At Macedo fatale jugum mucrone resolvit,
Seque sibi recipit, morbum curante Philipp
Stant hinc inde acies, Cilicum conclusa jugosis
Faucibus, injusti Sisenem premit alea sati.
Spernitur a Persis ducibus, licet utile docti
Consilium Thymodis placuit committere satis.
Omne simul robur, socios hortatur ad arma
Acer uterque ducum, plaudentibus assonat aer ^{**}.*

LIBER SECUNDUS

Ultorem magnum patriæ, jam fata uniantem,
Nuntia Persarum discurrens fama per urbes,
Desidiae torpore gravis, luxuque soluti,
Terrisco strepitu Darii concusserat aures,
Qui licet imperio major, munitor armis,
Obsequiis ^{**} regum, pretiosos dittior ære,
Viribus excedens, ævo maturior esset
Bellatore novo; tamen experientia Martis,
Qua desuetus erat, et pax diurna labantes
Impulerant regis animos, ut in omnibus esset
Inferior duce, quo poterat præstantior esse,
Si mens tanta foret pugnandi quanta facultas,
Ne depressa ^{**} tamen errore, minusque rigoris ^{**}
Regia majestas videatur habere, superbo
Intonat ore minas Darii, gentesque subactas
Colligit in castris, ejus per regna volante
Ocius edicto, ruit omnis in arma juvenus.
Interea a Dario, ne nil fecisse videri
Possit, Alexandro legatur epistola talis:
Rex regum Darius, consanguineusque deorum
Scribit Alexandro famulo. Licet indole clarus,
Parce puer teneris èt adiuc crescentibus annis,
Non est apta legi, que non maturuit arbos,
Quos tibi sumpsisti, temerarias exue cultus
Armorum, et castæ gremio te redde parentis,
Quæque tuæ potius ælati congrua, misi
Lora tibi, tereteaque pilam, formosaque capaces
In sumptus comitum, somenta viæque levamen;
At si tanta tuum vexat vesania pectus ^{**}
Ut paci lites, et amico præferat hostem:
Non equites, verum furiosa mente clientes
Emittam, qui te correptum verbere, duris
Affligant poenam: tenebrisque perennibus abdant ^{**}.
Freredit Alexander modice turbatus, eisque
Vers. 603.

B Qui sibi detulerant Medi mandata tyranni,
Procincte subicit: Meliusque interpretor, inquir,
Et magis egregie vestri munuscula regis;
Forma rotunda pilæ sphæram speciemque rotundi
Quem mihi subjiciam, pulchre determinat orbis.
His in subjectos mibi Persas utar habenis
Cum victor Darii veteres effregero gazas:
Sic ait, et formæ regalis imagine ceris
Impressa, vario legatos munere donat.
At Darius quamvis, fama mediante, recepto
Memnonis excessu labefacto pectore nutet,
Aspera fortunæ tamen in contraria torquens ^{**}
Conclusus procerum serie, peditumque catervis
Tendit ad Euphraten, ubi tot radiantibus auro
Gentibus explicit, diffusis æquore vasto,
C Tot populis viræ dedit in commune videndas:
Elatusque animo vallum circumdedit, unde
Primo sole locum feriente, recensuit omnes,
Xerxis ad exemplum, donec, nascentibus astris,
Noctivagæ ^{**} Phœbes præcederet Hesperus ortum.
Egreditur vallo, viridesque effusa per agros
Infinita phalanx, numerumque *recognita* vincit,
Spargitur, et speciem majoris copia compleat ^{**};
Sic ubi balantes ad pascua veris ituræ
Ut totidem reddit pastor, quot fudit ^{**} ovile
Mane novo, numerantur oves, quas anxia sortis,
Ne minutus numerum lupus, upilione sinistro,
Capiped: Fauno commendat sedula Baucis.
At prior in Magnum Darii congressus, et acris
D Pugna, sub illustri adversæ, duce Memnone, partie,
Millia nobilitum tenuit sexcenta virorum,
Quos licet inferior numero, sed fortior armis
Fudit Alexander, expugnatamque suorum
Viribus intravit Midæ prædivitis aulam
Vers. 642.

VARIA LECTIONES.

^{**} æther. ^{**} obsequio. ^{**} devensa. ^{**} rigoris. ^{**} tuam vesania mentem. ^{**} addant. ^{**} vertens. ^{**} Montraga. ^{**} præbet ^{**} iuri: ^{**} iurdi.

Gordium vetercs, Sardis dixere minores⁶⁶.
 Hic Asiam refluis undarum cursibus arctant
 Faucibus angustis gemini confinia Ponti,
 Hic ab utroque mari distans Sangarius æque
 Litoribus tamen alternis, communicat undas.
 Ille Jovis in templo Midæ patris alta coruscat
 Plastra, jugumque vetus Asiæ fatale, sed ejus
 Funibus inter se subeuntibus⁶⁷ arte latenti
 Complisisque iterum, spatio tempore nemo
 Vel reperire caput poterat, vel solvere nodos;
 Certa fides, urbis ita dispositissima tenacem
 Fatorum seriem, qui vincula solveret, illum
 Regno totius Asiæ debere potiri.
 Movit Alexandrum supplendi fata cupido,
 Extollensque jugum, nexus dissolvere tentat,
 Luctatusque brevi dum se contendere frustra
 Conspicit, astantes ne triste retunderet⁶⁸ omen:
 Quid refert, inquit, proceres⁶⁹, qua scilicet arte
 Quoque modo tacite pateant ænigmata sortis?
 Dicit, et arreptio nodos mucrone recidit.
 Unde vel elusis sortem, vel sorte reclusit⁷⁰.

Hinc venit Ancyram, missis qui Marte redundant
 Cappadocum gentes, quibus in sua jura redactis,
 Mane iter accelerat Macedo, spatioque diei
 Unius, stadia rapidis⁷¹ quingenta peregit
 Gressibus, accelerans pavidum præverte regem,
 Quippe graves aditus Asiæ, faucesque incorum
 Angustas metuens, Cilicum iam plana tenenti
 Obvius ire parat Dario, qui primus Eoo
 Cum sol roriflua stillaret lampade, castra
 Movit ab Euphrate⁷², litus eava saxa resultant,
 Respondent valles, ictusque fragoribus aer
 Ingeminat strepitus, agitantque tonitrua nubes.
 Hic fragor in castris; sed et hic erat agminis ordo.
 Ignem quem Persæ sacrum, æternumque vocabant,
 Axibus auratis argentea prætulit ara:
 Alba, Jovis currus, series duebat equorum;
 Cælatasque decem gemmis, auroque quadrigas
 Tam cultu varia, quam lingua et moribus, uno
 Agmine bis senæ comitantur in ordine gentes.
 Quosque immortales mentitur opinio vulgi,
 Mille sere decies plaustris auroque feruntur:
 At consanguinei regis, muliebriter omnes
 Millia prætextis ter quinque feruntur amicti.
 Mole gravi, medius radi's stellantibus auro,
 Invehitur Darius curru, quem stipat utrinque
 Effigies numerosa Deum, quem prædicat ardor
 Gemmarum, et luxus opulentia barbara regum⁷³.
 Desuper ardantis servorem temperat æstus
 Fictilis aurata pendens Jovis armiger ala⁷⁴,
 Hunc hastata decem præcedunt millia, quorum
 Aurum cuspis habet, argentea candet arundo,
 Præterea Darius præclaros sanguine reges
 Contiguos lateri preceperat ire ducentos.

Vers. 696.

A Neve sit in promptu Danais penetrare tribunal
 Regis, munitis peditum præstantibus armis
 Clauditur extreum ter denis millibus agmen:
 Subsequitur Medi plenus genitrix tyranni
 Currus, et uxor adest, natique, et tota supellex
 Regia, pellicibus totidem, sub pondere tanto
 Quinquaginta sere suspirant plausta vehendis.
 Moris erat Persis ducibus, tunc temporis omnem
 Ducere in arma domum, cum tolli signa juberent.
 Sexcentis sequitur invecta pecunia mulis,
 Tercentumque onerat dorso surgente camelos.
 Plurimus hoc agmen centenis millibus ambit
 Funditor, et levibus fundæ jaculator habenis:
 Ultima procedit levis armatura virorum
 Excedens numerum, pedibusque attritus et axe,
 B Aurea pulværeus involvit sidera turbo.
 Interea Macedo profugis vastantibus arva
 Ciliciae deserta videns, rapit agmina ductor
 Ad loca, quæ Cyri dixerunt castra priores,
 Præmissis igitur, duce Parmenione, catervis,
 Tarsum semiæcem Persarum servat ab igne;
 Hic, ut scripta ferunt, illustri claruit ortu,
 Per quem præcipue cæcis, errore subacto
 Gentibus emersit radius, siueque lucerna;
 Purus et illimis, medium perlabiliter urbem
 Cydnus, qui gelidos haerit de fontibus amnes,
 Contentus scse est, nullasque aliunde ruentis
 Admittit torrentis aquas, sed gurgite ludit
 Calculus, et refugo lapsu lascivit arena;
 C Hic primum didicit Magnus durare salutem
 Nulli continuam, sed mista adversa secundis⁷⁵,
 Impulit hic regem vis presumptriva superbum,
 Quæ potuit potius laudis jactantia dici.
 Ergo cum casu luctari fata videros,
 Quæque aspirabat coepitis, sors prospera, paulo
 Substitit, et Macedum spem desperare coegit.
 Æstus erat, medius cum sole tenente Leonem
 Julius arderet, medioque sub axe diei
 Arida Ciliciae, siderat⁷⁶ vapor igneus arva,
 Perfusus Macedo sudore et palvere, membra,
 Temperie fluvii captus, specieque liquoris,
 Corpore adhuc calido subjectis insilit undis;
 Horruit exemplo gelido perfusa liquore
 Tota viri moles, ubi non inventit apertas
 D Spiritus hic venas corpusque reliquit inane
 Frigore, vitalis calor interclusus, aquarum;
 Fluctuat afflictus rex, exanimisque suorum
 Extrahitur manibus, oritur per castra tumultus
 Flebilis, et Grauiu ruit in lamenta juventus:
 Flos juvenum Macedo, quis te impetus interami-
 lcos
 Nudum, quis casus inopina morte subegit?
 Improba mobiliar folio fortuna caduco,
 Tigribus asperior, diris immittor⁷⁷ hydris

Vers. 749.

VARIÆ LECTIONES.

⁶⁶ moaerni. ⁶⁷ coeuntibus. ⁶⁸ reverberet. ⁶⁹ socii. ⁷⁰ resolvit. ⁷¹ Virg. *Liminaque laurusque*. ⁷² Bre-
 tris ante liq. producitur Græcis. ⁷³ regem. ⁷⁴ aliger. ⁷⁵ in ms. altero, sequentes duo versus omissi.
⁷⁶ finit. ⁷⁷ inimicior.

Tisiphone horridior, monstroque cruentior omni.
 Cur metis ante diem florentes principis annos?
 Hactenus exstiteras mater, quis te impulit illi
 Velle nevercari? quem promissum sibi regem
 Mundus adoptabat? Sed quis manet exitus illos,
 Optime rex, quibus a patria tua castra secutis
 Non licet in patriam, loca per deserta reverti?
 Nunquid nos sine te medios mittemur in hostes?
 Sed quis dignus erit tanto succedere regi?

Audit hæc, ut forte rotam volvendo fatigens
 Cæsa sedebat humi Fortuna, animamque resumens
 Surgit, et Argolicos, subridens ore sereno,
 Increpat usque metus, et secum pauca susurrat:
 Inscia mens hominum quanta caligine fæti
 Pressa jacet! quæ me toties injusta laceras,
 Jus reliquis proprium licet exercere deabus,
 Me solam excipiunt, quæ dum bona coufero, magnis
 Laudibus extoller⁷⁸, si quando retraxero rebus
 Imperiosa manum, rea criminis arguor, ac si
 Naturæ stabilis sub conditione teneri
 Possem, si semper apud omnes una manerem
 Aut eadem, jam non merito fortuna vocarer;
 Lex mihi naturæ posita est sine lege moveri,
 Solaque mobilitas stabilem facit. Hæc ubi dicta,
 Liberius regis jam morbida membra revisit
 Spiritus, et solitos paulisper habere meatus
 Cœpit, sed nimis urebat viscera morbus;
 Qui tamen attollens erecto lumine vultum:
 Ergo, ait, in castris victimum sine Marte cruentus
 Victor Alexandrum capiet⁷⁹? nam proximus hostis
 Non medicos segnes, non critica tempora morbi,
 Exspectare sinit, spoliis ululabit ademptis
 Hostica barbaries, at rex inglorius exsul,
 Nudus in hostili, sine laude, jacebit arena.
 Si tamen in medicis est, ut reparare salutem
 Arte queant medica, faveat medicina, scientique
 Me non tam spatium vitæ, quam querere bellum.
 Nec tam mortis agit me, quam dilatio Martis.
 Nam licet æger adhuc, si saltum stare meorum
 Ante aciem potero, cursu fugitiva rapaci
 Terga dabunt Persæ, Danaique sequentur ovantes
 Impetus hic regis, præcepse libido cohortes
 Moverat ancipes, ne festinatio curæ
 Augeret morbum, sed enim spondente Philipo
 Qui comes est a patre datus custosque salutis,
Tres rutili reditus Phœbi tamen anxius ægre
 Exspectat, morbique sugam redditumque salutis:
 Hic præmissa ducis perturbat epistola regem,
 Quæ medicum damnat, auro tædaque soro. is
 Corruptum a Dario. Jam tertia sparserat ignes
 Explicitum tenebris rutilos aurora per orbem.
 Cogitur insontis hausturus pocula duxor
 De medici dubitate fide, sed potio postquam
 Exhausta est, chartam dextra nutante legendam
 Porrigit Archigeni, quam dum legit ille, legit
 Nulli notare potest in vultu signa timoris.

Vers. 803.

A Atque ita subridens: Bone rex, exciude timorem,
 Laxa animum curis, sine⁸⁰ vim medicaminis hujus
 In venas recipi; qui me tibi detulit (audi)
 Aut ut sic pereas, reliquis ardentius optat
 Sedulus, aut nostra marcescit lividus arte,
 (Verius ut fatear) aut in tua damna protervit,
 Qui notat innocuum sceleris, qui proditionis
 Arguit insontem, merito non creditur insons.
 Nam reus unde reum se moverit, illud acerbe
 Objicit, sic injuste quandoque ligatur
 Justus, et injustos absolvit curia mendax.

Hæc ubi dicta, metum jubet evanescere regis
 Ergo ubi transinssum medicamen ad intima, venas
 Imbuit, emeriti perierunt semiña morbi.
B Exhilarat vultum color, et pallore perempto,
 Emergit facies niveo liquefacta rubore;
 Mens reddit, et virtus rediviva renascitur intus,
 Concurrunt proceres, avidi spectare Philippum
 Illius injiciunt jucundi brachia collo,
 Huncque Patrem patriæ, servatoremque salutant;
 Rex cum sol futilo radiaret crastinus axe,
 Insigni proiectus⁸¹ equo, per castra videndum
 Se dedit, et pavidis excussit mentibus omnem
 Segnitiem, vultuque suos ac voce refecit.
 Iude ubi finitimas exercitus obruit urbes,
 Et sacra pro dubia, quæ voverat ante, salute
 Persolvit superis; ferratos mœnibus issi
 Applicuit cuneos, ubi Parmenio venienti
 Occurrens, urbi desertæ a civibus infest.

Quæritur hic inter proceres, an debeat ultra
 Extendi bellis acies, potiusne sit hostis
 Opperiendus ibi? placuit sententia tandem
 Hæc potior ducibus, inter montana jugosis
 Faucibus, hic satis committere robur utrumque⁸²,
 Quippe pares illic acies utriusque tyranni
 Parmenio censem, angusta valle, futuras.
 At Sisenes, quia rem tacite suppresserat, auro
 Creditur a Dario furtim corruptus, eumque
 Mors injusta ferit, non ignorantie tyran.

Jamque superveniens Græcis equitatus ab oris,
 Exsilio comitante fugam, duce *Thymode*, castris
 Infertur Darii, regique salubre propinans
 Consilium suadet, ut, dum licet, axe citato
 Obliquum retro flectat iter, cursuque volucr.

D Pulvereo repeatat spatiuos æquore campos:
 Aut si degenerem pudeat retrocedere regem
 Converso ne forte gradu vertatur in omena
 Triste suis, saltem gazas, et pondera belli
 Dividat in partes, ut si fortuna, quod absit!
 Faverit Argolicis in primo Marte, supersit
 Copia, quoque⁸³ recens ruat in discriminis pubes;
 Non mediocris enim furor est expōnere bellis,
 Uno, velle semel fortune cuncta, sub ictu.
 Utile consilium dederat, sed inutile visum est
 Principibus Persis, quorum prævertere regem
 Mens erat, ut merita deleret⁸⁴ morte Quirites

Vers. 804.

VARIÆ LECTIONES.

⁷⁸ attoller. ⁷⁹ rapiet. ⁸⁰ a curis. ⁸¹ prævectus.⁸² utrinque. ⁸³ quæque. ⁸⁴ damnaret.

Conductos, etenim gazas dispergere Græcos
Velle putant, ut sic spoliis et rebus onusti
Ad regem Macedum redeant, pacemque reformat.
Rex, ut mitis erat, satis ac tractabilis, aures
Obstruit his monitis, et pectore saucius : Absit !
O proceres, ait, ut nostro dominetur in ævo
Dedecus hoc, perdamne viros mea castra secutus "
Castra fidemque meam? nunquam tam sæva seve-
[ros,
Jamque senescentes, infamia polluat annos;
Sic ait, et grates referens absolvit Achivos,
Sed regredi regem, prosugus ne forte putetur,
Dedecori ascribit, jamjam committere bellum
Ardet, et angustos inter decernere montes,
De gaza primo definit, eoque jubente
Maxima cum cuneis pars est transvecta Damascum,
More tamen veterum servato, regia conjux
Et soror, et proles, in castris fata sequuntur.
Certus abhinc Darius, cum posterus exseret orbem
Luciferum Titan regum concurrere vires,
Ascendit tumulum, modico qui coile tumebat,
Castrorum medius, patulis ubi frondea ramis
Laurus odoriferas celabat crinibus herbas;
Sæpe sub hac memorant carmen silvestre canentes
Nympharum vidisse choros, Satyrosque procaces.
Fons cadit a lava, quem cespite gramen obumbrat
Purpureo, verisque latens sub veste jocatur
Rivulus, et lento rigat inferiora " meatu
Garrulus, et strepitu facit obsurdescere montes.
Hic mater Cybele, Zephyrum tibi Flora maritana
Pululat, et vallem secundat gratia fontis;
Qualiter Alpinis spumoso vertice saxis
Descendit Rhodanus, ubi Maximianus Eos
Exstinxit cuneos, cum sanguinis unda meatum
Fluminis adjuvit fusa legione virorum
Permitusque crux erupit in æthera, spreto
Aggere terrarum, totumque rigavit Agaunum.
Hinc ad suppositas vulgi procerumque cohortes
Pacifici Darius obliquans luminis orbem,
Accitis ducibus prius, in discrimen ituros
Segregat in partes, demum sic orsus, adultas
Ore pio spirante preces, soloque mereri
Delinit aspectu, facies matura favorem.
Haeredes superum Persæ, gens unica bello.
Cui genus a prisci descendit origine Beli,
Qui primus meruit reverandus imagine dia
Inter cœlicolas solio stellante locari,
Solvite corda metu " furor est, pugnamque vocari
Dedecet, in Dominum cum servus abutitur armis;
Ultio, non bellum est, servos ubi sceptræ rebelles
Corripiunt, captosque domant, patriamque tuentur;
Ille puer spurius regni moderamen adeptus
Cuncta sibi cessura ratus, servore juventæ
Ducitur, et casus ruit improviso in omnes,
Et pugnando mori nivult, quain cedere victus,

Vers. 914.

A Et jam spe vacuus, animo lentescit inani,
Damnorumque memor, quæ Granicus intulit am-
[nis,
Incipit afflictis partim dissidere rebus,
Proh pudor! in rerum dominos quibus omne metal-
lum
Servit, servi inopes, pauci, sine viribus audent.
Scire velim Macedo, quibus, inspirante Megæra,
Artibus, illius Cyri te posse potiri
Imperio jactas? cui Lydia, Crœsus et omnes
Curvavere genu quocunque sub axe tyranni.
Qui licet extinctus, me successore, superstes
Regnat, et in vivo vivit fortuna sepulti.
Si veterum monumenta manent; si mente recordor
Scripta patrum memori, quis nos a stirpe gigan-
[tum
Ignoret duxisse genus? quis bella deorum,
Quis coctum laterem, structamque bitumine turrim
Nesciat a proavis? magnæque quis immemor urbis
Cui dedit æternum labii confusio nomen?
Ergo agite, o proceres, patrium revocate vigorem,
Pro patria state, et patriæ titulis, et honori
Invigilate, decet: ne pauper et advena vitor
Conculcet pedibus veterum " monumenta paren-
[tum,
At si quem vestrum, quod abominor, improbus ho-
[stis
Excutiat campo, prosfugumque per arva fatiget,
Si mihi, si patriæ, si civibus arma negatis,
C Uxores saltem, ac nati, quos hostica clades
Obteret " in castris moneant in castra " reverti.
Non tamen id vereor quin jam victoria Persis
Applaudat ducibus, etenim ludente " favilla
Ardere in somnis Macedum tentoria vidi,
Vesanumque ducem ritu Babylonis amictum,
Purpureo luxu subeuntem mœnibus urbis
Ad me perlatum, dehinc evanescere raptum.
Quid moror? æternum testor jubar, aurea solis
Lumina, cui dedimus nostris in finibus ortum,
Hostis erit quicunque fugæ laxabit habenas.
Plura locuturo celeri pede nuntius afferit,
Deseruisse locum Græcos, pavidasque cohortes
Consuluisse fugæ, jam per coniunctio saltus
Ad pelagus rapuisse gradum, perque ardua rupis
D Præcipitasse viam, mollem sic principis aurem
Pascit adulator, fluitat percussus inani
Lætitia, damnatque moras. Exercitus ergo
Flumine transmisso per saxa, per invia " raptim
Quærit iter, prosfugumque parat præverttere regem.
Quo ruitis, peritura cohors " juvenemne putatis
Invictum fugere hunc, qui quovis crimine credit
Turpius esse fugam? qui ne fugiatis inertes,
Iloc solum metxit, etenim si forte daretur
Optio talis ei, fugiens an vincere mallet
Quam vinci a profugis, hostique resistere victus?

Vers. 964.

VARIAE LECTIONES.

⁸³ sequentes. ⁸⁴ interiora. ⁸⁵ corde metum. ⁸⁶ terræ et. ⁸⁷ obruct. ⁸⁸ bella. ⁸⁹ plaudente. ⁹⁰ aria.
⁹¹ manus.

Forsitan ambigeret, utrum minus esset honori.
 Jam Chaldaea cohors, Isson festina propinquans
 Proditur excubiis, auri lapidumque nitore
 Fulgorat armorum series, graditurque rapaci
 Turbine, pulvereo furata volumine solem.
 Providus aerea currens speculator ab arce
 Nuntiat Argolicos, Babylonis adesse tyrannum,
 Et genus omne hominum : vix credere sustinet ille,
 Quem belli mora sola movet, prior ergo manipulis
 Intonat: Arma, arma, o Danai, prior urbe relicta
 Fumant in Persas, sequitur galacta juventus.
 Sic ruit in praedam jejuna sauce Lycaon,
 Cujus opem sicco mendicat ab ubere pendens
 Vagitus prolis, tandemque impegit in agros
 Cædis amica fames, vacuis concepta sub antris.
 Stat pecus attonitum, quod nec fugere audet, et ipsum
 Si fugiat, nemoris alios incurret hiatus.
 Copula diripitur canibus, quos ore canoro,
 Et baculo, et palmis irritat ab aggere pastor;
 Haud aliter Macedum rex debacchatur in illam
 Barbariem, quæ nunc profugum pavitare cerebat,
 Illos ubi discretis acies adversa catervis
 Aspicit in bellum subito prodire volatu.
 Spem sibi mentitam metuens, in prælia mente
 Conternata ruit, sed vox et in arma ruentum
 Impetus, et discors exercitus agmina turbat.
 Quippe viae¹¹ potius, quam b. llo, hostique terendo
 Aptus erat miles, Darius tamen agmine rursus
 Disposito, caute secum deliberat, hostem
 Milite consulto vi circumcingere multa,
 Utile propositum¹² regique suisque salubre
 Quod ratus est, verum ratione potentior omni
 Discussit fortuna procax, quæ sola tueretur
 Tuta, gravata levat, quassat rata, foedera rumpit
 Infirmat firmum, fixum mouet, ardua frangit.
 Jam Macedum series certo stabilita tenore,
 Inque acies distincta suas, montana tenebat:
 Rex stabilem peditum tanquam insuperabile vallum
 Opposuit Pers. s. in prima fronte, phalangem;
 In cornu dextro prefecti jura¹³ Nicanor
 Parmenionis habet, illi Ptolomæus, Amyntas,
 Perdiccas, Cœnus, Clytus et Meleager adhærent,
 Ut usquisque sui dux agminis, at tibi levum
 Commissum est cornu, qui nulli Marte secundus
 Parmenio, sequitur Craterus generosus eisque
 Jungitur Antigonus et turbidus ense Philotas.
 Hospitus expositus ante omnia signa suorum
 Cornipedem vexana in dextro Marte coruseat
 Casside flammati, gladioque tremendus, et hasta,
 Armipotens Macedo, lateri juncissimus haeret
 Conscius arcani¹⁴ studio par regis et ævo,
 Sed longe rosca prestans Hephestio forma;
 Præcedens igitur hilaris vexilla Quiritum,
 Præfectos prece sollicitat, blanditur amice,
 Consolidat dubios, animos audentibus auget,
 Errantes reprimit, sparsaque recolligit alas,

Vers. 4020.

A Spe libertatis servos, tenues, et avaros
 Invitat pretio, lente gradientibus hasta
 Innuit, ut properent, nunc hos, nunc circuit illos;
 Nunc arcus tractare¹⁵ monet, nunc fundere glandes,
 Si procul insistant acies, nunc hoste propinquuo
 Rem gladio peragant¹⁶, nunc querant sala bi-
 [penni],
 Dumque gradus inhibent, hæc illis pauca profatur:
 Martia progenies, quorum ditione teneri
 Legibus astringi, totus desiderat orbis,
 Ecce dies optata, parat qua provida nobis
 S. Ivere promissum toties fortuna triumphum,
 Cujus in Europa dudum præludia sensi
 Cum genus Aonidum, totamque a sedibus urbem
 Delestis, soloquo metu domuistis Athenas;
 Cernitis imbelles auro fulgere catervas,
 Cernitis ut gemmis agnem muliebre coruscat?
 Prætendunt prædæ plus, quam discriminis; aurum
 Vincendum est ferro, tantum didicere minari
 Deliciae¹⁷ molles, gladios et vulnus abhorrent.
 Lethifer illorum scrutatus viscera mucro
 Cum semel hostili resperserit arva cruento,
 Per saltus per saxa fugæ divortia querent.
 Quanta mei vobis sit cura, probare licet
 Cum gladios hebetes, fractos cum videro, quassos
 Ictibus umbones; ferientis dextera mentis
 Exprimet affectum, tantum sub pectore vobis
 Charus Alexander, quantum permiserit ensis.
 Vincito jam victos, gladio qui parcit in hostem,
 C Ipse sibi est hostis. Vitam qui prorogat hosti,
 Derogat ille suæ, non est clementia, bello
 Hostibus esse pius; gravis est sibi, dignaque cedi
 Cædis parca manus, segnes incurvare mortali.
 Dum pavitant, audent, sed non occurrere morti;
 A Persis ducibus quoties illata Pelasgis
 Meritis occurrunt injuria, prælia, cædes,
 Creditis esse satis patrum luere acta nepotes
 Plurimus in pœnas populus non sufficit iste.
 Europeæ strages, Asiæ pensabo ruinis:
 Media cum Dario Xerxis commissa piabit.
 Me duce signa duces producite, me duce vallum
 Sternite, confertos incedite cæde per hostes.
 Prælia non spolium micum discernite, cedant
 Præmia præda meis, mihi gloria sufficit una:
 Rem vobis, mihi nomen amo. Sic fatur, et ecce
 Concurrunt acies; Persæ, clamore soluto,
 Horisonis vexant tenues ululatibus suras,
 Classica terrifico distringunt arva boato,
 Fit sonus utrinque, et lituus illiditur aer,
 Et referunt raucos montana cacumina cantus,
 Quæque sonos iterat purum sine corpore nomen
 Responsura fuit nunquam tot vocibus Echo;
 Arma tamen Darii multo sudore fabrili
 Parta micant, referuntque virum monumenta prio-
 [rum],
 Æmulus ad litem, jubar insuperabile solis
 Vers. 4072.

VARIAE LECTIOINES.

¹¹ *fuga*. ¹² *consilium*. ¹³ *arcuus*, ¹⁴ *tentare*. ¹⁵ *gerere nunc querere*. ¹⁶ *Divitiae*.

Invitat clypeus, septeno fusilis orbe,
Fulget origo patrum Darii, gentisque profanus
Ordo Giganteæ, quorum sub principe Memrot,
Sennaar in campo videoas concurrevere fratres
Terrigenas, ubi diluvii dum fata retractant,
Coctile surgit opus, sermo prior omnibus unus,
Scinditur in varias, dictu mirabile, linguis;
Parte micans alia sacram molitur ad urbem
Rex Chaldaeus iter, fulgent insignia patrum
Prælia, et Hebræa celebres de gente triunphi,
Victoris sequitur dejecto lumine epurum
*Intercepta*¹⁰⁰ tribus, muris temploque redactis
In planum, hostilis infertur mornibus urbis
Privatus solo, gemina cum luce, tyranus;
Ne tamen obsecrunt veterum præconia regum
Quorumdam maculae, sculptoris dextera magnam
Præteriit seriem, quam prætermittere visum est;
Inter tot memoranda ducum, regumque triumphos,
Agresti victu pastum, et fluvialibus undis
Turpe fuit regem versa nugire figura,
Rursus in effigiem sensu redeunte priorem.
Præteriit vixisse patrem, quem filius amens
Ne nunquam solus patria regnaret in urbe
Consilio Joachim, proh dedecus! alite diro

A Membratim lacerum sparsissc per avia fertur,
Ultima pars clypei, Persarum nobile regnum
Inchoat, in sacro libantem Balthasar auro,
Scribentisque manum, conversaque fata notantis
Aspicias, cuius occultum ænigma resolvit
Vir Desiderii, sed totum circuit orbem
Atque oras ambit clypei celeberrima Cyri
Historia: a tanto superari principe gaudet
Lydia, et ambiguo deceptus Apolline Cresus.
Ausa tamen Tomyris bellum tentare tumultus,
Viribus opponit vires, belloque retundit,
Infactum bellis, et iniquo sidere mergit
Tot titulis illustre caput, proh gloria fallax
Imperii! proh quanta patent ludibria sortis
Humanæ! Cyrum terræ pelagique potentem,
Delicias orbis, quem summo culmine rerum
B Extulerat virtus, quem fama locarat in astris,
Qui rector, composque sui, qui totus et unus
Malleus orbis erat, imbellis femina fregit.
Parcite mortales animos attollere¹ fastu,
Collatis opibus, aspernarique minores,
Parcite victores ingratu vivere summo
Victori, vires, sceptrum, diadema, triumphos,
Divitias, dare qui potuit, auferre valebit.

ARGUMENTUM LIBRI TERTII.

Tertius arma canit, populosque in fata ruentes,
Vincuntur Persæ, Duri pretiosa supplex
Diripitur, soror et mater capiuntur, et uxor,
Septenniusque puer; capita Sidone, Tyroque
Funditus evera, magno discrimine Gaza
Vincitur, et Lybicus a paucis vincitur Hammon.
Præterea Darius reparato robore, rursus
Major in arma ruit, fit seditionis origo
In castris Macedum, lunæ defectus, et ecce
Consulti rates, duro de tempore tractant.

LIBER TERTIUS.

Jam fragor armorum jam strages bellica vincit
Clangorem lituum, subtexunt astra sagittæ,
Missiliumque frequens obnubilat aera nimbus:
Primus in oppositos, prætentia cuspidi, Persas
Ocius emisso, tormenti turbine, saxo
Torquet equum Macedo, qua confertissima regum
Auro scuta micant, ubi plurima gemma superbis
Sciuntur galeis, qua (formidabile visu)
Aurivomis patulas absorbens faucibus auras
Igniti Dario præfertur forma draconis.
Quærentique ducem quenam primo vulnere dignum
Obruat, objicitur Syriæ præfector Aretas
Vers. 1143.

Cuius ab aurata volitans² ac pendulus hasta
Vindicat astra leo, galeam carbunculus³ u. it,
Primus Alexandri tremebundo trajicit icu
Chaldaeus clypeum, sed fraxinus asseris arctum
Non patiens⁴ aditum, fracto crepat arida ligno,
Guaviter occurrentis ferro Peilæus Arete
Dissipat umberem, qua barbaræ bulla d'escit
Principis in clypeo, nec eo contenta trilicis
Lorice diffingit⁵ opus cordisque vagatur
Per latebras, animaque bibit lethalis a. undo.
Occidit occisus, largoque foramine manans
Purpurat arva crux: regem clamore fatetur
Vers. 1155.

VARIAE LECTIONES.

¹⁰⁰ captirata. ¹ extollere. ² formidans. ³ dissarcit.

Altisono vicesse suum, primumque tulisse
Primitias belli, faustum sibi predictat omen
Græca phalanx, lætosque ferunt ad sidera plausus
Densantur cunei, Clytus et Ptolomæus in armis
Conspicui, tanta levigate feruntur in hostes
In tauros quantum ⁴ geminos rapit ⁵ ira leones
Quos stimulat jejuna fames, causamque furoris
Adjuvat, excussæ gravis obliquatio caudæ.
Hic Ptolomæus equo, partum Dodanta supinat
Tempora transfixum, cerebroque fluente gementem,
At conto Clytus Artophilon evertere tentat,
Inque vicem sese feriunt, clypeisque retusa
Utraque dissiluit obtuso lancea ferbo.
Quadrupedi quadrupes, armoque opponitur armus,
Pectora pectoribus, orbisque retunditur orbe,
Thorax thorace, et gemit obruta casside cassis.
Nec mora poplitibus ambo cecidere remissis
Vectores, vectique simul, similesque perempsis,
Exanimes jacuere diu; sed corpora postquam
Convaluere, prior reparato robore sursum ⁶.
Inque pedes sese recipit Clytus, Artophiloque
Surgere conanti, solo surialiter ictu
Demetit ense caput, et terræ mandat humandum.
Præditus cloquio bello, specieque, sinistro
Fuderat in cornu Græcum Mazæus lollam,
Ultor adest agilis stricto mucrone Philottas,
Et quia Mazæum sonipes amoverat ⁷ Othim,
Cominus aggreditur, cuius latus ense bipertit:
Interca multa sudantem cæde Philottam
Hircani cingunt equites, quorum agmina rumpit
Impiger Antigonus, Cœnus, Craterusque, furensque
Parmenio, sine quo nil unquam carmine dignum
Gessit Alexander, sed quæ provenerit illi
Talio pro meritis, magis arbitror esse silendum.
Antigoni jacet ense Phylax, Mida cuspide Cœni,
Amphilochum Craterus sternit, quem casside rupta
Abstrahit exanimem curru, jungitque ruenti
Automedonta sunum, jam viscera rupta trahentein.
More suo ruit in Persas damnatus iniquo
Sidere Parmenio, cui regibus ortus Isannes,
Et Dimus incutient hastas lateri, manet ille
Immotus, stabilitque animum ⁸ pavitantis Oreste,
Qui pedes exesæ tendebat in arduarupis.
Hunc simul intuitus perfossum pectus Isannem
Sternit equo, profugumque equitem restaurat in ar-

[ma,

Instantemque Dimum, rapto mucrone, lacerto,
Cornipedis planta terit, invalidumque relinquit:
His Agilon, his addit Elan, Arabemque Cheram-

[pum,

Parte alia surit Eumenides, Persasque lassedit,
Nunc gladio, nunc missilibus, mucrone Diaspen
Dejicit, Endochii telum pulmone cruentat.
Disjicit ossa virum, procerum conculeat acervos.
Nec minus in dextro dum pugnat Marte Nicanor,

Vers. 1208.

A Sanguine spargit agros, humectat cædilus æquor,
Cui juvenis facie dives, sed ditor ortu,
Quippe genus claro referens a sanguine Cyri
Obviat Eclimus, clypeumque Nicanoris ictu
Provocat, ut laterem tecti vaga veris in ortu
Grando serire solet, sed respuit aeris iram
Tuta domus, verum durato corde Nicanor
Irruit in facinus miserandæ cædis ⁹, cumque,
Qua candens oculis aperit lorica fenestram,
Cuspide percussit, et lumine privat utroque.
Dumque per unius aditum scelus ausa cucurrit
Fraxinus, alterius extinxit luminis usum;
Stabat in adverso discriminis agmine duri
Clara propago Nini, princeps Nivita Negusar,
Doctus in objectos dubia sævire securi,
Doctus et a tergo jaculis incessere fata,
Nunc jaculis, nunc ense surit ¹⁰, nunc vero bi-

[penni

B Executiens cerebrum, jaculo perfoderat Helim
Actoriden, Dorylum dextra viduaverat armo,
Fuderat Hermogenem cæsa cervice securi,
Hunc ubi multimoda vastantem cæde Pelasgos
Intuitus stricto celer advolat ense Philottas,
Quaque super conum lucem vomit igne pyropus;
Pertundit galeam, sed lùbrica discutit ictum:
Non impune tamen descendit mucro, sinistram
Quam sibi forte manum frontem prætenderat ante
Amputat: ecce parat ulcisci dextra sororem
Cædibus exposita, et cædis secura, securim

C Librat, et astanti casum casura minatur,
Ereptamque sibi gemeret fortasse Philottas
Ante dies animam, sed equo prælatus Amyntas
Opposuit clypeum quem miro transit ¹¹ ictu
Machina terribilis, medioque umbone retenta est
Retrahere ardenti, qua jungitur ulna lacerto,
Ense viri instantis a pectoro cæsa recessit.
Excitat interdumi vires dolor, ille recisis
In bello manibus, se corpus inutile cernens,
Quod potuit fecit, et equo se objecit lollæ,
Tresque ruere simul, perit perfossum lollas,
Et sonipes jaculis, sed nec tibi dure Negusar
Missilium grando ¹², nec tanta ruina pepercit.
Jam latet herba madens, terramque cadavera ce-

[lant,

D Arva natant sanie, repletur ¹³ sanguine valles,
Largus utrinque crux, sed major inebriat agros
Persarum strages, rarescit barbarus hostis,
Tabescitque animo, licet insmitus, eumque
Paucia manus Macedum, non cessat cædere, quorum
Defectum nimium ¹⁴ servens audacia supplet.
His igitur jam terga fugæ spondentibus ¹⁵, instat
Ceu fulmen ¹⁶ Macedo, perque invia tela, per enses,
Perque globos equitum peditum stipante corona,
A I Darium moderatur iter, sed contrahit agmen
Oxatres, Dario quo nemu propinquior ortu,

Vers. 1261.

VARIAE LECTIOINES.

⁴ quanta. ⁵ premit. ⁶ rectum. ⁷ submorerat. ⁸ fugam. ⁹ sortis. ¹⁰ surit. ¹¹ trægit. ¹² nimbus.
¹³ complentur. ¹⁴ numeri. ¹⁵ præbentibus. ¹⁶ fulmineus.

Hic dolor, hic gemitus, perit acris utriusque juven-
 [tus, A Sauciat ense femur, et dedicat arva cruento.
 Involvitque ducum mors uno turbine turbam,
 Seminat in Persas lethi genus omne, cruentas
 Executiens Bellona manus; gemit ille recluso
 Culture, trajecto jacet ille per ilia ferro:
 Ilunc sparus exanimat ¹⁷, hunc tundit funda, per
 [altus

Ille vomit saniem fractis cervicibus, illi
 Intestina cadunt, alium sibi vindicat ensis,
 Hic obit, hic ¹⁸ obiit; hic palpitat, ille quiescit.
 Stabat ab oppositis ¹⁹ niveis pretiosus ²⁰ in armis
 Memphis Zoloas, quo nemo peritior astris
 Mundanas praeponse vices, quo sidere frugis
 Defectum patiatur ager, quis frugifer annus,
 Unde nives producat hiems, quæ veris in ortu
 Temporibus impinguet humum, cur ardeat aetas,
 Quidque *det* autumno maturis cingier uis,
 Circulus en possit quadrari, an musica formet
 Coelestes modulos, vel quæ proportio rerum
 Quatuor inter se, novit quis sidera septem
 Impetus obliquo rapiat contraria mundo,
 Quot distent a se gradibus, quæ stella nocivum
 Impediat sævire senem, quo sidere fiat
 Obice propitius, Martem quis temperet ignis,
 Quam sibi quisque domum querat, quod sidus in isto
Imperet hemicyclo, motus rimatur, et horas
 Colligit, eventus hominum perpendit in astris.
 Parva loquor, totum claudit sub pectore cœlum;

His ergo in stellis mortem sibi fata minari
 Contemplatus erat, sed enim quia vertere fati
 Non poterat seriem, penetrare audebat ad ipsam
 Rectorem Macedum, toto conamine poscens
 A tanto cecidisse viro, vitamque perosus,
 Mortem parturiens in prima fronte furoris
 Occurrebat ei curruque premebat ab alto
 Grandine missilium pertusum principis orbem,
 Nec solum jaculis, sed voce probrisque lassedit,
 Atque ita: Nectanabi ²¹ non inscianda propago,
 Dedeceus æternum matris, cur vulnera perdis
 Ignavos agitans? in me converte fuporem,
 Si quid adhuc virtutis habes, me contere, cuius
 Militiam claudit septemplicis arca Sophiae,
 Et caput astriferum sibi vindicat utraque laurus.
 Motus Alexander miseretur obire volentis;
 Ac placide subjicit: Proh monstrum! quisquis es,

[inquit,

Vive, precor, moriensque tuum ne destrue tantis
 Artibus hospitium; nunquam mea dextera sudet,
 Vel rubeat gladius cerebro, tam multa scienti;
 Utilis es mundo; quis te impulit error ad amnum
 Tendere velle Siygos, ubi nulla scientia floret?
 Dixit, at ille ²² pedes terræ se mandat, eique,
 Qua se dissocians ocream lorica relinquit ²³,

Vers. 1312.

VARIE LECTIENES.

¹⁷ excerebrat. ¹⁸ ille. ¹⁹ opposito. ²⁰ speciosus. ²¹ Nectanabi. ²² Dixerat ille. ²³ reliquit. ²⁴ Ambo
 hoc hemistichia inclusa, in altero ms. omittuntur. ²⁵ urtiva. ²⁶ moventur. ²⁷ praeda. ²⁸ ligando.

Vis illata levat, minuitque coactio culpana.
Majestate tamen salva, salvoque pudore
Tota domus Darii, genitrix et regia conjux
Et soror, et natus (tanta est clementia regis)
Curribus auratis in Dorica castra vehuntur.
Et matrem Darii sic tractat²⁰, ut hanc sibi matrem
Eligat, uxori det²¹ nomen habere sororis:
Septennem puerum in natum sibi mitis adoptet²².
Tantus enim virtutis amor tunc temporis, illo
Pectore regnabat, si perdurasset²³ in illo
Ille tenor, non est quo denigrare valeret
Crimine carentem titulis infamia famam,
Verum ubi regales, Persarum rebus adeptis,
Deliciæ posuere modum, suasitque licere
Illicitum et licitum, genitrix opulentia luxus,
Corripuit fortuna physis, cursuque retorto
Substitit unda prior, vitiorum cautibus hærens.
Qui pius ergo prius erat hostibus, hostis amicis,
Inpius in cædes, et bella domestica demum
Conversus, ratus illicitum nil esse tyranno;
Præterea, quis prætereat suminum sibi patrem
Usurpassè²⁴ Jovem? nam se genitum Jove credi
Imperat, et credit hominem transgressa potestas,
Seque hominem fastidit homo, minimumque videtur
Esse sibi, cum sit inter mortalia summus.

Mittitur interea cum Parmenione Damascum
Miles, ut a victis extorqueat urbe repostas
Reliquias gazæ, sed jam censebat habendas
Victori præfectus opes, dominoque priori
Proditor insidus, caute quos traderet hæsti
Traxerat urbe suos, fortunæ namque meatu
Mutato, mutatus erat, sic unius uno
Crimine Persarum, cæsis tot millibus ipse
Cum reliquis cecidit, Dario solamen id unum
Damnorum, luctusque fuit, cum nuntius ipsum
Artificem sceleris afferret in agmine primo
Arte perisse sua, nec iniquam sustinet ultia
Dicere fortunam, quæ justa lance rependit
Sontibus interdum, prout fraus ignava meretur.
Hæc Dario medicina mali, sic pene malorum
Omnia cum quodam veniunt incommoda fructu.

Septimus accenso Phœbea lampade mundo
Præsserat astra dies, cum rex pro more peracto
Funeris obsequio tendit Sidona, vetustam
Phoenicum gentem, quibus in sua jura redactis,
Ad Tyrios convertit iter, quos omnè paratos
Martis ad examen, murique abrupta tuentes,
Gaudet Alexander suspecta cominus urbe,
Invenisse viros, tot propugnacula muris
Edita; dispositæ longo stant ordine turres,
Quæ lapidum valeant refugos eludere jactus.
At quacunque aditum molitur saxea moles,
Adsum obtenta²⁵ clypearum cræte clientes.
Plurimus hic fundit fundam jaculator, et arcum,

Vers. 1417.

A Pluriima suppositis mortem ballista minatur.
Verum ubi longa dies afflictis civibus urbem
Navali modo congressu, modo Marte pedestri
Fregit, et appositis utrinque ad mœnia Graium
Navibus, hostiles dissolvit²⁶ machina muros:
Absque aliquo periit discrimine sexus et ætas
Omnis, et a nullo scelus æquo judice pensans
Abstinuit gladius; etenim cum mœnia nondum
Cingeret obsidio, missos a rege Quirites
Paci ut consulerent, angusto in tempore cives
Et pace, et medii violato fœdere juris,
Implicuere neci legatos, unde tyranno
Infensi, nec enim veniam meruere mereri,
In quibus et veniæ, et pacis legatio nullam
Invenit veniam, Macedo jubet ocios omnes
B Cladibus involvi, præter quos templa tuerent;
Fit frigor et planctus, crebrescit flebile murnur,
Aurea semineus perstringit sidera clamor,
Dumque in præcipiti rerum discrimine nutant,
Qua magis incumbit ventorum spiritus urbi,
Substituunt ignem, volat ad fastigia flammæ
Inflammata famæ, et eo magis esurit ignis,
Quo plures tabulata cibos, alimentaque præbent.
Mista plebe patres percunt, genus omnibus uniuersu
Mortis, sed species moriendi non fuit una;
Iste pyram ut fugiat²⁷, gladios incurrit, at ille,
Ut gladios fugiat, medios se mittit in ignes;
Nonnullos, alia mortem dum morte caverent
Urbis semirutæ lapsos de mœnibus, ultrò
C Äquorei velemens absorbit amnis hiatus,
Occultas alii latebras, vacuosque penates
Quærentes laqueos jugulis aptare parabant,
Et mortem fecere sibi, ne morte perirent
Inficta a Graiis, alios divertia mortis²⁸
Quærere dum puduit, pro jure et legibus urbis,
In faciem patriæ libertatemque tuendo
Elegere mori, mortis genus istud honestum.
Et labi sine labe fuit, non cedere, cædi,
Cædereque et cædi²⁹ dum non cædantur inulti.
Occurrunt³⁰, et materiam serientibus afferunt
Gens devota neci, feriunt, feriuntur et ipsi:
Dumque necem patiuntur, agunt, ad utrumque pa-

[rati;

Nec mihi excidium conjux Cythereius insert;

D Solvit in cineres ab Agenore condita primo.
Nobilis illa Tyrus, quæ, si præclara merentur
Yatum dicta fidem, famæ si credere dignum est,
Vocum sola notas, et rerum sola figuræ
Aut didicit prior, aut docuit. Sic ergo tot annis
Indomitam indomitus domuit Macedum furor urbem.

Verum vera fides et pax divina sub ipso
Christorum Christo³¹ reparatis mœnibus urbem
Restituere, ubi plebs veri studiosa flagransque
Thuribulo mentis, Crucifixi nomen adorat,

Vers. 1470.

VARIÆ LECTIÖNES.

²⁰ In matrem sibi se sic temperat. ²¹ dat. ²² adoptat. ²³ permansisset. ²⁴ usurpare. ²⁵ objecta. ²⁶ invexit. ²⁷ reverens. ²⁸ Martis. ²⁹ Cædere quam cædi. ³⁰ Concurrunt. ³¹ Alludit poeta ad tempus quo Tyrus Francis parebat.

Cujus sunt aliae septeni climatis urbes
Quas patria ditione tenet, longumque tenebit.
Præmonuisse alias poterat Tyrus obruta gentes
Neque sub Eeo regio præsumeret orbe
Pellæi deinceps ⁴¹, Macedumque laccessere vires
Gaza tamen Darium, causamque secuta priorem,
Ausa parem, superos ⁴² muris excludere tentat,
Fortunam si forte fides evertere possit;
Dumque suum Mars explet opus, dum cæde cruenta
Et damno partis utriusque prosternit utrinque;
Barbarus ad regem veniens, ut transfuga, ferrum
Occultans clypeo, Magni caput appetit ense,
Sed quia satorum stat inevitabilis ordo,
Eventusque hominum series immobilis arcat,
Erravit temulenta manus, ferroque perire
Non patitur Lachesis, cui jam fatale venenum
Confectumque diu lethara pixide clausum
Lurida considerat mediante favore suorum
Porrecta duci dea post duo lustra bibendum.
Ilic Arabis dextram, quia sic erravit eodem
Quem male libravit ⁴³ rex imperat ense recidi:
Quique prius sopitus erat jam fratre recenti,
Martius evigilat furor, et sub corde calenti
Ira recrudescit, dumque instat turbidus hosti,
Ausa nefas, levum perstringit fraxinus armum,
Et medium cruris elisit saxa mules:
Sed licet accepto his vulnere, non tamen acri
Destitit incepto Macedo, sed prodigus auræ
Vitalis, scindit cuneos, ipsumque tyrannum
Obruit ⁴⁴, et victis urbem tradentibus intrat.

Hinc ubi disposuit procerum discretio regno,
Tendit in Ægyptum, qua sub ditione redacta,
Ardet rex Libyci sedes Hammonis adire,
Difficiles aditus, iter intolerabile, quamvis
Fortibus et paucis: rorem sitit arida tellus,
Et cœlum mendicat aquas, æstuque perenni
Marcessit ⁴⁵ regio, et steriles moriuntur arenæ,
Cumque tenax sabulum solem concepit ⁴⁶ et arva ⁴⁷
Impulsque pedum concrevit turbo, procellas
Ilic Syrtes habuere suas, hic altera sicco
Scylla mari latrat, hic pulverulenta Charybdis;
Pulvereos vomit ille globos; jacet ille sepultus
In sabulo, fortassis eos leviore procella
Panisset mare Neptuni, quam pulveris æquor.
Nusquam culta virent, hominis vestigia nusquam,
Nusquam terra oculis, nusquam sese objicit arbor.

Jam quater irriguos libraveral aere currus,
Memnonis impendens lacrymas aurora sepulcro,
Cum Macedum rector, et cætera turba superstes
Hammonis subiere nemus, fontemque liberant,
Quem satis indignum est inter memoranda silere;
Cum sol frenat equos, tepidos habet unda meatus,
Frigidior glacie est, quando ferventior arva
Exurit Titan, media fervore diei;
Axe sub Hesperio cum jam præsepio mundans
Solis equos stabulare mari parat hospita Thetis,

Vers. 1526.

A Ambrosiamque locat, et liberat ora lupatis:
Frigoris excluso paulum torpore tepescit
Fons Jovis, ac Phœbo torrentior æstuat idem,
Cum mundum madidis medius sopor irrigat alis;
Quoque magis Phœbus solidum festinat ad ortum,
Tanto plus soliti reminiscitur unda teporis,
Et nocturnus eam cogit decrescere fervor,
Donec Phœbeo rursus languescit in ortu.

Rex ubi consulto laetus Jove munera solvit,
Regreditur Memphim licet affectaret adustas
Æthiopum gentes, et inhospita Memnonis arva,
Auroræ sedes, atque invia solis adire.
Sed durum Martis et inexpugnabile ⁴⁸ tempas,
Et præfixa, dies mundi visura tumultus
Et strages pugnae, quam ~~admiraverat~~ hostis,

B Vicina instabat, positaque regentis in arcio
Cogit ab incepto mentem desistere voto.

Arctabant rigidam majora negotia mentem,
Interea Darii reparato robore, totus
Conjuratus adest in prælia mundus, eumque
Præ:eriti pudor et spes incentiva futuri
Rursus in arma vocant, coeunt in castra Quirites
Permisi agricolis, queritur cessare ligones
Radicosus ager, et sentibus obsita tellus,
Suspirant ad plaustra boves, dorsunque camelli
Barbaries gentis, elephantes bellâ pressit
Machima, turrito gradientes agmine, nec se
Bubalus absentat, nunquam tot millibus Argos
Agrediens hominum siccavit flumina Xerxes.
Sed neque tam multas collegit in Aulide gentes
Uxor adulterii, cum classi desuit æquor,
Virgineusque cruor monitu Calchantis iniqui
Detersit facinus, et ventos sanguine solvit.

Miratur Macedo, tot millibus ante redactis
In nihilum, plures rediviva morte renasci
Ad mortem populos rursusque ad bella vocari.
Non secus Antæum Libycis Jove natus arenis
Post lapsum stupuit majorem surgere, donec
Sublatum rapiens: Vana spe duceris, inquit,
Ilic ⁴⁹ Antæe eades. Vel cum tot cæde suorum
Fecundam capitum domuit Tirynthius Hydram.

Jamque per Euphraten discribinis immemor omni-
nia

Contempnor numeri, rapidum transegerat agmen
• Terrarum domitor, exustasque ignibus urbes,
Quas aditurus erat, fumantesque invenit agros,
Quos duce Mazæo Darius præceperat uri
Ut tali articulo fortunæ flectere cursum
Posset, et exutus Cereali munere frugum
Cogeret audaci Graios desistere coepio,
Desperare aditum per saxa rigentia flammis,
Molirique fugam, dum cuncta exusta viderent,
Et loca feta igni, et viduatos gramine colles
Otia cum sulci gement, victumque negaret
In cinerem resoluta Ceres. Sed sorte secunda
Usus Alexander ad summi semper honoris
Vers. 1581.

VARIAE LECTIONES.

⁴² nomen. ⁴³ superos. ⁴⁴ vibravit. ⁴⁵ obterit. ⁴⁶ Increscit. ⁴⁷ suscepit. ⁴⁸ auram. ⁴⁹ inevitabile.

Aspirans apicem, Tigri velocior ipso,
Tigri, qui celeri sortitur ab impetu nomen,
Tigris aquas superat, qui gurgite saxa volutans
Grandia, marmoreas exit truculentus in undas.
Nec mora, ne Dario regni penetrare licet
Interiora sui, canis ut venaticus altis
Occultum silvis Actæona, nare sagaci
Vestigat, vel qui venator Gallicus aprum
Irato sequitur stringens venabula ferro,
Haud aliter Darium venatur, et Arbela præter
Castra locat, quem cæde sua, quem fraude suorum
Insamem facturus erat, periturus eodem,
Fixerat infasto jam tunc tentoria vico.

Tempus erat dubiam cogens pallescere lucem,
Sed neque lux, neque dies imponit nomen, utrumque est,
Et neutrum, tenui discrimine; verius ergo
Ambiguum cum sit, dixere Crepuscula nostri ^{si},
Hesperus irriguum jam maturaverat ortum,
Jamque minante oculis caligine, sidera solis
Supplere officium, luna mediante, parabant;
Cum Phœbe mundo fratris manifesta recessu
Exhilarans hominum nascenti climata gyro
Palluit, et primo defectus passa nitoris,
Demum sanguineo penitus suffusa rubore
Fœdavit lunæ, Macedumque exterruit ipsos ⁱⁱ
Cum vulgo proceres; cum tantum frenderet ho-
stis ⁱⁱⁱ,

Cumque instaret eis, invito nomine belli
Præfinita dics, parti feralis utrique,
Cœloque aspicerent minitantia sidera, tantum
Exhorrere nefas, atque id portendere signum.
Non mirum nutare animos armisque resertas
Dormitare manus, trepidant concussa recenti
Corda meta, et rauco crudescunt murmure castra;
In causa Macedo est, culpamque refundit in ipsum
Seditiosa cohors, jam tædet in ultima mundi
Invitos a rege trahi, montana queruntur
Invia, desertas Vulcano vindice terras;
Urbes et fluvios admittere nolle nocentes,
Velle hominum dominos, diis indignantibus, esse,
Astra infensa sibi, solitumque negantia lumen,
Inscriptos homini, regem transcendere, fines,
Affectare polum, patriæ contempnere sedes,
Unius ad laudem tot inire pericula, tantas
Fortunæ variare vices, jam vulgus in istos
Exierat questus, jam seditione moveri
Cœperat, eventu cum rex interritus omne
Concilium vocat, et vates quibus arte magistra

Vers. 1628.

ARGUMENTUM LIBRI QUARTI.

Quartus ad uxoris Darii lacrymabile funus
Convertit Magnum, Darium lamenta fatigant,

VARIAE LECTIOINES.

ⁱⁱ Græci. ⁱⁱ omnes. ⁱⁱ terra infrenderet. ⁱⁱ potentia. ⁱⁱ hoc. ⁱⁱ Stabat. ⁱⁱ quid. ⁱⁱ concussum. ⁱⁱ plenam. ⁱⁱ pavidæ. ⁱⁱ utens. ⁱⁱ astrictus. ⁱⁱ regit.

A Astrorum dederat divina peritia ⁱⁱ nomen,
Consulit, et lunæ quæ causa inficerit orbem?
Quid superi super his ⁱⁱ caveant? quæ enigmata
[fati]

Significare velint? jubet in commune referri.

Inter sortilegos vatum, stellasque sequentes
Major ⁱⁱ Aristander, sterili jam marcidus ævo;
Parcite, ait, vania incessere fata querelis,
Fata regunt stellas, et quos ab origine cursus,
Quæ loca, quos motus, vel quod ⁱⁱ portendere ma-

gnus

Ille sator rerum dedit, hoc certo ordine servari;
Nec quidquam mutare queunt de mente profunda,
Quidquid ab æterno præviderit illa, futurum est.

Seu terræ incumbens extendat littora Thetis

B Gurgitis augmento, seu tellus subruat urbes,
Concursu ⁱⁱ laicrum, seu morbidus influat aer,
Seu tenebris fuscare diem, seu cornua lunæ
Caligare velit, seu tardius ire galerus ⁱⁱ,
Omnia descendunt a summo consule rerum.
Quo nisi consulto, nihil est quod sidera possint.
Inde est quod lunæ pallescit luridus oris,
Cum terram subitura suos abscondere vultus
Fertur, et humano parat evanescere visu.
Vel cum fraterno premitur splendore Diana,
Qualiter accensæ jubar, igniculuimque lucernæ
Invida ⁱⁱ majoris obscurat flamma camini,
Dogma lamen veterum non vile, patrumque securus
Memphios, haud dubitem Græcorum dicere solem,
Persarum lunam, cum deficit ille, ruinam

C Graium, Persarum cum deficit illa notari.

Dixit et exemplis veterum ⁱⁱ pro teste resolut
Persidis acta ducum, quibus incumbente flagello
Fortunæ, obscuro lugubris Cynthia cornu
Palluerat; stetit ergo ratum, quod cana senectus
Arguerat, meruitque fidem sententia valis;
Editaque in medium est, flexit pavitantia vulgi
Corda supersticio, qua nil districtius ⁱⁱ ad se
Inclinat turbam, rapit ora, manusque refrenat,
Quæ cum sæva, potens, mutabilis æstuat æstu
Multivagæ mentis, vana si forte moveatur
Religione ducum, spreto moderamine vatum
Imperium subit ⁱⁱ, et regum contemnit habendas.

Ergo ubi torpentes spes et fiducia fati

D Erexit mentes, armis, dum corda calerent,
Utendum ratus est Macedo, ne frigat ardens
Impetus, exemplo velli tentoria, circa
Noctis iter medium jubet, et præcedit ovantes
In primis, raro contentus milite, turmas.

Vers. 1675.

*Falsaque suspicio, legati certa reportant
Ad Darium responsa, astant hinc inde parati
Ad bellum cunei, terretur imagine belli,
Conciliumque vocat Macedo, responsa sutorum
Rejicit, et somnum differt in tempora lucis.
Excitus a sonno ^{**} pernicipter induit arma,
Præmunitique suos verbis et rebus : et ecce
Concurrunt acies, penetratque in sidera clamor.*

LIBER QUARTUS.

Luridus, et pieco suffusus lumina sumo,
Quartus anhelanti ferales ante tumultus
Lucifer ibat equo, sterilesque ^{**} effusa per agros
Inter arenosi subjectum gurgitis amnem,
Et montem summo parientem ^{**} vertice nubes
Dcse: tun rapiebat iter, spe ducta Pelasgum
Imperiosa phalanx ; cum regia decidit uxor
Captivarum inter molles collapsa catervas,
Quiam dolor, absentesque viri, patriæque jacentis,
Continusque via labor, expirare coegit.
Non secus indoluit regum fortissimus ille,
Et pius evensor, quam si cecidisse peremptas
Nuntius afferret una cum matre sorores ;
Et lacrymis, quales Darius fudisset, obortis
Exiit in planctum juvenis jam cana senectus :
Funeris assedit loculo, et quæ rara tyranus
Semper inest, fregit pietas generosa rigorem
Principis indomiti, lacrymasque extorsit ab hoste.
Post raptum semel hanc inspexerat; at ^{**} pretiosa
Reginæ species non incentiva furoris
Causa sibi fuerat, custodem se esse pudoris
Maluit, et formæ, neutrumque sibi temerare
Gloria major erat, quam si violaret utrumque.
Nuntius ad Darium mediis elapsus Achivis
It spado *Tyriotes*, quem scissa veste cruentis
Unguis, et lacero super ora jacente capillo,
Et vultum multo lacrymarum flumine mersum
Ut vidit : Ne differ, ait, turbare, salutis
Si quid adhuc superest in me, mihi solve timorem
In luctum, didici miser esse, malisque retundi,
Hoc solamen, et bæc misero medicina malorum,
Sortem nosse suam ; ludibria cruda meorum,
Atque ipsi assers omni graviora flagello,
Quod tamen ipse loqui timeo. Tunc excipit ille :
Quantuscunque potest reginis, inquit, ab illis
Cedere, qui parent, honor et reverentia cessit ^{**}
A victore Tuis ; verum tua nobilis illa
Et soror et conjux, quod vix presumo fateri,
Exiit a medio, corpusque reliquit inane.
Tunc vero in gemitum et planctum conversa vi-

[deres]

Castræ, senex jacet exanimis, sedatque verendam
Pulvere canitatem infelix, ideoque peremptam

Vers. 1727

A Uxorem, quia casta pati probra nollet, apud se
Nescius affirmat, unoque spadone retento
Excludit reliquos, jurat spado, nulla tulisse
Damina pudoris eam, filii ^{**} non posse molesti
Raptorem raptæ, verum ^{**} mariti
Officium lacrymis, et dignæ indole tanta
Solvisse exsequias, hinc sollicitudine mista
Suspicio, graviter animum trajecit amantis;
Æstuat æger amans, a consuetudine stupri
Ortum conjectans raptæ et raptoris amorem :
Haec captiva, inquit, et forma et sanguine clarens,
Hic dominus fuit, et juvenis, voluisse probatur,
Quod potuisse patet, his æstuat anxia curis
Languida mens Darii, donec testante Penates,
Et superos, servo castam vixisse maritam,
B Facta fides Dario ; tollens ad sidera palmas,
Et faciem irriguo lacrymarum fonte madentem :
Summe Deum Pater, inquit, et una potentia rerum
Di patrii, et quorum nulu stat Persicus ^{**} orbis,
Primum, quæso, mihi regnum stabilitate, meisque :
Quod mihi jam tolli si prælinistis, et a me
Transferri sati jubet imperiosa voluntas
Regnum Asiæ, me post, hic tam pius hostis habete
Tam clemens victor. Dixit, superosque profusis
Invitat lacrymis, ut vocem fata sequantur.
Et quanquam frustra, jam pace bis ante petit
Consilia in bellum converterat, hostis amore
Victus et exemplo, cum Palladis arbore tutos
Præfectos equitum, quibus allegatio pacis
Commissa est, jubet ire decem, quorum unus Achil-

[las,

Qui quantum eloquio reliquis, tam præstitit ævo,
Sic coepit : Darium, rex clementissime, pacem
Ut toties a te peteret, vis nulla subegit ^{**},
Sed tua, qua satis es in nostros usus, ab illo
Expressit pietas ; matrem, pia pignora, natos,
Absentes tantum, non captos sensimus, harum
Quæ superant, custos pius, et tutela pudoris,
Haud secus ac genitor curam geris, omnime fausto
Reginas dicis, hostiliisque immemor iræ
Fortunæ speciem pateris retinere prioris :
Luridus in vultu color, et liventia fletu
Lumina, convincunt ^{**} quanto clementior hoste
Hostis es, et facies aufert velamina menti,

Vers. 1770

VARIÆ LECTIÖNES.

^{**} somnis. ^{**} virides. ^{**} Et sileas summo parientes. ^{**} et. ^{**} tantus. ^{**} sphæriens. ^{**} eoegit. ^{**} con-
jiciunt.

Talis erat Darii, cum legaremur ab illo
 Qualis Alexandri patet, uxorem tamen ille,
 Tu luges hostem: clypeum jam lœva teneret
 Jam stares acie, jam te vibraret in hostem
 Fulmineus *Bucephal*, jam te sentiret in armis
 Horrificum Darius, nisi conjugis ejus humandæ
 Cura moraretur: rata sit concordia, natam
 Non sine dote offert Darius tibi, quidquid ubique
 Terrarum est inter Phryxei littoris oram,
 Euphratemque, tibi, nata mediante, precatur,
 In dotem capito, teneatur filius obses
 Et fidei et pacis: redcat comitata duabus
 Virginibus mater, quarum ter dena talentum
 Millia sunt ¹¹ pretium, fulvo decocta metallo.
 Quod nisi te superi majori pectore fultum
 Humanosque artus divina mente beassent,
 Tempus erat, quo non solum pacem dare, verum
 Poscere deberes, et fœdus inire; videsne
 Quantus in arma ruat Darius? quot ab orbe remoto
 Excierit gentes? quot classibus æquor obumbret?
 Nec mare navigio, nec castris terra locandis
 Sufficit, objectæ claudunt maris ostia puppes,
 Quid moror? unus habet, quas non habet area vires.

Magnus ut accepit Darii responsa, citatis
 In cœtum ducibus, quidnam super his sit agendum
 Consultit, ambiguum videoas mussare senatum,
 Et siluisse diu perhibetur curia, donec
 Parmenio, cuius non tam facundia solers
 Nam constans animus, nec ei tam dicere prom-

[ptum] Fortia quam facere est: dudum redimentibus, inquit,
 Reddendos fore censueram, cum maxima posset
 Ex ipsis, qui vel ob iter periere, vel arctis
 Compedibus lapsi fugere, pecunia reddi:
 It quoque nunc censemus, ut auri pondere tanto
 Imbelis populus, genitrix cum prole gemella
 Permutetur anus, quæ Græcorum agmen, iterque
 Impedient potius, tam latum et nobile regnum
 Conditione potes nanciscier, absque tuorum
 Sanguinis impensa, sed nec reor hactenus Istrum
 Inter et Euphratem tot possedisse jacentes
 Quemquam alium terras, tamen et graviora super-

[sunt.
 mis.]

Inspice quanta petas, quantumque reliqueris orbis.
 Post tergum domili, patriam, non Bactra, vel Indos
 Pectore babe memori: post fortia gesta reverti
 Tutius in patriam est, quam vivere semper in ar-

Consulis arbitrium tulit ægre Magnus: Et, a me,
 Si essem Parmenion, oblata palmæ
 Praferretur, ait, mallemque inglorius ire ¹²,
 Quam sine divitiis palmam cum laude mereri.
 At nunc securus sub paupertatis amictu
 Regnat Alexander, regem me glorior esse,
 Non mercatorem; fortunæ venditor absit!
 Nil venale mihi est, si redditos fore constat,

Vers. 1823.

VARIÆ LECTIÖNES

¹¹ sint. ¹² esse. ¹³ sequantur. ¹⁴ ut. ¹⁵ offertis.

A Gratius hoc gratis reddi, donoque remitti
 Conseqo quam censu, pretium si dona sequatur.
 Gratia non sequitur, nec habent commercia grates.

Hæc ubi dicta super responso consulis: intr
 Legatos jubet admitti, Darioque referri:
 Quod clementer, ait, feci, quodque indole dignum,
 Naturæ tribuisse meæ, non ejus honori
 Me scierit, ne semiueum non sentiet hostem
 Agmen, Alexandrum tuto contempnere possunt
 Soli contempti, non infero talibus arm
 Qui nequeant armis uti, quibus arma negavit
 Naturæ pigra mollities, armatus oportet
 Sit, qui mcunque odiis aut ira fecero dignum;
 Quod si forte bonæ fidei invigilaret, et ¹⁶ a me
 Expeteret pacem, totoque recederet orbe.

B Ambigerem fortassis, an id concidere vellem,
 Cumque meos modo pollicitis, ad præditionem
 Sollicitet Darius, modo munere palpet amicos,
 Ut mea fatali maturent fata veneno,
 Persequar ad mortem; neque enim mihi, justus ut

[hostia

Prælia molitur, verum ut sicarius, imo,
 Ut verum fatear, ut latro, veneficus instat.
 Conditio pacis quam vos prætentitis, illi,
 Si tulero acceptam, palmam conferre videtur
 Quæ trans Euphratem consistunt, omnia nobis
 In dotem assertis ¹⁷, unde et vos arbitror esse
 Oblitos, ubi colloquimur, mea transit ala,
 Euphratem, metu dotis mea castra relinquunt.
 Pellite ab hinc regem Macedum, ut vestrum sci-
 [esse

Quod mihi donatis, multum mihi præstat honoris,
 Si me Mazæo generum præponere queret;
 Ite reportantes vestro hæc mea dicta tyranno:
 Quidquid habet Darius, quæcumque amisit, et ip-
 [sum,

Esse mei juris, et pugnæ et præmia Graiium ¹⁸.

Sic ait, et Persas celeres in castra remittit.
 Mittitur a Dario Mazæus, ut occupet, hostis
 Quos aditurus erat colles, et plana viarum
 Interea Macedo condivit aromate corpus
 Uxorii Darii, tumulumque in vertice rupis
 Imperat excidi, quem fructum schemate miro.
 Erexit celeber digitis Hebreus Apelles
 D Nec solum reges et nomina gentis Achææ.
 Sed Genesis notat historias, ab origine mundi
 Incipiens: aderat confusis partibus hyle,
 Et globus informis vario distincta colore
 Quatuor impressis pariens clementa sigillis ¹⁹.
 Hic operum series, quæ sex operata diebus
 Est Deitas, inter quæ, auro spirante nitorem,
 Luciferum, et rutilis lambentibus aera gemmis,
 De tenebris primam videoas emergere lucem.
 Dignior hic inter animas ratione carentes
 De limo formatur homo, quem costa seselit
 Propria, lethifero colubri seducta veneno.

Vers. 1876.

¹¹ *Graiiis.* ¹² *figuris.*

Exclusis patribus, primaque a matre receptis
Ignea virgulti limen rhomphaea tuerit⁷⁰.
Inde Cain profugus bigami non effugit arcum,
Pullulat humanum genus, et polluta propago,
Decedit virtus, vitium succedit, adhaerent
Conjugio illicito, pietas rectumque recedunt;
Factorem, si triste notes in imagine signum,
Poenituisse putas hominem fecisse. Laborat
Arcifaber⁷¹, genus onne animae clauduntur in arcis.
Post refugos fluctus replet octonarius orbem;
Vinea plantatur, et inebriat uva parentem.
Hic patriarcharum seriem specialibus⁷² aurum
Exprimit, emeritos videoas ridere parentes;
Venantemque Esau, turmisque redire duabus.
Euctarique Jacob; sequitur distractio Joseph,
Et dolus, et carcer, et transmigratio prima
Hic dolet Aegyptus denis percussa flagellis;
Transvehit Hebreos, equitatus regis et arma
Subruit, et puro livescit Pontus in auro.
Hic populum manna desertis pascit in arvis⁷³;
Lex datur; et potum sitienti petra propinat;
Succedit Bea Nun Mosi post bella sepulto,
Natio subjicitur, Jordanes contrahit amnes
Post cineres Jericho ' furtum reus eluit Achor,
Persolvit Josue naturae debita, postquam
Funiculo patrium divisit fratibus orbem,
Judicibus tandem populum supponit Apelles.
Inter quos Samson fortissimus, attamen⁷⁴ illum
Fortior excœcat præciso⁷⁵ Dalila crine.
Ruthque Moabitis viduata priore marito,
In genus Hebreum felici sœdere transit.

Altera picturæ sequitur distinctio, reges
Aggregiens, funusque Heli Samuelis ab ortu,
Murmurat in Silo populus; de Benjamin exit
Qui regat Hebreos, sed enim quia dissonat ejus
Principio filii, Isai de semine prænceps
Præficitur populo, qui contudit arma Golæ,
Inque acie belli cum prole, cadente tyranno,
Regia desertos damnat maledictio montes.
Hic Asael, Abnerque cadunt, incurrit Urias
Quam tulerat mortem, patricidam detinet arbor;
Quem fodit hasta viri, patriam lugere putares
Effigiem; sed postquam humanitus accidit illi,
Construitur templum, vivunt mandata sepulti
Pacifico regnante, patris, nec sacra tuerit
Ara Joab, Semeneique vorax intercipit ensis,
Consilio juvenum perdurat⁷⁶ schisma perenne
Cum populo regum, lis est de divite regno⁷⁷.
Quodcumque alterutrum præclare gessit, eodem
Marmore docta manus, et res, et nomina pingit;
Ne tamen infamet gentem, et genus, idola⁷⁸ regum
Sordes fraterni, Samariæ, numina regni
Præterit, et funus Jesabel de turre cedantis,
Morsque tacetur Achab, et vinea sanguine parta.

Vers. 1930.

A Non ibi cum socio quinquagenarius ardet.
Sed gens sacra Baal gladio feriuntur Eliæ,
Discipulusque dolet non comparere magistrum.
Quos tamen illustres declarat pagina reges
Altior ordo tenet, Ezechias idola purgat,
Et revocat longo sopitas tempore leges:
Hic ægrotantem videoas, solisque recursum,
Et clarum titulis celebrantem Pascha Josiam;
Præter quos nullus regnavit in omnibus expers
Labis apostaticæ, nullusque a crimine mundus.
Ecce prophetarum quo rege et tempore quisque
Scripserit, effigies habet altior ordo locatas;
Hic signum dat Achaz: ecce, inquit filius Amos,
Virgo concipiet. Hic sub Joachim Jeremias
Occasum dolet, et: Dominum nova monstra creasse
B In terra⁷⁹, mulierque virum circumdabit, inquit,
Et stans Ezechiel post captam a gentibus urbem,
Se vidisse refert clausam per sæcula portam,
Scilicet intactæ designans virginis alvum.
Occidetur, ait Daniel, post temporis⁸⁰ illas
Hebdomadas Christus; vatum bissena sequuntur
Nomina, cum titulis et in unum consona dicta
Ultima pars regnum Cyri, populi regressum
Sub duce Zorobabel habet, hic reparatio templi
Pingitur, historia non prætermittitur Esther
Causaque mortis Aman, stolidæque superbia Vas;

Hic sedet in tenebris privatus luce Tobias,
In castrisque necat Ilophernen mascula Judith,
Totaque picturæ series finitur in Esdra.

C Magnus ut, exsequiis tumulo de more peractis,
Inferias solvit, festinus castra moveri
Imperat, et rapido cursu bacchatur in hostem,
Et Menidam raro contentum⁸¹ milite campos
Explorare jubet, ubi rex Persæque laterent,
Quo procul inspecto Mazæus præpete cursu
Contraxit turmas, et sese in castra recepit;
At Darius patulis avidus decernere campis
Instaurat bellorum⁸² acies, cuneosque pererrans,
Pectora tam monitis onerat⁸³ quom præstruji armis.

Jam loca Peiliæ castris elegerat, unde
Aurea Persarum poterant tentoria cerni;
Jam vexilla ducum spatio distantia parvo
Jam stabant acies, hinc inde volare videres
Ventorum facili incursu per⁸⁴ inane dracones;
D Cum Macedum furor infremuit, strepitque soluto,
In Persas raucis stridoribus impulit auras.
Nec minus adversi certant elidere Persæ
Herrisco clangore polum, tremit orbis et axis
Ad sonitum, tremuloque genu vix sustinet Atlas
Perpetuum pondus, rursus nova bella gigantum
Orta putans resilit replicatis vocibus echo,
Et patulæ rauco respondent gutture valles,
Armatas inhibere manus, populique furorem
Vix potuit Macedo, quin excitus ordine rupto

Vers. 1934.

VARIAE LECTIOINES.

⁷⁰ custodit virgulti rhomphaea limen. ⁷¹ Archifaber. ⁷² speculatius. ⁷³ agris. ⁷⁴ et tamen. ⁷⁵ pretioso. ⁷⁶ pharizæat. ⁷⁷ Et populi, et regum. ⁷⁸ Aolice. ⁷⁹ terris. ⁸⁰ septuaginta. ⁸¹ contemptum. ⁸² bellis. ⁸³ armat. ⁸⁴ impulsu faciliter....

Frenderet, incussoque gradu, raperetur in hostem.
Sed quia jam fessus emenso Cyntius orbe
Obtenebrans faciem, ne funera tanta videret,
Emerito, mergi certabat in æquora, currū.

Ipse jacit vallum, et Grais edicit eodem
Castra locare loco : paretur, et aggere facto
Se rapit ad tumulum, quo totum cominus hostem,
Et sparsas oculis potuit revocare phalanges ;
Totaque venturi facies discriminis illi
Objicitur, videt armisonas radiare cohortes,
Distinctas acies, phaleris, auroque superbas,
Barbariem populi, confusaque murmura vocum
Audit, et horrisonus aures percillet equorum
Hinnitus, quæ cuncta viro, si credere fas est,
Incessere metum, facilièque ad nobile pectus
Corque giganteum reor ascendisse pavorem.

Non alio Typhis curarum fluctuat astu
Cui blandita diu zephyri moderatio ¹⁴ solo
Flamine contentam ducit sige remige puppim,
Nereidumque chorus placidis epulatus ¹⁵ in undis
Si proœul instantes videat ferre procellas,
Et celeres phocas imis a sedibus Auster
Præmittens madidis jam verberat aera pennis,
Inclinat socios laxisque rudentibus ipse
Convolut ad clavum, laterique aplustre maritat ;
Non secus ut vidit tot millibus arva prementes
Barbaricas instare globos, jam credero fas est
Magnanimum timuisse ducem ; vocat ergo Quirites,
Seu dubiæ mentis quid agat, seu verius ut sic
Experiatur eos, quæ sint tractanda, requirens.

Expectata diu tandem sententia docti
Parmenionis habet ¹⁶; ope noctis cis opus esse,
Et furto potius, quam bello censem agendum.
Attonitos subito casu, caligine noctis
Oppressos placida lorpore quietis, inertes,
Moribus et linguis discordes posse repelliri
Ex facilis, aut caedi gladiis, aut occidere victos.
Nam si res agitur de luce, horrenda Scytharum
Corpora, et intonsis invisi crinibus Iodi,
Et quæstra creant, immensa statuta gigantum
Occurrunt ¹⁷ oculis, et iuani quassa pavore
Pectora terribiles poterunt pervertere formæ ;
Addit, et a paucis hominum tot millia gentis
Nec circumfandi, nec bello posse moveri ;
Præterea Darium probat elegisse jacentes
Planities campos, et non, ut contigit ante,
Ciliciae angustas inter decernere sauces ;
Tota fere Macedum laudat manus hoc, et in unum
Consonat, hos inter Polypercon, nocte fruendum
Asserit, et positum Grais in nocte triumphum.

Hunc rex intutus ; neque enim jam Parmenionem
Sustinet arguere, et tumidis offendere dictis,
Quem modo consultum satyra percusserat acri :
Hic latronis, ait, mos, et solertia furum est,
Quam mihi suggeritis, quorum spes unica, voti

Vers. 2039.

A Summa, noceare dolis, et fallere fraude latenti.
Gloria nostra dolq non militat, ut nihil obstat
Quod mihi candorem famæ fuligine labis
Offuscare ¹⁸ queat, jam non angustia saltus,
Et Cilicum sauces, Dariive absentia segnis,
Nec furtiva placent timidæ suffragia noctis.
Aggregiar de luce viros, victoria quam nos
Molimur gladiis, aut nulla sit, aut sit honesta.
Malo peniteat fortunæ, et sortis iniquæ
Regem, quam pudeat parti de nocte triumphi.
Vincere non tanti est, ut me vicisse dolose
Posteritas legat, et minuat versutia palmam ¹⁹,
Quin, ne fallantur, ne comperiantur ab hostie,
Persarum vigiles, et in armis stare catervas
Compertum est, igitur vestris impendite curam
Corporibus, somnoque operi reparare diurno,
Vicime memores motus instare dici,
Quæ vobis ²⁰ medium pessum dare debet orbem,
Hisque peroratis reddit in tentoria miles.

Econtra Darius Persas haud segnus armat,
Præminique suos, facturum conjicit hostem
Quæ ²¹ facturus erat, si Parmenionis haberet
Consilium vires, mandunt alimenta furoris,
Quadrupedes frenos, phalerataque terga relucunt,
Ignibus accensis acies ardore videntur,
Sideribus certant galeas, clypeisque retusis
Invenisse pares flammas stupet ardus æther,
Et metuit cœlum fieri ne terra laboreat ;
Nec minimum gaudet nox instar habere diei,
Nam pro sole sibi Darii datur ænula Phœbi
Cassis, et in summo lampas sedet ignea cona,
Sideraque noctis obscurans, solaque solis
Soli radiis indignans cedere, quantum
Lumine cedit ei, tantum præjudicat illis.
Mille micant lèpides in gyrum, nullus eorum
Quem jubat ardoris non disputet esse pyropum.

Invasit subiti conçussum motibus ingens ²²
Agnen utrumque timor, jamque ausa fovere secundum
Aurea sponda Jovem, sed non spondere soporem,
Implicitum curis corpus regale teuebat.
Nunc placet in dextrum cuneum de vertico montis,
Mittere Grajogenas, nunc lœvum frangere cornu,
Et nunc oppositis occurriere frontibus hosti,
Molitur modo falcatos eludere ²³ currus,

D Insomnemque trahit, agitat dum talia noctem
Nec capit angustum curarum ²⁴ millia peetus,

Insula multisidi quam Tybridis alveus ambit,
Est ipso reverenda loco, quam vindicat orbis
Imperiique caput, quadris ubi firma columnis,
Stat sita, sub clivo lunaris in aere motus,
Regia, reginæ cuius Victoria nomen,
Mille patet foribus, tremulisque sonora lapillis
Intremit attactu, totique immurmuratur orbi
Cardo semel flexus, ad limina prima susurrat,
Introitumque tenet, curarum ²⁵ sedula mater

Vers. 2094.

VARIÆ LECTIONES.

¹⁴ moderatio. ¹⁵ epulatur. ¹⁶ adest. ¹⁷ occurrunt. ¹⁸ obsecrare. ¹⁹ famam. ²⁰ novis. ²¹ quæ.

Ambitio pernox, solio sedet intus eburno
 Diva, triumphales lauros moderante ⁴ capillos
 Munifica munita manu, cinguntque sorores
 Ejus utrumque latus, et regia tecta coronant
 Perpetuae comites. Lyrico modulamine carnem
 Immortale canens et in ævum Gloria vivax,
 Majestasque premens, rugoso sæcula fastu,
 Conciliansque sibi facilem reverentia plebem
 Et Dea quæ leges armat, quæ jura tuerit
 Justitia, in neutram declinans munere partem:
 Assidet his, stabilitque dea Clementia reguum,
 Sola decens miseri misereri et parcere victimis:
 Has inter locuples, sed barbara moribus astat
 Fomentum vitii, genitrixque Pecunia luxus,
 Pacifico reliquis prælibans oscula vultu,
 Inmemor est ⁵ odii suis Concordia belli
 Et Pax arva colens, et pleno Copia cornu
 Applausus a fronte sedent, qui seria ludis
 Miscentes, divam vario oblectamine mulcent;
 Et favor ambiguus, et blæso subdolus ore
 Risus adulator, commentaque ludicra divæ
 Singula pollicibus aptant et musica circum
 Instrumenta sonant, numeros aptante Camœna.

Hæc ubi tot curas volventem pectore Magnu*m*
 Vedit, perpetuos cui continuare triumphos
 A cunis dederat, metuens ne forte futuri
 Naufragium Martis insomnes mergeret artus,
 Emicat extemplo, velataque nubis amictu,
 Antra quietis adit, et desidis atria somni;
 Atque ita: Surge, Pater, Macedunque illabere regi C
 Dum jacet, et curis animum corpusque relaxat.
 Dixerat: ille gravis vix se torpore soluto
 Executiens, madidas libravit ⁶ in aera peunas,
 Quo se cunque rapit lethæo tacta liquore
 Sidera dormitant, solites oblita meatus.

Ergo ubi torpenti Græcorum castra volatu
 Attigit, expulso curarum examine, totus ⁷
 Principis incubuit castris atque imbuit ejus
 Rore papavero respersa medullitus ossa.
 Sic animum regis prius anxietate gravatum
 Altior oppressit resoluto corpore somnus,
 Posseditque diu, donec caligine mersa
 Noctis, Hyperborei languenter sidera plaustris,
 Ætheriosque celer stimularet Lucifer ignes:
 Et jam pestiferæ ducens præsagia lucis
 Prodierat Titan, Nabatheis luridus undis,
 Conveniunt proceres orta jam luce Pelasgi
 Ad regem, insolito thalamis de more ⁸ vacante
 Mirantes: alias vigiles excire solebat,
 Et stimulare pigros, et maturare morantes:
 At nunc cum summi discriminis arceat hora
 Quod premat alterutram fatali turbine turbam,
 Explicitum curis, torpore quietis inertem
 Mirantur juvenem; sunt qui latitare paventem,
 Celantemque metum tenebris, nec cedere somno

Vers. 2149.

A Credere sustincent, tutorum corporis ejus
 Nemo vel intrare propiusve accedere fudit,
 Nec munire latus armis sine voce jubentis,
 Ire nec in turmas audet sine principe miles:
 Parmenio, ne qua bellum ratione moretur,
 Utile consilium ratus est, ut corpora curent,
 Utque cibos sumant, pronuntiat ergo tribunus ⁹:

Jamque movente gradus adversa parte, necesse
 His erat exire: stratum tunc denique regis
 Dux adiit, quem sæpe vocans, cum voce nequirit,
 Excivit leviore manu: Lux, inquit, oborta ¹⁰ est;
 Nunc ego te moneo molles excludere somnos,
 Quæ te tanta quies tenuit? jam Meda propinquat
 Agmina, jam cuneos admovit cominus hostis
 Jam Bellona furit, sed adhuc exspectat inermis ¹¹

B Imperium tua turba tuum: rigor ille vigoris
 Et virtus animi, quæ nunquam fracta rescit
 Hæc ubi nunc? sanc vigilum pigrantia somno
 Corda ciere soles. Crede, inquit Martius heros
 Admitti somnum mihi non petuisse, priusquam
 Exonerata graves posuissent pectora curas.

Miranti sine fine duci, quod libera curis
 Pectora dixisset Macedo, sed querere causam
 Non tamen audenti: cum vicos ureret, inquit,
 Hostis, cum vastaret agros, excinderet urbes,
 Cum fugeret, sese diffidens credere fatis,
 Justa mihi tunc causa metus, onerataque curis
 Mens erat, alternam non admissura quietem.
 At nunc cum Darius coram nre totus, et ejus
 Copia tota mihi scse præsentet in armis,
 Nec fugiens possit divortia querere Martis,
 Quod metuam nihil est; sed quid moror? ite parati,
 Ut nos est, alias replicabo licentius ista.

Dixit: et armari lituo præcone, Pelasgos
 Imperat ¹², ipse suis aptat murinâa membris
 Ærea cruce tenus serpens, descendit in ¹³ imos
 Squama pedes, natum mordacis acuminè dentis
 Castigare moras, et pennas addere, planas
 Calcar inest, ut, cum profugos præverttere cursu
 Tentabit, si vox non excitet, aut tuba latens
 Cornipedem, saltem stimulus latus annos spes.
 At lævè humeros, et pectus berile tundit
 Vertice dependens triplici toga ferrea nexu,
 Quæ ¹⁴ teretes ulnas maculis circumligat uncis,

D Sed parcens oculis, hostem dat posse videri.
 Tuitio ut lateat duplice protrecta galero
 Corporis humani pars dignior, ærea cassis
 Imprimitur capiti, flammantibus ignea cristis:
 Inseritur lateri, rivos factura cruoris
 Dira lues, gladius, per quem Jovis atria nigri
 Manibus exspectant vacuos implere Penates.
 Poscit hic Bucephal, cui rex ut præpete saltu
 Insedit, domuitque serum, domitor ferus orbis,
 Læva manus clypeo felici fædere nubit,
 Sic tamen ut frenis æquo jungatur amore.

Vers. 2201.

VARIÆ LECTIÖNES.

⁴ mordente. ⁵ estique. ⁶ Vibravit. ⁷ stratis. ⁸ dormire. ⁹ jacentem. ¹⁰ tribunis. ¹¹ in armis. ¹² Jussit
 et. ¹³ ad. ¹⁴ latos. ¹⁵ Et.

Fraxinus in dextra est, cuius flagrante coruscat
Vexillo cuspis, et verberat astra lcone.
Non magis in ¹⁶ primo duri discriminē Martis
Hunc alacrem videre sui, veniente suorum
In medium Magno, spes sana resuscitat ægrum
Agmen, et in vultu victoria visa sedere est.
Ipse suis igitur distinguens partibus agmen,
Disponens ¹⁷ aciem, quo debuit ordine, currus
Falcatos Dario, quæ spes est sola triumphi,
Excipere ordinibus laxis, coetique soluto,
Evitare jubet, et non impune vagari
Aurigas et equos, sed eos involvere telis.
Pumque monet, munitque suos, dum pectora dictis
Roborat, elapsus a Medis transfuga Medus
Transmeat ¹⁸ ad regem Macedum, qui ferrea terre
Instrumenta refert astū mandata ¹⁹ latenti,
(Muricibus nomen) quibus etsi ²⁰ viribus hostem
Vincere non possit, retinere tenacibus uncis
Sperat, et occulta Graios sorbere ruina.
Quo simul ²¹ accepto, Medus ne ficta loquatur,
Ne capiat sermone suos, rex imperat ²² illum
Servari, tamen ipse locum fecitque notari
Monstrarique suis, ubi rex Babylonius arte
Fretus Ulyssæ terræ mandaverat uncos.
Neve repulsa dolis succumberet ardua virtus,
Omnibus ostendi jubet, ostensemque caveri
Suspectum de fraude locum, tunc vero fluentes
Præcedens acies, verbo nutuque loquaci
Ad lites animans : vestris labor ultimos, inquit,
Præ manibus socii, bellum quod Granicus amnis
Vidit, et angusto Cilicum victoria saltu
Quid laudis, quid honoris habet? nisi sine beato ²³
Terminet extremum Deus et fortuna triumphum?
Sed fortuna dea est, atque hæc pro viribus astans
Semper Alexandro, tam sub me sceptra tenere
Quam sub me ²⁴ gaudet alios regnare potentes.
Hæc, ubi me Macedum moderantem Græcia vidit

A Frena, meos extunc promovit, eisque nocere
Velle licet licet, sed non audere licet.
Ista nihil, præter numerum discriminis afferat,
Tam populosa cohors, sed ²⁵ ad hoc fortuna laborat,
(Quam pudet exiguo toties numerare triumphos)
Ut milii vincendum semel, et simul afferat orbem.
Tanto pluris erit nobis victoria, quanto
A paucis partam de pluribus esse liquebit.
Ite per imbelles, gladio ductore, catervas:
Cernitis ut solem gemmis auroque corusci ²⁶
Obscurant clypei? lapidumque superbia conos
Occupet ardentes, ut purpura vestiat agrós?
Vincere quis nolit, ubi sic in bella venitur?
Quis nisi mentis inops oblatum respuat aurum?
Congestas Orientis opes, Arabumque laborem,
B In promptu capere ²⁷ est, menti si pareat ensis,
Si cupido cordi gladii respondeat ictus,
Si tam cædis amans animus, sitiensque crux
Quam sitiens auri, vestrum est quodcumque videtis:
Non ascribo meum, tantum mihi vincite, prædam
Dividite inter vos, qui mecum vincere certas ²⁸
Participem me laudis habes ²⁹, tibi cætera tolle,
Exemplar virtutis habe formamque gerendi
Martis, Alexandrum, nisi primus in agmine prima
Rex apparuerit, si tergum verterit hosti
Excusatus eris, veniamque merebitur ille
Qui fugiet, si ³⁰ lentus agari ³¹, si vero remisse
Nil aggressus ero, si nunquam dixerim forti:
I, prior, i, sed in arma veni præcedere jussus,
C Tunc demum socios sum dignus habere sequaces:
Exemplo moveat ³² fortes, documenta vigoris
Exhibeat, quicunque regit. Sic satur, et ecce
Concurrunt acies: it tantus ad æthera clamor
Et vulgi strepitus, quantus si dissona mundi
In chaos antiquum recidiva lite relabens
Machina corrueret, rerum compage soluta,
Horrissonum concussa darent elementa fragorem.

ARGUMENTUM LIBRI QUINTI.

Quintus habet strages varias, et funera charis
Deplorata suis; victos apud Arbelæ Persas.
Consulii Arsacides ³³ duro de tempore træctans,
An potius sit ei reparato robore latis
Medorum regnis rursus concurrere ³⁴ fatis?
Sed proceres hærent. Ad donativa maniplos
Convocat Æacides, et donis vulnera curat.
Ecce vir illustris, et non inglorius illa
Præcedente acie, stipatus prole virili
Mazæus, regem Babylonis mænibus infert.

LIBER QUINTUS.

Lege Numæ regis lata de mensibus olim,
Quintus ab ancipiti descendens ordine Jano
Vers 2290.

D Mensis erat, roseis distinguens partibus annum,
Et gemino plausu gaudebant, hospite Phœbo,
Vers. 2292.

VARIA LECTIONES.

¹⁶ a. ¹⁷ Disponensque. ¹⁸ Transvolat. ¹⁹ mandasse. ²⁰ ut si. ²¹ semel. ²² præcipit. ²³ habent. ²⁴ se.
²⁵ et. ²⁶ coruscum. ²⁷ rapere. ²⁸ curas. ²⁹ habe. ³⁰ qui. ³¹ ugit. ³² moneat. ³³ Arsamides. ³⁴ con-
mittere.

Ledæ fratres, prima cum parte diei
Concurre duces, emenso tempore cuius
Prævidisse lugem Medis Persisque futuram
Creditur, et Daniel scripto mandasse latenti.
A. Il fuit a gelidis ²² veniens aquilonibus Ilircus,
Ultio divina, prolesque Philippica, Magnus ;
Quem procul ut vidi galea flammante coruscum
Indus Aristomenes, denis elephanta flagellis
Prodigus excutiens medicata cuspide ferrum
Immersit ²³ clypeo, sed eo lorica retuso
Tutatur corpus, at Magnus arundine monstro
Obviat, et qua se lateri promuscide jungit,
Vitales aperit ferro mediante latebras.
Fit fragar ingentem monstro faciente ruinam ;
Sed cum præcipiti cecidisset bellua lapsu,
Ultor Aristomenon, et parcere nescius ensis
Acephalum reddit. Nostra est victoria, nostra est,
Ingermant Græci : Persæ glomerantur in unum,
Missiliumque frequens regem circumvolat imber.
Sed nec gesa ²⁴ movent, nec sævior ense bipennis :
Quem, duce fortuna, virtus infracta tuerit,
Ille per insertos invictus et impiger enses,
Telaque perrumpens ²⁵ volat, ignoratque moveri.
Ferreus armatos contundens malleus artus,
Quo feriente cadunt, Elephaz Pharsone creatus,
Et Pharus Orchanides ; Elephaz gladio, Pharus ha-
[sta ²⁶,
Hic eques, ille pedes, Ægyptius hic, Syrus ille.
Sieca prius, sterilisque diu jam flumine fusi
Sanguinis humet humus, jamque unda croris ²⁷
[inundat
Telluris renas, cadit infinita vicissim
Persarum, Macedumque manus : jacet ense * Phi-
[lotæ
Henos et Caman, Henos quia fuderat ense
Euryphilum, Caman; quia Laomedonta securi :
Ibat Alexandro vulnus lethale daturus,
Si sineret fortuna, Geon, maris incola Rubri,
Informis facie, quem creditur una gigantum,
Quippe giganteis ducens a fratribus ortum,
Æthiopæ peperisse viro, qui corpore matrem
Immane referens, nigroque ²⁸ colore parentem,
Quos terrere nequit nigredine, corpore terret.
Fuderat ergo viros, clava ter quinque trinodi,
Agmina dum Graium sinuoso turbine rumpens
Ad Magnum molitur iter : ceu dissipat acri
Dente canes Nemeæus aper, cui sudat apertis
Spuma labris, dorso, valli riget instar acuti,
Seta minax, humeroque canes supereminet omnes.
Nunc hos, a læva, dextrâ nunc fulminat illos,
Nunc caput in renes obliquat, rursus ab illis
In latus oppositum, partemque tuerit utramque
S : non ignarus volucri defendere gyro.
Ventum erat ad regem, miratur Martius heros
Visa mole viri, dumque arduus ille cruentam
Vers. 2304.

A Erigeret clavam, clamoso gutture regi
Intonat : Heus, inquit, quis te furor egit in hostem .
Magne giganteum ? quem sidercas Jovis arces
Affectasse legis, a quo vix fulmine tandem
Tutus in ætheria mansit Saturnius arce ?
Nondum finierat, agili cum torta lacerto
Pinus Alexandri, medio stetit ore loquentis,
Faucibus astringens ²⁹ linguam, ne deroget ultra
Cœlicolis, sed adhuc stantem, telumque cruentum
Mandentem, Macedo tum demum admissus equini
Pectoris impulsu quatit, explicitumque per artus
Reddit humo natum, plangit percussa jacentem,
Mater humus prolem, tantumque dat icta fragorem,
Quantus, ubi annosam, sed adhuc radice superbam
Montibus evellit Boreæ violentia querum.
B Concurrunt Argiva phalanx, stratumque Geonta
Consolidunt jaculis, gladiisque in viscera condunt
Quem tandem lacerum vultus, ac mille retusum
Pectora vulneribus, Acherontis ad antra remittunt.
Parte furens ana, Persarum ³⁰ protér agmen
Incytus ille Clytus, cuius soror ubere Magnum
Lactavit proprio, sed quæ provenerit illi
Gratia pro meritis, magis arbitror esse silendum :
Hunc ubi germani respersum sanguine vidit
Sanga Dainascenus, fraterno motus amore,
Ter gemitum dedit, et repetita medullitus alto
Pectore confusam repetunt ³¹ suspiria vocem,
Cumque tribus jaculis, frendens explore nequires
Pectoris affectum, stricto mucrone, micanti
Emicuit curru, quoque huic flagrante pyropo
Ardebat cassis, claro caput arguit ictu,
Et nisi lorica latuisset tuta galero,
Plorasset cerebrum, terebrata casside, cervix.
Sed licet attonitus mananti sanguine Sangæ :
Non tamen ignarus gladio respondeat, idemque
Quod modo transierat primi per vulnera ³² fratris
Balneat alterius intra præcordia ferrum.
Dirigit primo spectata cæde suorum
Metha ³³ pater, nec quos lacrymarunt
Invenit facies, etenim dolor intus obörte
Sorbuit at lacrymas ; et compluit intima
Arida, decrepitæ faciei debitus imber,
Supplevitque vices oculorum fleibile pectus.
D Palluit exanimis, dextra languente, gelato
Corde senex, et mors in vultu visa sedere est :
Mox ut ³⁴ mens rediit, redivivo sanguine, tandem
Singultum medias interrumpe quarelæ .
Tunc duos, inquit, tortor sævissime, fratres.
Tunc duos ante ora patris mucrone vorasti ?
Non veritus patris emeriti, miserique parentis
Præcipitare dies ? sed ut ulterius tibi nullum
Non patcat facinus, ferro, fera tigris, eodem,
Quo mea, me coram, rupisti viscera, ferro
Junge patrem natis, et funera terna remitte
Vers. 2358.

VARIAE LECTIOINES.

²² siccis. ²³ immisit. ²⁴ tela. ²⁵ prorumpens. ²⁶ ense. ²⁷ imbuit unda croris. ²⁸ aliumque. ²⁹ agiens.
³⁰ Parthorum. ³¹ reprimunt. ³² viscera. ³³ Mecha. ³⁴ ubi.

Conjugis et fratum, viduæ plangenda parenti :
Si qua tamen conjux, si quis tibi filius haeres,
Aut soror aut mater, Parearum vindicis sita,
Quod dolco doleant, et idem quod lugere plangant.

Dixit, et imbelli jaculatus missile dextra
Torsit in ora Clyti, quod vit umbone moratum
Ocius avellit Clytus, et qua sacra retortis ¹⁰
Canities nemorosa pilis vergelat in armis
Hispida lethali pertundit ¹⁰ guttura ferro.
Ille ruens cecidit, visu miserabile, natos
Inter semineces, prolemque amplexus utramque
Tendit ad infernata natia comitantibus urbem.
Jamque propinquarat ¹⁰ regali prodita luxu
Ipsa acies Darii, curruque micabat ab alto
Rex, regem innumera lapidum prodente lucerna,
Obstupuit tanta pereussus luce ¹⁰ Nicanor;
Utque erat in dextro cornu dux agminis, illic
Applicuit cuneum belli, quem sorte regebat
Commissum, primis arrisit subdola gestis.
Ejus, et exceptit blande fortuna ruentem ¹⁰
Parmenione satum, vix obstitit unda clientum
Primo congressu, stabilemque ¹⁰ Nicanoris alam
Sustinuit tepide, donec Rhemnor Arabites ¹⁰
Turbidus in medios ruit, obsitus imbre Quiritum,
Et stabilit profugos, mentesque redintegrat agras.

Statur, et imminotis sicut vestigia plantis,
Eminus occumbunt jaculis, et turbine fundi,
Cominus et gladio, cerebrum sitiente securi,
Interdum livore sudum, verubusque cruentis
Rem peragunt pedites, sedes ¹⁰ implentur avari
Ditis, et umbriferi-domus insatiabilis antri ¹⁰,
Rumpere sila manu non sufficit una sororum,
Abiectaque colo Clotho, Lachesisque virorum
Fata metunt, unamque duæ juvere sorores.
Mista plebe duces pereant utrinque, sed inter
Millia tot procerum, speciali laude resplendens
Inclitus emicuit ¹⁰ numerosa cæde ¹⁰ Nicanor,
Perquam ¹⁰ Heatos vestigia ¹⁰ Rhemnona Persas,
N. F. fusis tot millibus, ipsum
Cum peresse deinceps, dominumque cohors

[16]

Nequaque compicui turba cedente suorum
Concurrere duo, feris horrifer ¹⁰ astra boatus,
Et populi qualis arva fragor, ferrata coactis ¹⁰
Cornipedum pedibus putres terit ungula glebas,
Cominus admissi congreginuntur ¹⁰, uterque
Cuspide prætentis superos agnoscit in ictu
Proprios, crudelque licet pulsatos acerno
Stipite mansit eques tamen, hinc vacuata propin-

[quum]

Vertitur ad caput manus ærea, casside cassa
Erumpens ¹⁰ rigat arva cruos, nee sustinet iras
Munronis clypeos, genibus cecidore remissis

Vers. 2400.

A Vectores, vectique simul, prior ense relecto ¹⁰
Surgit Parmenides, et pectora Rhemnonis acer
Arctat utroque geno, donec vitalia Parthi,
Et ventris latebras, capulotenus induit ensis.

Extemplo turbati Arabes, et lite relicta,
Vertere terga parant, sed quos Hyrcania gignit
Conspicuos in Marte ¹⁰, supervenit ala Quiritum
Excedens numerum, inclinsumque ¹⁰ Nicanora vallo
Armisonæ sepis, facta statione, coronant;
Obruitur primo jaculis, strepit ærea cassis
Glandibus et saxis, tantamque sibi lacer orbis
Obstupet innasci veterato ¹⁰ robore silvans;
Jamque pedes, ulnaque labant, mistoque cruento
Membra lavat ¹⁰ sudor, sed mens, infractaque vir-

[es,

B El princeps animus captio sub corpore regnat ¹⁰,
Toque lacesitus jaculis, et cestibus ille
Murus Alexandri, sed non sine nomine tandem
Procubuit ¹⁰, multamque sua cum strage ruinam
Persarum, trahit unius damnosa ruina,
Qualis Remulea ¹⁰ cecidit cum turris in urbe,
Turbine fulmineo vicinas ob uitæ ædes.

Interea, Macedum planctu pulsatus acerbo,
Advolat orbata catulis violentior ¹⁰ ursa
Diluvium mundi Maceclo, pavet obvia turba
Præcipiti dociles vitam præferre triumpho,
Unus Alexandro, reliquis fugientibus, instat
Memnonides Sthenelus, cuius lanugine prima,

C Signabat rosas, facies nimis æmula, malas,
Nobilis, et patrio referens a sanguine Cyrus,
Cui nuptura soror Darii, si cederet illi
Gloria Martis, erat, unde orta superbia, Magno
Obvius ire parat; sed nec reverentia patrum,
Nec favor ætatis, nec rerum copia mortem
Excutiunt, parili forma, sed dispare fato
Occurrit juveni laxis Hephaestio frenis,
Et qua flammivomo rictu micat aurea ¹⁰ tigris
Disjicit umberem, largoque foramine candens
Admittit ferrum laxo toga ferrea nexu,
Transit in occultas feralis arundo latebras
Pectoris, inque humeros nivea cervice reclivi,
Perpetua Sthenelus noctis caligine lectus
Furtur, et æterno clauduntur lumina sonno.

D At laeo cornu ¹⁰, cui nulli Marte secundus
Parmenio præcerat, discors Bellona surebat
Sanguineis maculosa fibris ¹⁰, saniisque recenti
Delibuta comas, cui spumeus axe citato ¹⁰
Lumine terrifico tonitrus et fulminis instar
Concitus occurrit ferali turbine frater.
Cui sternit ¹⁰ furor ipse vias, ceduntque surenti
Degeneres animi, comes indivisa furoris
Præcipites rapit ira gradus, et felice torquens

Vers. 2461.

VARIE LECTIOES.

¹⁰ recurvis. ¹⁰ perfodit. ¹⁰ propinquabat. ¹⁰ furentem. ¹⁰ Arabarches. ¹⁰ sedesque. ¹⁰ auri. ¹⁰ cni-
tuit. ¹⁰ adversos. ¹⁰ ensifer. ¹⁰ subactas. ¹⁰ vicinatur. ¹⁰ profuidus. ¹⁰ retento. ¹⁰ morie. ¹⁰ re-
terano. ¹⁰ lavi. ¹⁰ regnant. ¹⁰ Occupuit. ¹⁰ Romana. ¹⁰ truculentior. ¹⁰ area. ¹⁰ in cornu. ¹⁰ julis.
¹⁰ cruento. ¹⁰ Consernit.

Lumina, contemnit humiles rationis habens,
Impatiensque moræ, levis et male cuncta mini-

[strans

Impetus, obliquos versat in pulvere currus :
Undique successus, sed et infortunia mistim
Circumsusa volant, et mille a vertice Martis
Cum pallore suo, nutant per inania mortes.

Talis in amplexus veniens per colla sororis
Brachia diffudit Deus horriser : Ocius, inquit,
Labere, chara soror, Macedumque, i, nuntia regi :
Vana spe raperis, Darium quid perdere per te ?
Inscius affectas ? seculis hoc a principe tanto
Amove: e dii, nec fas ut dextera mundi
Sceptra tenens, madeat jugulo polluta senili.
Altera debetur Dario fortuna, suorum
Prodilione cadet, celer ergo per arma, per hostes
Adsis, et varia populanti cæde Pelasgos
Ilicet occursas Mazæo, quippe rapitis
Et Macedum spoliis initiat, laxaque solutos
Compedibus Persas, rursus versa vice vincis
Mancipat Argivos, neque ⁷⁷ enim tot sufficit ultra
Millia Parmenio paucis incessere turmis.

Dixit, at ⁷⁸ umbriserò Bellona citatior Austro
Fertur, et ad dextrum pertransit stridula cornu,
Induiturque genas, horrendaque Palladis ora ⁷⁹
Gorgonis anguicomas prætendens ægide vultus,
Commemoransque Dei breviter mandata recessit,
Infectique diem, ferali nube recedens.

Excutitur saltu Makedo, profugamque secutus
Voce deam : Quocunque venis, dea, cardine, vanum
Spernimus omen, ait, non ⁸⁰ me divellet ab armis
Et curru Darii, licet impiger Ales ab alto
Missus Atlantiades verax ⁸¹ mihi nuntius ipse ⁸²
Afferat ⁸³ a Persis raptas cum matre sorores,
Ex Dario pendet nostri spes unica voti ;
Quem si perdidero, parvi mibi cætera, parvi
Perdita momenti : solum si vicero, solus
Perdita restituet, non est mihi perdere tanti,
Quod recipi poterit, ut non et vincere malim ;
Sed neque si turris Darium septemplice muro
Includat, licet ardenti circumfluius unda
Sulphureis Acheron defendat matenia ripis,
Eripiet fortuna mihi. Sic fatus, in armis
Se locat, et summo clypsum feriente lacerio
Orbeni signiferuin, ceu vallum et moenia, muro
Pectoris opponit, tendensque in sidera pinum,
Vertice sublato, medius ruit hostis in hostes,
Flammantesque ⁸⁴ globos, torquens testatur adesse
Pulvis Alexandrum ; fertur lemone supino
Afer Aristides, pedibusque attritus equinis
Occubuit Pelias, Libycis a Syrtibus Afer
Venerat, a Scythicis Pelias tetrarcha pruinis,
Ilic Afrum Craterus, Pelian dejecit Amyntas :
Ense jacet Pelias, hastili corruit Afer,
Jungitur his Amilon terebrato gutture, rubram

Vers. 2515.

A Exhalans animam, Baradamque jacentibus addit
Antigonus, reprimisque globum Ptolomæus equo-

[strom :

Nec minor Eumenidi strages, nec gloria Coeni
Inferior, Melcagre, tua, truculentior instat
Perdiccas solito : cunctis cernentibus, ipsam
Ante aciem Darii Polypercon (nocte fruendum
Qui prius asscuruit) redimit de luce patenter ⁸⁵
Consilium de nocte datum, furit *Attica* ⁸⁶ pubes
Mente nova votoque pari : furor omnibus idem,]
Parque animus bello, dominoque simillimus ipsi,
Ut quod Alexandri comites si Marte surentes
Cominus aspiceret, tot se gauderet habere
Magnus Alexandros ; jam victoris fragor aures
Pulsabat Darii, jamque irrumpebat in ipsos

B Consortes lateris, funestæ turbo procellæ.

Æger in adversis animus sapientis, et ægre
Cousulit ipse sibi, cum duro in tempore primis
Diffudit rebus, et spes languescit inermis :
Nam quid agat Darius ? quo se regat ordine demens?
Qui nec tuta fuga est, nec si velit ipse morari,
Inveniet socios ? nam de tot millibus ante
Quos sibi crediderat, vix bello mille supersunt,
Qui stent pro patria : pudor et reverentia famæ
Ne fugiant, prohibent, contra timor auxius urgunt :
Dumque vacillanti stupefactus pectore mutat,
Dum dubitat, capiatne fugam, vitamne perosus
Se sinat ipse capi ? Persæ velut agmine facto
Mandant terga fugæ, rapiuntque per arva, relicto
Rege, gradam : demum laxis invitus habent
Nactus equum Darius, rorantia cæde suorum
Retrogrado fugit arva gradu ; que tendis in certem
Rex peritura, fugam ? nescis, heu, perdite, nescis ?
Quem fugias ? hostes incurris, dum fugis hostem,
Incidis in Scyllam cupiens vitare Charybdim,
Bessus, Narbasæus ⁸⁷, rerum pars magna tuorum
Quos inter proceres humili de plebe logasti
Non veriti temerare fidem, capitisque
Perdere canitiem, spreto moderata
Proh pudor ! in domini conjurant

Magnus ut ablatum medio de limine
Acceptit Darium, regum super ossa crederat
Fertur, et ingenti super ipsa cadavera saltu
Insequitur profugum, penè incomitus Achivis,
D Immemor ipse sui, qualis ⁸⁸ rapit impetus ignem
Sideris, et claris ⁸⁹ distinguit nubila flammis.
Sed jam præcipiti per saxa, per invia saltu
Transieratque Lycum, paucis comitanibus, amicis
Belides, dubiusque stetit, stratumque furenti
Immersurus aquæ properaret frangere pontem,
Pellæo clausurus iter, sed ab hoste promendos
Dira cæde suos timuit, si ponte reciso
Securus fugiens Persarum excluderet agmen ;
Utile propositum vicit respectus honesti,
Præposuitque suos Darius sibi ; maluit er-

Vers. 2569.

VARIA LECTIONES.

⁸⁵ regem. ⁷⁸ nec. ⁷⁶ et. ⁷⁷ arma. ⁷⁹ nec. ⁸⁰ reris. ⁸¹ ipsas. ⁸² Nuptiel. ⁸³ Fumantesque. ⁸⁴ pa-

tenti. ⁸⁵ Inacha. ⁸⁶ Curt. Nabazanes. ⁸⁷ qualem. ⁸⁸ raris.

Justus inire fugam, potiusque elegit apertam
Victori præbere viam, quam claudere victis.
Fit fuga Persarum, turbatoque ordine passim
Currit ad pontem ⁸⁸, sed et intolerabilis aestus,
Et duplicata sitis cursu languentia torrent
Viscera, et exhaustos sudor sibi vindicat artus,
Pulmonisque vagas agitant suspiria cellas.
Unde inopes undæ, nemorum per devia ducti,
Occulti laticis salientes querere venas,
Omnibus incumbunt rivis, haustaque gulose
Limosi torrentis aqua, præcordia limo
Tensa rigent, prægnantem uterum simulare co-
[factus]
Triste parit funus, concepio flumine, venter.
Nonnullis, avido fluvium dum gutture sorbent
Obstruit occurrentis vitales unda meatus
Deraque in cæcis inclusum intercipit antris.
Sed neque tot turmas procerum vulgique pha-
[langes]
Ad mortem ductore metu, sine lege ruentes
Explicat unius angustia pontis, acervos
Vix capit unda tumens, fluviique vorago cadentes;
Labuntur passim, lapsosque involvit hiatus
Fluminis, et virides stupere cadavera Nymphæ.
Languentes gladios ⁸⁹, et habentia tela suorum
Intuitus Macedo, cum jam declivis Olympus
Phœbeis legeretur equis, sumantibus arvis
Æthiopum, et solito pauloque remissius igne
Ureret Herculeas solis vicinia Gades,
Caussatus præceps in noctem tempus, ad illos,
Quos credebat adhuc in cornu stare sinistro
Flectit iter, jamque in levum converterat arma,
Cum præmissus eques a Parmenione, triumphum
Nuntiat, et variis afflictos cædibus hostes;
Dumque reducuntur equites in castra, repente
Vallibus emergens Persarum apparuit agmen;
Exurens clypeis, galeisque micantibus agros;
Qui primos inhibere gradus, et figere gressum;
Demum ⁹⁰ ubi tam paucos Macedum videre cruentas
In Magnum vertere acies. Rex ante Quiritum
More suo gradiens vexilla, pericula Martis
Dissimulans potius, quam spernens, illud ab hoste
Concussum toties, sed inexpugnabile castrum
Pectoris opposuit Persis, nec defuit illi
Perpetua in dubiis rëbus fortuna, cohortis
Præfectum mortis, et Martis amore surentem
Excipit, et celeri rimatur viscera ferro;
Nec mora Lysimachus, et gloria gentis Achææ
Invasere Arabes passim, neutrisque pepercit
Martius ille furor, ubi nemo cadebat inultus;
Verum cum Phœbi radiis, Atlantide stella
Jam vultus audente suos opponere Persis,
Marte videretur fuga tutior, ordine rupto
Consulere fugæ, laxisque licenter habenis,
Nocte fere media trajecti ⁹¹ fluminis amœm
Vers. 2622.

VARIAE LECTIONES.

⁸⁸ pacem. ⁸⁹ animos. ⁹⁰ Verum. ⁹¹ transvecti. ⁹² narigiis. ⁹³ gutture. ⁹⁴ abactos. ⁹⁵ primo.
⁹⁶ afflictos. ⁹⁷ sortis. ⁹⁸ doloris.

Vers. 2677.

A ⁹⁹ Arbela perveniunt, ubi rex Babylonius illos,
Quos secum fuga contulerat, lugubris et amens
Consultit, et pariter duro de tempore tractat;
Cumque repressisset queruli suspiria cordis,
Relliquias Macedum lacrymoso lumine spectans:
Fortuitos, inquit, toties mutare tumultus.
Nunc adversa pati, nunc exulta: secundis,
Nunc caput incurvare malis, nunc tollere, sortis
Humanæ est; humilem sic vidit Lydia Crœsum,
Sic sic victorem versa vice femina fregit:
Sic quoque Thermopylae Xerxem videre jacentem,
Et qui navigio ⁹⁹ totum modo texerat æquor,
Vix licuit victo sola cum nave reverti.
Nulla rei novitas pervertere fortia debet
Pectora, cum nulla teneatur lege si. lelis
B Esse homini fortuna diu, spes unica victis,
Contra victorem rursum sperare triumphum.
Nec dubito quin victor agros aditurus, et urbes
Civibus exhaustas, et opimis rebus, et auro
Confertas, ubi gens avidissima, pectore ⁹⁹ toto,
Visceribus siccis, sitiens lethale metallum
Tentabit sedare sitim, prædaque recenti
Conceptam satiare famem, nec inutile nobis
Id reor. Inter ea fines intactaque bellis
Regna petiturus, Medorumque ultima, vires
Non ægre reparabo meas, pretiosa supellex,
Castraque castratis, et multa pellico plena
Quanti sint oneris, et quantum bella gerentes
Impediant, usu longo didicere potentes;
Hilis partis erit inferior, quibus ante remotis
C Major erat Macedo, spoliis vincetur onustus,
Qui vicit vacuus: non auro bella geruntur,
Sed ferro, non æs, non oppida regna tuentur,
Sed virtus, viresque virum: penetremus ad ipsos ⁹⁹
Medorum fines, in duris utile rebus,
Non dictu speciosa sequi docet ipsa facultas;
Non secus antiquos suinmo ⁹⁹ molimine rerum
Novimus affectos ⁹⁹ fortes ⁹⁹ discriminæ patres,
Indultis aliquot hostique sibique diebus,
Fortunam reparasse suam, rursusque retusis
Hostibus adversa de parte tulisse triumphum.
Finierat Darius, vox plena timoris ⁹⁹, et expes
Visa suis, cum tot opibus Babylona superbiam,
Et reliquias urbes, sine defensore relatas,
D Esset Alexander primo fracturus Eoo.
Nulla videbatur reparandæ copia sortis,
Sed neque (quod superest) retinendi gratia regni:
Seu confirmato tamen agmine, sive sequenti
Imperium potius, quam consilium ducis, uno
Maturant animo Medorum visere fines.
Nec mora, distribuens celebres apud ⁹⁹ Arbela gazas
Munificus Macedo, tantis ardenter onusto
Rebus, et inventa satiato milite præda
Transcurrit Syriam ⁹⁹, pluvioque citior austro,
Vi, vel amictia superatis ⁹⁹ civibus, ardet

Obsita coctilibus intrare palatia muris,
Insigne inque olim tot regum laudibus urbem.
Cui dedit æternum labii confusio nomen :
Cumque Semiramia tantum distaret ab urbe,
Quantum Sequanicis distat Dionysius undis,
Ecce vir illustris stipatus prole beata
Impiger occurrit Mazæus transfuga regi,
Imperio Magni, sese Babylonaque dedens,
Quem rex complexus avide, vultuque benigno
Susciens, tacitis suffocat gaudia votis.

Quippe laboris erat magni, longique paratus,
Tot populis et tot munitam turribus urbem
Obsidione capi, nisi machina, Numine Divum,
Coctile cæmentum crebro dissolveret ietu,
Virque manu doctus ¹, et non inglorius illa
Præcedenti acie, toties expertus in armis,
Exemplo poterat alios ad foedera pacis
Invitare suo; tunc vero cohortibus arte ²
Dispositis, jussisque sequi, et retrocedere Persis,
Agmine quadrato stupefactæ illabitur urbi ;
Splendet in occursum tanti Babylonias regis,
Et quas congressit veterum solertia regum
Exponunt opes, ardent altaria gemmis ;
Porticibusque sacris statuæ reteguntur avita,
Per foræ, per vicos, per compita, serica ridet
Aurivomis ignescunt fana coronis,
Atrobasque graves annis, civesque severos,
Gmina cæstatis urunt bombycina monstris :
Servus et ancillæ jussi splendescere luxu
Barbarico, insolitos nequeunt sufferre paratus,
Immemoresque sui dum contemplantur amictus,
Jam se præsumunt, servos non esse, fateri.
Hosque, quibus deerat fallax opulentia, jussit
Inter honoratos fulgere precaria vestis,
Jam totum victoris iter lascivia florum
Sparserat ³, et ramis viduata virentibus arbore.
Quocunque ingreditur certant opobalsama nardo ⁴,
Divinique Arabum pascuntur odoribus ignes,
Et matutino satiantur aromate nares,
Effera præfertur claustro indignata teneri
Tigris, et obstrusi ferrato carcere pardi.
Inclusi caveis frendunt immane leones,
Et quæcumque tenet Ælyrcanos bestia ⁵ saltus.

Vers. 2720.

A Et ne præpediat oculos objecta sequentum
Turba frequens, gradibus transvecti ⁶ ad culmina
[tecti

Quam plures, avidique suum cognoscere regem
Edita murorum longa statione coronant.

Occurrunt lyricis modulantes cantibus odas
Cum eitharis mihi, concordant cymbala sistris,
Tympanaque harmoniis cedunt, nec desunt aures
Blandius humanas docilis testudo movere ⁷,
Et quos Niliacæ tradunt mendacia gentis
Fatidicos, cœlique notis prænosse peritos
Sidereos motus, et ineluctabile ⁸ fatum
Memphitæ ⁹ vates currum victoris adorant :

Nunquam tam celebri jactatrix Roma triumpho
Victorem ¹⁰ mirata suum tam divite luxu

B Excepit ¹¹ : seu cum fuso sub Leucade Cæsar
Antonio ¹², sexti mutavit nomina mensis,
Lactandasque dedit hydr's Cleopatra papillas ¹³.
Seu post Emathias acies cum sanguine Magni
Jam satur irrupt Tarpeiam Julius arcem :
Et merito, nam si regum miranda recordans,
Laudibus et titulis cures attollere justis,
Sive fide recolas quam raro milite contra
Victores mundi, tenero sub flore juventæ,
Quanta sit aggressus Macedo, quam tempore parvus
Totus Alexandri genibus se fuderit orbis,
Tota ducum series, vel quos Hispana poesis
Grandiloquo modulata stylo, vel Claudio altis
Versibus insignit, respectu principis hujus,

C Plebs erit, ut pigeat Lacanum lumine tanto
Cæsareum cecinusse melos, Romæque ruinam ;
Et Mucedon clarus succumbat Honorius armis.

Si gemitu commota pio, votisque suorum
Flebilibus, divina daret clementia talem
Francorum regem, toto radiaret in orbe
Haud mora, vera fides, et nostris fracta sub armis
Parthia baptismō renovari posceret ultro :
Quæque diu jacuit effusis moenibus alta
Ad nomen Christi Carthago resurget, et quæ ¹⁴
Sub ¹⁵ Carolo meruit Hispania solvere pœnas,
Erigeret ¹⁶ vexilla crucis, gens omnis, et omnis
Lingua Deum caneret, et non invita subiret
Sacrum sub sacro Remorum præsule fontem.

Vers. 2762.

ARGUMENTUM LIBRI SEXTI

Sextus Alexandrum luxu Babylonis et auro
Corruptum ostendit, castræ munera certis
Distribuit numeris ¹⁷: armato militi fines
Uxiacos intrat. Sisigambis liberal urbem
Et ¹⁸ Medatem ¹⁹ precibus : a mœnibus inclyta ²⁰ sumat
Eruta ²¹ Persepolis : Movet occursus miserorum
Turbatum regem : Darius discrimina Martis
Rursus intire parat : hic sedito patricidas
Separat a Dario, sed eos innata similitas
Acceptos reddit, et credula pectora laclat ²² ;
Nec fatum mulare valent decreta Patronis.

VARIAE LECTIONES.

¹⁸ Assyriam. ¹⁹ superandis. ²⁰ promptus. ²¹ arcto. ²² Tezerat. ²³ thymiamata thuri. ²⁴ bellua.
²⁵ evetti. ²⁶ sopire viella. ²⁷ inevitabile. ²⁸ Memphis. ²⁹ exceptit. ³⁰ victorem. ³¹ synær. ³² mamillas.
³³ quas. ³⁴ Exigeret. ³⁵ donis. ³⁶ Curt Madathem. ³⁷ eruta. ³⁸ Inclyta. ³⁹ placat.

LIBER SEXTUS.

Ecce iues mundi regum timor ultimus¹¹! ecce!
 Quem toties poteras, Babylon, legisse futurum
 Eversorem Asiæ, sacra quem præixerat Mireum
 Pagina, quem gemini fracturum cornua regni,
 Præsentem mirare virum, nec despice clausum
 Coctilibus septis, qui latum amplectitur orbem,
 Cujus inhorrescunt audito nomine reges:
 Rex erit ille tuus, a quo se posceret omnis
 Rege regi tellus, si perduraret in illa
 Indole virtutum, qua cœperat ire potestas.

Aspice quam blandis, victos¹² moderetur habenis,
 Aspice quam clemens inter tot prospera vicit:
 Aspice quam mitis dicit jus gentibus: ut quos
 Hostes in bellis habuit, cognoscat in urbe
 Cives, et bello quos vicit vincat amore:
 Hos tamen a tenore schola quos impresserat ævo
 Ornatus animi, poliendæ schemata vitæ,
 Innatae virtutis opus, solitumque rigorem,
 Fregerunt Babylonis opes, luxusque vacantis
 Desidia populi, quia nil corruptius urbis
 Moribus illius, nihil est instructius illis
 Ad Veneris venale malum, cum pectora multo
 Incaluerent mero, si tantum detur acerbi
 Flagitiū pretium, non uxores modo sponsi,
 Sed prolem hospitibus cogunt prostare parentes,
 Solemnēs de nocte vident convivia ludos,
 Quos patrio de more solent celebrare tyranni.

Hos inter luxus Babylonis, et otia Magnum
 Ter deni tenuere dies et quattuor, unde
 Terrarum domitor exercitus ille, futurus
 Debilior fuerat, si post convivia mensæ
 Desidias, effrenum piger irrupisset in hostem:
 Ergo Semiramiis postquam Mavortius heros
 Finibus egressus, Satrapenī astitit¹³ arvis,
 Quædam, quæ dederant patres, præcepta prioris
 Millia, mutanda ratus, castrensis certos
 Munera, numeros arguta menta redegit,
 Utq[ue] suos habeant Ductores¹⁴ quæque Quiritum
 Millia constituit, quibus indubitate probetur
 Indicibus virtus equitum, dignusque probatis
 Exhibeat honos, ne falso prenia poscat
 Qui tepide gessit, ne sub probitatis amictu
 Splendeat improbitas, et ne mercede negata
 Perdiderit titulum, qui gessit fortia fortis.

Moris apud veteres Macedum, patremque Philippum
 Illactenus extiterat, cum tolli signa juberent,
 Castra ciere tuba, que præpediente tumultu,
 Armorumque sono non pertingebat ad omnes;
 Sed super hoc factum¹⁵ est, ut Parthica signa mo-
 [vendi]
 Luce, sit in signum fumus, de nocte vel ignis,
 Vers. 2823.

A Neve quis alterius munus, vel fortia gesta
 Usurpassem¹⁶, suisve ascribere viribus ausit,
 Unumquemque virum vice qua donatur, et actis
 Contentum jubet esse suis, monet, allicit, arctat¹⁷,
 Fortes, conductos, cives, prece, munere, scripto.
 Romuleos reges, subjecto legimus orbe,
 In populos legem et causas dictasse forenses,
 Cum Deus ultrices furias arceret Olympo
 Omnipotens¹⁸ terris, sed plus fuit arma tenentes
 Legibus astringi, quam viciis condere jura,
 Et majus fuit armatos decreta rigoris
 Suscipere in bello, quam jus in pace pacisci.

Ilæc ubi mature tractata, libentibus omnes
 Accipere animis: Susam tradentibus urbem
 Civibus, et multis hilarato milite gazis

B Agmen ad Uxiacas convertit turbidus arcus,
 Uxiacæ regionis onus, suinmamque regebat
 Præfector Medates, sane vir fortis, et ingens
 Exemplar fidei, pro qua suprema subire
 Non veritus, verum Dario servavit¹⁹ amicum

Doctus ab indigenis iter esse latens et operatum
 Civibus ignaris, Graios quod ducat ad²⁰ oras
 Delectis equitum tantum in discriumen itur
 Præfecit Macedo meriti Taurona probati:
 Ipse²¹ movens circa teneræ primordia lucis,
 Angustas superat fauces, aditusque locorum,
 Cæsaque materies faciendis cratibus apta,
 Et pluteis curva testudine surgit in arcein,
 Artificium ut studiis, tali munimine luta

C Funditus erueret muros armata juventus:
 Sed gravis accessus, cum dura minetor acutis
 Cautibus²² et axis succidi nescia tellus:
 Nec solum Macedo cum duro dimicat hoste,
 Sed locus est, cum quo pugnandum est, vivaque
 [cautes]

Nativo munita situ; tamen arcta subibant,
 Et prærupta leves, duce præcedente, cohortes,
 Quem tamen objecta testudine, cum peteretur
 Eminus ex alto, telorum grandine, nec vi,
 Nec prece, barbaricis poterant avellere muris.
 Quippe inter primos galeato vertice primus
 Fulminat in muros, nunc grandia saxa voluntans
 Nunc sude suffodiens, nunc frangens ariete portas
 Nunc tormenta rotat, tormentum fleibile mundi,

D Impellensque suos; pudeat jam, proh pudor! in-
 [quit,
 Victores Asiæ, o socii, quibus ante tot urbes
 Cessere, exigui dormire ad mœnia castri:
 Quæ loca, quod subsistat opus quis non ruat agere?
 Ante manus Macedum? quæ mœnia stare vel arce?
 Sustineant? solidis quæ fundamenta columnis

Vers. 2872. —

VARIA LECTIONES.

¹¹ unicus. ¹² victor. ¹³ constitit. ¹⁴ Chiliarchas. ¹⁵ cautum. ¹⁶ usurpare. ¹⁷ aplat. ¹⁸ Theodosius.
¹⁹ servabat. ²⁰ in. ²¹ Ille. ²² Cautibus.

Inniit valeant, cum senserit altius adesse
 Murus Alexandrum? quamvis æquandus Olympo
 Corruet, et discent mihi se submittere¹¹ turre,
 Dixit, et in summa Tauron apparuit arce,
 Quo semel aspecto, Graii audacia crevit,
 Corripuitque pavor et desperatio cives;
 His, extrema pati, patriaque impendere vitam,
 Illis corde sedet fuga, si modo libera detur;
 Maxima nubiferam se turba recepit in arcem.
 Nec mora ter denis victorem flectere missis,
 Ut liceat salva victos discedere¹² vita,
 Triste reportatur responsum a principe: nullum
 Esse locum venia, parvas superesse doloris
 Suppliciique moras, torpent languore timoris
 Percussi cives, dociles extrema vereri:
 Dirigit ergo preces occulto calle per umbras
 Ad matrem Darii * Medates ut mitiget iram
 Principis¹³, ut victis et victæ parceret urbi,
 Non ignarus ei deferri¹⁴, et matris honore
 A victore coli. * Medates ejus sibi neptem
 Duxerat, ad Darium cognato sanguine spectans.
 Abnuit illa diu precibus concurrere, quamvis
 Justa petant. Et: Fortunæ non congruit isti
 Qua nunc utor¹⁵, ait, tantos admittere fastus.
 Victorem qua fronte rogem captiva? repulsam
 Patitur, qui¹⁶ postulat ulterius, quam
 spes, quæ meritum non prævenit, a spe
 sit, et verum dat ei præsumptio nomen.
 Convenit, ut potius, quod sim captiva, penes me
 Contempler, quam, quod fuerit regina, recorder:
 Tot precibus latis, vereor ne fessa residat,
 Neve fatigari queat indulgentia¹⁷ regis.
 Ista Sisigambis; * Medatis tamen icta dolore,
 Scribit Alexandro; victis si parcere nolit,
 Luce frui * Medatem jam victimum, jamque fatentem
 Se peccasse, sinat; quæ tunc moderatio Magni,
 Quæ pietas fuerit, vel quæ constantia regis
 Arguit hoc uniu: quod non * Medati modo, verum
 Omnibus ignovit, et libertate prior
 Concessa, captam captivis reddidit urbem
 Restituit captos¹⁸ priscis cultoribus agros,
 Immunesque coli mandavit, et absque tributo:
 Si vaga victori Dario fortuna dedisset
 Urbem præ manibus, non impetrasset ab illo
 Plura parens, quam, quæ victis dedit hostibus ho-
 stis.

Nec mora, divisis¹⁹ cum Parmenione catervis,
 Imperat, ut Darium caute vestiget, eumque
 Campestri jubet ire via, tamen ipse retentis²⁰
 Delectis equitum, juga tendit in ardua, quorum
 Perpetuum excurrit vergens in Persida dorsum.
 Non alias Macedo graviora pericula passus:
 Expertus didicit semper, variamque, sibique
 Dissimilem, et nulli fortunam stare perennem,
 Vers. 2925.

VARIAE LECTIONES.

¹¹ condescendere. ¹² abscedere. ¹³ Regis, et ut victimis inrictus parcat et urbi. ¹⁴ eam venerari. ¹⁵ vexor. ¹⁶ que. ¹⁷ possit clementia. ¹⁸ patios. ¹⁹ diversis. ²⁰ trecentis. ²¹ nunquam. ²² pedem. ²³ in. ²⁴ prædones. ²⁵ occupat. ²⁶ occurrit. ²⁷ impossita.

A Perque tot angustas, et qua via devia fauces,
 Perque tot anfractus, et qui vestigia nusquam²⁸
 Adinittunt hominis, gradiens Pellæus, ab hoste
 Desuper obruitur, et non impune frequenter
 Compulsus retroferre gradus²⁹, multaque suorum
 Sanguinis impensa, post tot discrimina, tandem
 Hostica confregit collato robore signa:
 Victaque sederunt vetricibus arma sub armis.
 Vix bene purgato, noctis caligine, cœlo,
 Trajiciens Macedo molimine pontis Araxem,
 Persepolim festinus adit, captainque redigit
 In cineres celebrem priscis tot regibus urbem.
 Divitiis tumidas cum ceperit ante tot urbes,
 Hujus opes alias opulentia barbara longe
 Præterit, luxum totius Persidis istud
 B Intulerant reges; sacrum penetralibus aurum,
 Et rudit eruitur argenti massa vetusti,
 Ex adytis rapitur non tantum partus ad usum
 • Agger opum: nec ad hoc congregavit avara vetustas
 Quantum, ut mirantes traheret speculatio visus.
 Curritur ad prædam citius³⁰, certatur et inter
 Prædantes³¹, hostisque loco, truncatur amicus,
 Cui pretiosior est rapta, aut inventa rapina,
 Causa necis, premiumque fuit, pretiosa supplex
 Et quæ quisque rapit, jam non capit improbus, unde
 Accidit, ut quod jam non accipit³² æstimet illud.
 Purpura diripitur, laceratur regia vestis
 Artificum sudata manu, quæque aspera signis
 Aurea vasa rigent, cedunt in frusta dolabris,
 Nil sinit intactum, nullis contenta cupido;
 C Integra nulla manent membris simulacra revulsis,
 Plus terroris habent mutilata, minusque decoris
 Exitus hic urbis, quæ tot regalibus olim
 Floruerat titulis, et quæ tot gentibus una
 Jura dabat quondam, specialis et unicus ille
 Europæ terror, decies cum mille carinis
 Obstrueret totum, numerosa classe, profundum,
 Neptunum effossis immittere collibus ausa,
 Ausa montanis exponere linteal dorsis.
 Persarum reliquias urbes tenuere secuti
 Post Magnum reges, hujus vestigia nusquam
 Invenies, nisi strata rapax ostendat Araxem
 Mœnia, mariuoreis paulo distantia ripis.
 Dixeris indignam, dignamve his cladibus urbem
 D Ambigitur; nam cum subiturus mœnia Magnus
 Pergeret, occurruunt³³ (agmen miserabile visu)
 Captivi Macedum tria millia, corpora cæsi,
 Auribus orbati, pedibus manibusque recisis,
 Vel labra præcisi penitus, vel lumine cassi,
 Aut aliqua a Persis membrorum parte minuti:
 Præterea quæ longa diu ludibria servet,
 Frontibus impressa³⁴ est rudibus nota barbaræ si-
 gnis.
 Illos ubi, non homines verum simulacra videri
 Rex ratus, in primis tandem cognovit obortis
 Vers. 2979

Intepuit lacrymis, victorque exercitus ille
Flevit, et in subitum versa est victoria luctum.
Rex miseris animi fortis jubet esse, daturum
Se quidquid peterent, visuros dulcia rura
Divitis Europæ, uxores, dulcesque propinquos,
Spondet, et in patrio capturos cespite somnum;
Sedecedit vallo vulgus miserabile, donec,
Quæ potiora petat, libra deliberet æqua
His Asiae placuit consistere sinibus; illis
Dulcior est patrius alieno cespite cespes,
Quorum, quem celebrem docilis ¹⁰ facundia linguae
Fecerat Eutition ¹¹ ita creditur esse locutus:
Quem modo de tenebris, et clauso carceris antro,
Ut peteremus opem, puduit procedere trunci
Corporis exitium patræ qua fronte valebis
Ostentare tuæ, spectacula læta datus?
Cum sane incertum, discrimina tanta tulisse
Pœnitentia magis, an pudeat, bene fertur iniqua
Condicio, cum tecta latet, bene fertur amara
Condicio, miseram si nosti abscondere vitam;
Nullaque tam nota est miseris, tam patria dulcis,
Quam sedes aliena, domus, sine teste prioris
Fortunæ; miseris faciunt loca sola beatos,
Quando beatarum subeunt obliavia rerum.
Qui totum ponunt in spe, vel amore suorum,
Quam cito consuescat ¹², lacrymarum arescere
[rivus]

Ignorant: leviter veniunt, leviterque recedunt,
Blandiri dociles lacrymæ; solasque propinqui
Impendunt miseris lacrymas,arentibus illis,
Cum lacrymis arescit amor, pietasque tuorum ¹³.
Sors miseri querula est; felicis vero superbis
Est status, et tumida nulla est miseratio ¹⁴, mentis
Quem fastidit homo, non vere diligit: Ille
Verus amor, miserum qui non fastidit amicum:
Fortunam alterius dum tractat quisque recurrit
Ad propriam, et propria consulta forte, requirit
Tales exterius, qualem se noverit intus.
Fortunata parem solet alea querere casum.

Fasidit ¹⁵ alias alium poteramus, et esse
Opprohrie mistim, nisi mutua fata dedissent
Omibus æquales, inter tria millia, casus;
Uxores teneræ, quas in fervore juvenæ
Duximus, et spretas sumptus dimisimus armis,
O quam solemnii in socialia fœdera vultu
Admittent Veneris viles sine somite trunco?
Partirique volent genialia ¹⁶ fœdera lecti;
Usque adeo sexus nobis ¹⁷ incognitus ille est.
Pectore semineo vernalis certior aura est
Mollior est adamas, felici quæ solet esse
Dura viro, miserum poteritne videre maritum?
Obsecro vos olim vita defunctæ juventus,
Quærere, quas habitent semesa cadavera, sedes.
Quæramus parili voto lugentibus aptum

Vers. 3032.

A Abiectisque locum, ignotis lateamus in oris;
Quas penes agnoscí miseri jam cœpimus, imo
Quas penes invisum jam desinit ¹⁸ esse cadaver.

Hactenus Euticion. Cui sic oriundus Athenis
Theseus ¹⁹ objecit: Nemo aestimat, inquit, amicum
Corporis ex habitu, duræ ludibria sortis
Nemo prius pensat, non nos natura creatrix,
Sed contemptibilis hostis violentia fecit.
Omnibus esse malis, me judice, censeo dignum,
Quem pudet eventus, sua cui fortuna pudori est,
Desperare solent, alios in tempore duro
Esse miserturos *aliorum*, qui misereri
Non vellent, si fata darent contraria fila:
Inclemens homo mentis, male conjicit ex se,
Rara quod humanæ sedeat clementia menti,

B Spe majus votoque, Deum conferre ²⁰ videtis
Uxores, patriam, prolem patiosque penates.

Heus liceat clavis erumpere carcere, lucem
Aeraque antiquum ²¹ patiosque resumere mores.
Cur miser hic, et servus eris, si patria detur
In votis? in qua tantum miser esse teneris:
Exsilibus tandem fortunæque ultima passis,
Est aliquid patrio se reddere posse sepulcro:
Mollius ²² ossa cubant, manibus tumulata suorum.
In Persis maneant, Medorumque aera spirent,
Felices alii, quos dissidentia patrum,
Uxorūque potest avellere dulcibus arvibus,
Me sane regis usurum ²³ munere constat,
Europam, patriamque sequi, modo libera detur
Visendi a superis natalia rura potestas ²⁴.

C Finierat Theseus, sed paucos repperit hujus
Voti participes, aliorum pectora vicit
Consuetudo potens, natura fortior ipsa,
Quorum consilio concurrens Magnus, opimos
Non solum partitur agros, sed prodigus addit
Æs, variosque greges, et læti farris acervos,
Ne ²⁵ frumenta solo desint ²⁶, cultoribus æra

His ubi consulte providit Martius heros,
Medorum ingreditur, reparato milite, fines
Præcipitique legens Darii vestigia cursu,
Ne fuga subripiat, pleni pars magna triumphi
Qui solus superest, pardis ²⁷ instantior instat;
Sed jam Belides Ecbatana venerat, urbem
Medorum primam, decreverat inde subire

D Bactorum fines, sed cum loqueretur adesse
Rumor Alexandrum, cuius satis, agmina contra,
Pennatosque gradus, distantia longa ²⁸ locorum
Nulla ²⁹ videbatur, mutato pectore mutans
Consilium, totos orditur in arena paratus,
Pugnandoque mori decrevit honestius esse,
Quam victimæ toties fati extendere vitam.

Unde viæ comites, paulo consistere jussos
Intuitus: Si me ignavis sors æqua laboris
Jungeret, et in mortem reputantibus, inquit, honestam

Vers. 3086.

VARIÆ LECTIONES.

¹⁰ docilis celebrem. ¹¹ Curt. Euctemon. ¹² sustineat. ¹³ suorum. ¹⁴ compassio. ¹⁵ genialis. ¹⁶ robis.
¹⁷ desit. ¹⁸ Curt. Theatetus. ¹⁹ deos offerre. ²⁰ Aeraque et linuam. ²¹ Molliter. ²² risurum ²³ fa-
cultas. ²⁴ Nec. ²⁵ desunt. ²⁶ Parthis. ²⁷ nulla. ²⁸ Longa.

Qualisunque foret, potius-nicenda tacerem,
Quam verbo vellem consumere tempus inani.
Sed majore fide, quam vellem, quamque decorum
Esset, virtutis expertus robora vestra,
Jam didici, quam sit venerabile nomen amici,
Quam sincera fides, sinceros inter amicos :
Tot rebus monitus presumere debco, tantis
Me dignum sociis, de tot castrensis ante,
Unica Persarum superestis gloria, qui me
Bis profugum victi, bis principis arma secuti.

Vesta ¹⁰ fides, stabilemque probans constantia
[mentem,

Efficiunt, ut non verear me credere regem ;
Ut me Persis adhuc eusit regnare sateri;
Qui potius castris victi elegistis adesse,
Victoris quam signa sequi, me judice digni
Si mihi non liceat, pro me quibus ætheris ille
Dignas rector agat grates, quia non erit ulla
Nescia tam recti, tam non obnoxia justis,
Surdaque posteritas, quæ non vos effterat æquas
Laudibus in cœlum, quæ non memoranda loquatur,
Quæ vos, et meriti taceat præconia vestri.
Vivere per famam dabitur, post fata, sepultis ,
Sola mori nescit, eclipsis nescia virtus :

Unde fugæ latebras, quas semper abhorreo, quanvis
plerer, virtute animi, tantoque meorum
Opilio ¹¹ fetus, irem tamen obvius hosti :
Sulat in regno Darins ; sed quoisque feretis,
Clives, quod patrio rex imperat advena regno ?
Aut mihi defungi vita continget honesta,
Aut revocare meas afflictis hostibus urbes,
Et quæ perdidimus celeri reparare paratu.

Arbitrium victoris, an id censem honestum
Victus ut exspectem, Darioque precaria detur
Mazæ exemplo, sola in regione potestas ?
Qui modo totius Asiæ moderabar habenas,
Anne reservabor ad tantum dedecus, ut sim
Gloria victoris, in regni parte receptor?
Non erit, ut capitis decus hoc, aut ¹² demere quis-

[quam

Debeat, aut demptum mihi, se mihi reddere jactet.
Imperium vivus perdam, privabor eodem
Imperio, vitaque, die, pretiosa duobus
Mors Darium vita simul, et diademate privet ¹³.

Si manet hic animus, socii, si mens ea vobis,
Nemo supercilium Macedum, fastusque nefandos
Cogetur post fata pati, sua dextera cuique :
Aut modo finis erit, aut ultio digna malorum ;
Ergo si Superi pia bella moventibus absunt,
Si facinus reputant justos defendere, saltem
Finis honestus erit, fortisque licebit honesto
Mortis more ¹⁴ mori : veterum per gesta paren-

[tum ,

Per pretiosa precor quondam præconia Patrum ,
Vers. 5137.

A Illustresque viros, quibus hæc ¹⁵ subjecta tributum
Gens Macedum toties, et vectigalia solvit ,
Obtestor, miles, ut dignos stemmate taro:
Concipias animos, ut te contingat Olympo
Teste, vel egregia vinci, vel vincere pugna.

Hactenus Arsacides. Sed non exceptit eodem
Veja cohors animo, dictis quoque debitus ille
Desuit aplansus, quem persuadentibus audax
Reddere turba solet, præstruxerat omnia verus
Ora timor, donec Artabasus ¹⁶, inter amicos
Regis præcipuus : Nos, inquit, in arma sequo-

[mur

Unanimes regem, nobis erit exitus idem,
Qui tibi, qui patriæ. Dubio ¹⁷ excepere loquentem
Assensu reliqui, raucosque dedere tumultus :
B Qualis in Ægæo desperans navita ponto,
In quem fluctivomus jam fracta puppe videtu.
Conjurasse Notus, socios solatur inertes,
Dissimulansque metum, comitum titubantia firmat
Pectora, et invicto parat ire per æquora vento.

At Bessus facinus jam præmeditatus acerbum,
Narbasanesque suus, numero milite cincti ¹⁸,
Jam desinierant Darium comprehendere vivum :
Ut si Magnus eos sequeretur, munere tanto,
Commodius possent victoris iniire favorem.
Quod si præceleres evadere principis alas
Sors daret, auderent Dario regnare peremptio,
Et vires reparare, novumque lacessere Martem.

Narbasanes igitur sceleri jam tempora noctus
C Opportuna suo : Scio, rex, quæ dixerim, dixit,

Displicitura tibi, nec erit sententia cordi
Hæc mea grata tuo : sed prægrave vulnus acerbo
Curatur ferro, gravis est medicina dolenti ;
Asperior sanat graviores potio morbos
Naufragiumque timens, jactura sæpe redemit
Navita, quæ ¹⁹ potuit, et damnis damna levavit.
Scis, quod amara geris, adverso numine, bella,
Sors urgere tuos non desinit aspera Persas,
Omnibus est tentata ²⁰ modis fortuna, novisque
Est opus omniibus : depone insignia regni

Ad tempus, bone rex, alii concede regendum
Imperi summam, qui nomen regis, et omen
Possideat, donec, Martis cessante procella,
D Hostibus expulsis Asia, justo tibi regi

Restitutus regnum : brevis exspectatio facti
Hujus erit, tot Bactra dabunt, totque ²¹ India
[gentes,

Ut major belli moles, majora supersint
Robora, quam bello quæ sunt exhausta priori.
Cur in perniciem balantes, more bidentum,
Irruiimus ? fortis animi est contemnere mortem,
Non odisse tamen vitam, sed amare, virorum est :
Degeneres, et quos constat tredere laboris,
Compelluntur ad hoc, ut vitam ducere vito
Vers. 5189.

VARIÆ LECTIONES

¹⁰ vera. ¹¹ ut. ¹² nudet. ¹³ amore. ¹⁴ hic. ¹⁵ Curt. Artabasus. ¹⁶ conspicuus. ¹⁷ lente. ¹⁸ fulti
quod. ¹⁹ tentanda. ²⁰ dabit

Quid reputent, quid mirum? Ignavo vivere mors A Reddiderat Titan, et signum castra movendi

[est :

Econtra nil est, quæ fortis et ardua virtus
Linquat inexpertum, movet omnia, et omnia tentat,
Tenditur ad mortem, cum nil superesse videtur :
Ultimus ad mortem, post omnia fata, recursus :
Ergo age, rex, Besso, quod gratia temporis offert,
Ad præsens committe tui moderamina regni,
Ut tibi restituat acceptum ¹¹ tempore sceptrum.

Hæc ubi dicta : animos ¹² vix temperat ille be-

[ignitus

Et patiens rector : Jam te invenisse, cruentum
Inquit, mancipium, funesti temporis horam
Comperio, facinus qua patraturus acerbum
In dominum servus, Parcarum stamina solvas.

Hæc ait, et stricto poterat macrone videri
Occursurus ei ¹³, nisi vultu supplice, Bessus
Indignantis habens speciem, multoque suorum
Agmine stipatus, regem exoraret, eumque,
Haud mora, vinciret, nisi nudum conderet ensenam.

Tunc vero a reliquis metari castra seorsum
Præcepere suis at regi Artabasus, iræ
Consult, ut parcat, habeat pro tempore tempus :
Æqua mente feras, ait, erroremve tuorum,
Stultitiamve : gravis et præmaturus in armis
Instat Alexander, blando retinendus amore
Miles, ne sanos turbet discordia sensus,
Neve a rege suos alienent Bactra quirites :
Annuit ¹⁴ Arsacides, superosque et fata secutus,
Castra locat, mox et desperatio, victis
Indivisa comes, animos illius obumbrat.

In castris igitur quæ jam rectore carebant,
Motus erat varius animorum, et proxima regi
Instabat funesta dies, nec ut ante regebat
Imperi summam, solus tentoria servans
Regia, pervigiles librans ¹⁵ in pectore curas :
At duo conceptum jam mente, cupidine ¹⁶ regni,
Tractantes facinus, agitant ¹⁷, sub pectore, regem
Non nisi cum magno compendi posse labore :
Non mediocris enim timor, et reverentia regum
Regnat apud Persas, majestas regia magni
Ponderis esse solet, etiam gens barbara nomine
Regis inhorrescit, et quos in sorte secunda
Barbaries metuit, veneratur nuncin pressos,
Vivit in adversis primæ moderatio ¹⁸ sortis,
Cui semel exhibuit, impendit, semper honorem :
Et quia tanta fides, et gratia regis in illa
Gente, palam, vel vi, sine magna cæde suorum,
Non poterant Darium sceleris vincire ministri.
Ergo dolis operam dare, et excusare furorem
Decrevere sulum ; simulanti voce, reverti,
Ut decet, et tanti se poenituisse reatus,
Ficturos extrema pati pro rege paratos.

Crastinus amissum noctis caligine mundum

Vers. 324

Jam dederat Darius, aderant cum milite multo
Participes sceleris, caute prætendere docti
Officium solemne foris, speciemque sequendi
Principis imperium, sed in alta ¹⁹ mente latebat
Occultum facinus, scelerisque protervia tanti.

Sceptrum præradians, et adhuc insignia regni
Gestabat Darius, curruque micabat ab ²⁰ alto.
Prona jacebat humi supplex, veniamque precata ²¹
Seditiosa cohors, et sustinuit venerari
Tunc patricida ducem, quem post in vincula ser-

[vus ²²

Retrusurus erat, lacrymisque coegit obortis
Credere Belidem, vultumque rigare senilem
Fletibus irriguis, sed nec tunc fraudis amicos
B Pœnituit sceleris, cum certus uteque videret
Quam mitis naturæ hominem, regemque virumque
Falleret ; ille quidem securus, et immemor horæ
Instantis, quam sors, et servus, uteque parsbat .
Pellæi, Macedonique manus (quæ sola timebat)
Effugere affectans, laxis properabat habenis
Maturare fugam, finesque subire remotos ²³.

At Patron Græci dux agminis, integer ævo,
Et stabilis fidei, Darii non fictus amicus.

Jam patricidarum comperta fraude, suorum
Millibus armatis pulchre circumdatu, ibat
Contiguus regi, fandique ut copia facta est :
Narbasanes, inquit, et Bessus, Maxime regum,
Insidias in te conceptas ense cruento

C Effutire parant, vitæ tibi terminus ista
Lux erit, aut illis, nos ergo corporis esse
Custodes patiare tui, tu ²⁴ præcipe, dum res
Expedit, in nostris figi tentoria castris.

Liquimus Europam, nec Bactra, nec India nobis .
Arva, laremque, et spes in te congregimus omnes :
Esse tui custos externus, et advena nusquam ²⁵
Expeterem, fierique tuæ tutela salutis,
Si tibi quemquam alium velle ²⁶⁻²⁷ hoc præstare vi-

[lerem :

Inclita Patronem servati ²⁸ gloria regis ²⁹
Fecerat insignem ; si quis tamen hæc quoque, si

[quis

Carmina nostra leget ³⁰, nunquam Patrona tacebit,
Gallica posteritas, vivel cum vale superstes
D Gloria Patronis, nullum moritura per ævum.

Jam reor æterno causarum sæcula fluxu ³¹
Non temere volvi, nemo temeraria credat,
Fortuitoque geri mundana negotia casu :
Omnia lege meant, quam rerum Conditor ille
Sanxit ab æterno ; Darius cum vivere posset
Consilio Grajum, sati decreta secutus :
Quanquam nota satis, expertaque saepius, inquit,
Sit mihi vestra fides, nunquam tamen a populari
Gente recessurus, nec ab his divertia queram,

Vers. 329.

VARIÆ LECTIONES.

¹¹ accepto. ¹² animo. ¹³ occisurus eum. ¹⁴ paruit. ¹⁵ librans. ¹⁶ corde. ¹⁷ agitabant pect. ¹⁸ vepe-
ratio. ¹⁹ arcta. ²⁰ in. ²¹ rogabat. ²² serrum. ²³ repostos. ²⁴ tua. ²⁵ nunquam. ²⁶⁻²⁷ posse. ²⁸ ser-
vandi. ²⁹ regem. ³⁰ legat. ³¹ nexus.

Quos toties favi, satis et levius milii falli est,
Quam dampnare meos, quidquid fortuna jubebit,
Inter eos me malo pati, quam transfuga credi.
Si salvum jam me esse mei, si vivere nolunt,
Jam sero pereo, jam mortem ultroneus opto.
Attonitus Patron, et desperare coactus,
Consilio regis, ad Græca revertitur amens
Agmina, pro recto¹, justique rigore, si deque
Cuncta pati promptus. Bessus Patricida Pelasgæ
Ignarus lingue, tanti tamen ipse furoris
Conscius, occultum rapit² ex interprete verbum :
Jamque peremisset Darium, nisi crederet esse
Tutius, ut vivum Pellæo traderet hostem.
Quo potiore modo, sperabat³ cædis amica
Concio, victoris sibi conciliare favorem :
Distulit ergo nefas in idonea tempora noctis,
Noctis, quando solent patrari turpia, noctis

A Quando impune placent, quæ sunt de⁴ luce pudori,
Cum timor est audax, et frons ignara pudoris⁵.
Tum Dario Bessus, grates agere, et venerari
Ficta mente studet, quod persida verba dolosi
Vitasset lerido, et pulchro sermone Quiritis,
Qui dum spectat⁶ opes, Macedum placare tyrannum
Hac regis cervice parat, funesta oaturus
Munera, nec mirum, venalia constat habere
Omnia, venalem et ductum mercede Quiritem.
Vir sine pignoribus, lare, conjugi, pauper et exsul
Emptorum pretiis, ut circumfertur arundo.
Annuit Arsacides, certus tamen omnia vera
Deferrit a Græcis⁷, sed eo jam venerat, ut res
Æque dura foret, et plena timoris, et expes,
Non parere suis, et eis se credere nolle,
Quam falli, et gladiis caput objectare suorum.

ARGUMENTUM LIBRI SEPTIMI.

*Septimus in dominum servos liber armat, et ejus
Justitiam ostendit, tandemque in vincula trudit.
Interea vicos⁸ vestigans Magnus, abactos
Confecit sceleris, confuso Marte, ministros.
Tunc demum Darius jaculis confosus, in ipsa
Morte Polistratio vivos cum⁹ quereret amnes
Extremas voces, et verba novissima mandat.
Inventum Makedo corpus rigat ubere fletu,
Ac sepelit. Rursus procerum, vulgique tumultus
Comprimit, et rapido cursu bacchatur in hostem.*

LIBER SEPTIMUS.

Restitut Hesperio mœrensque in littore Phœbus
Defixis hærebat equis, tristisque remissa
Luce retardabat venturæ noctis habenas,
Et tantum visura nefas Latonia, terris
Virgo morabatur roseos ostendere vultus ;
Sed lex æterno quæ condidit¹⁰ omnia nodo,
Et sacer orbis amor, quo cuncta reguntur, utrumque
Corripuit, jussitque vices explere statutas,
Jamque vaporantem fumabat Tethyo unda
Vorticibus clausura diem, requiemque petebat
Humanus cum sole labor, sed poena manebat
Lugentem Darium, positusqne in vespere vitæ
Occasum facturus erat, cum vespere mundi.
Clauerat infelix tentoria, solus apud se,
De se consilians, sed debile semper et expes
Consilium miseri, vitamque trahentis in arco,
Vers. 3351.

C Et tandem¹¹ hoc secum : Quos me, pater impie
Divum,
Distrabis¹² in casus ? Quo me parat alea fati
Perdere delicto ? Superi ! quo crimine tantas
Promerui poenas ? cui nec locus inter amicos,
Nec notos superest ; nec enim securus, apud quos
Debueram dominius tutam deponere vitam :
Sed sitit hanc animam, manifesto sævior hoste,
Inque senis jugulum parat arma domesticus hostis.
Si suit indignum, tanto diademate cingi,
Totiusque Asiæ Darium ditione potiri,
Si male subjectos rexit, si jura tyrannus
Publica, vel patrias tentavit solvere leges,
Si cives armis, populumque tyrannide pressit,
Si cum judicio resideret, censor iniquus
D Avertit surdas a causa pauperis aures ;
Si partem injustam corruptus inunere sovit,
Vers. 3367.

VARIAE LECTIONES.

¹ vero. ² capit. ³ credebat. ⁴ in. ⁵ ruboris. ⁶ exspectat. ⁷ Graiis. ⁸ Darium. ⁹ du . . . ¹⁰ colligit. ¹¹ tamen. ¹² detrahis.

Si mihi persuasit funesta pecunia, justum
Vendere judicium, si fundum tristis avitum,
Et patrias vites, per me sibi flevit ademptas
Filius exhæres, si jura fidemque perosus.
In stadio mundi, non munda mente cucurri,
Jam mortem merui, fati nec ¹⁶ deprecor horam :
Jam satis est, superi, vestro quod munere vixi :
Crudescant furiae Besso, ¹⁷ desæviat in me
Narbasancs, gelidoque senis perfusa cruento
Tota domus, moestas ¹⁸ compescat Numinis iras.
Sed si justitia cultor, si jura secutus
Nil egi, nisi quod rationis littera dictat,
(In quantum natura sinit, petulansque nocivæ
Conditiō carnis), gladios removete clientum
A domini jugulo, proxit vixisse per ævum
Innocue Darium, mors convertatur in illos
Qui meruere mori, liceat mihi vivere, proxit
Simplicitas justo, noceat sua noxa nocenti ¹⁹.
Quod si fixa Deum manet imperiosa voluntas,
Si mihi fatorum series immobilit, auras
Vitales auferre parat, vitamque coarctans
Atropos incisum maturat rumpere filum :
Cur alii liceat de ²⁰ me plus quam mihi? vel cur
Narbasani servatus ero, subtractus Achivis?
Nunquid adhuc sanguis, nunquid mihi dextera,

[nunquid]

Ensis, ut hanc dubitem fatis absolvere vitam?
Sic ait, et gelido terebrasset viscera ²¹ ferro,
Sed spado, qui solus aderat, tentoria planetu
Castraque commovit, dehinc irrupere citati
Cum lacrymis ²² alii, regem cecidisse gementes.
Barbarus in castris ululatus, et icta tremendo
Rura fragore tonant, tremulusque rehilitur aer,
Nec capere arma sui, gladios ne forte clientes ²³
Incurrant, audent; sed ne videantur inique
Deseruisse ducem, monet arma capessere Persas
Cum pietate fides; sed terror vicit utrumque.
Exclusitque potens reverentia mortis, honestum.

Ecce per attuatos rapientes agmina Persas
Sacrilegi comites strictis mucronibus adsunt,
Irruuntque aditus, et circumstantibus ense
Dispersionis, regem quem jam expirasse putabant
Vinciri faciunt, prob! quanta licentia fati!
Quam vaga quæ versat humanos alca casus!
Quem prius aurato curru videre sedentem,
Et tremuere sui, jam non suus, ille suorum
Vincitur manibus, et in ²⁴ arcta sede locatur :
Captivumque trahit currus angustia regem.

Attamen ut regis saltem pro nomine nullus
Non habeatur honor, vinciri præcipit aurei;
Compedibus dominum, truculentior aspide servus.
Regia diripitur, ceu belli jure, supoller,
Utque avidos pressit inventa pecunia currus,
Per scelus extremum partis jam relata onus.

Vers. 3420.

A Intendere fugam. Quo tenditis agmine facto
Eoum facinus, sceleris ²⁵ fraudisque, ministri?
Quæ vos terra seret? Ubi tanti tuta manebit ²⁶
Impostura mali? quis tuto ducere vitam
Sub servo poterit domini sitiente cruentem?
Interea suminis accincto ²⁷ milite rebus,
Vestigans Darii rapido ²⁸ vestigia cursu
Terrarum domitor, Echatana cingere, facta
Obsidione, parat, profugumque capessere regem,
Et delere armis eversam funditus urbem,
Extremamque manum longis imponere bellis
Cum tamen audiret ²⁹ Darium fugisse ³⁰: fugaeque
Intentum celeri, liquisse Echatana, coeptum
Haud mora fecit ³¹ iter, et Persidis arva relin-
[quens,

B Insequitur profuges, animi calcaribus actus.
Et quia certa rapi ³² famæ vulgaverat aura,
In Medos Darium, dehinc Bactra subire volentem
In Medos saevire ³³ parat, sed certior ipsum
Nuntius avertit, retrusum in vincula regem
Affirmans, seriemque rei pulchro ordine pandens.
Horruit auditis Macedo, ducibusque citatis:
Est brevis iste labor, et præmia magna laboris
Qui superest, socii, Darium non hinc procul, in-
[quit,

Destituere sui, vincitumque suprema reservant
Ad mala, fortunæ finem, metamque laborum ³⁴.
Aut jam succubuit fatis, aut munere vite
Invitus fruatur: piger ergo citatius sequo
C Castigandus equus, et præcipitandus in hostem
Est gradus, afflito vitam donemus ut hosti:
Non minus est, postquam coepit miserabilis esse,
Parcere confratio ³⁵, quam frangere posse rebellum.
Applaudunt proceres præcepto ³⁶ regis, et instant,
Seque secuturos per-summa pericula spondent.

Ergo initio cursu mundi fatale flagellum
Agnim agit Macedo, sonnoque medente, diuruum
Non relevat fessis requies nocturna laborei,
Talis in adversos Jovis irruit ira Gigantes,
Fulmine quem dextram flingunt armasse poete,
Cum jam Centimanus caelo nodosa Typhæus
Brachia porrigeret, Martem flammarie videres,
Pallada viperos clypeo protendere vultus,
Telaque fatali spargentem Delion arcu.

D Ventum erat in vicum, stellis nascentibus, in quo
Vinixerat Arsacidem, furiato pectore, Bossus:
Occurrere duo, qui prodigiale perosi
Flagitium Bessi, patricidarum coniunctu
Tutius esse putant, Macedum se jungere castris:
His ducibus Macedo brevius jam deside Phœbo
Est aggressus iter, incedens ergo quadrat
Agnime, sic cursum moderatur, ut ultima primis
Conjungi posset acies, jam Delius æquis
Distichiis ³⁷ ab utraque dorso distabat, et ecce
Vers. 3472.

VARIA LECTIOINES.

¹⁵ non. ¹⁶ bello. ¹⁷ justus. ¹⁸ noceatque nocentia soni. ¹⁹ in. ²⁰ pectora. ²¹ clamore. ²² clientum.
²³ jam. ²⁴ scelerum. ²⁵ latib. ²⁶ necto. ²⁷ rapto. ²⁸ audisset. ²⁹ movisse. ³⁰ linquit. ³¹ tenden-
tem. ³² transire. ³³ malorum. ³⁴ jam fracto. ³⁵ responso. ³⁶ forte Dissidiis.

Vivere adhuc regem³⁶, Brocubelus³⁷ transfuga, regi A Non habet ulterius, quod nostris cladibus addat,
Et tantum stadiis affirmat abesse ducentis.
Sed caveatur, ait, ne sic exercitus iste
Aut incompositus eat, aut incurrat inermis.
Armatas acies, patricidas acrius urit³⁸
In cædem facinus, ubi desperatio nullum
Jam veniæ superesse locum, sub pectore, clamat,
His super accensi proceres, majorque sequendi
Cœvit Alexandro servilia castra cupido
Ergo fatigati, laxis fodiuntur habenis,
Et gravius solito, stimulos audire jubentur
Quadrupedes, sumptisque volant per inania pennis:
Jam sonus audiri stepitusque, fragorque rotarum
Cooperat a Graiis, ut pars adversa videri
Posset ab adversis, nisi pulveris horrida nubes
Intuitum eriperet, paulo subsistere Græcos
Jussit Alexander, donec cessante procella
Pulveris, hostiles possent agnoscere turmas.
Bessus in³⁹ obliquum sedato pulvere lumen
Flexit, et aerei de vertice montis, anhelos
Vidit adesse viros, armorum luce Quirites
Fulgere, et peditum, ferro livere⁴⁰, catervas:
Horruit aspectu, et gelido labefacta pavore⁴¹
Pectora monstriferæ tremuerunt⁴² conscientia culpe.

Econtra Macedum viso, gens aspera, Besso,
Accelerat gressum, fusoque per ardua cursu,
Æstuat imparibus concurrere viribus hosti;
Nam si tantum animi, tantumque vigoris haberet
Ad bellum Bessus, et Martis munia, quantum
Ad facinus, tantumque valeret in agmine quantum C In gestu sceleris, et proditione valebat:
Pellæi poterat⁴³ Macedumque repellere vires,
Ulciscique Asiam: nam Bessi castra sequentes,
Barbarico tantum præstabant, robore, quantum
Et numero Grajis: aponnoque, ciboque⁴⁴ refecti
Magna fatigatis pugnæ documenta⁴⁵ daturi,
Viribus alternam multum conferre quietem.

Sed Macedum terror, et formidabile terris
Nomen Alexandri, momentum non leve belli⁴⁶
Avertit pavidos, et desperare coegit,
Vinci posse viros, fugit indignantibus armis
Seditionis cohors, versisque in pectora dorsis,
Dogenes rapuere fugam; tunc vero nefandi
Participes sceleris⁴⁷, accincti pectore toto
Ad scelus extremum, Darium descendere curru,
Ulque alacer consendat equum, vitamque laboreb⁴⁸
Conservare fuga, monitis hortantur, et instant,
Ille venenatos⁴⁹ monitus, et dicta repellit,
Ultioresque deos testatur adesse: sIdemque
Acris Alexandri lacrymis implorat abortis:
Seque negat scelerum comitari velle clientes;
Nullus, ait, mortis metus, aut violentia fati
Compellet Darium scelerum se jungere castris;

Vers. 3325.

A Non habet ulterius, quod nostris cladibus addat,
Fortunæ gladius; mors, qua patricida minatur
Antidotum mœroris erit: mortisque venenum
Pro medicamentis, curaque laboris, habebo
His super accensi patricidæ, corde sub alto,
Concipiunt bitem, dominumque patremque cruentis
Confodiunt jaculis, et in ipsum grandinis instar
Spicula conjiciunt, quem tandem vulnere multo
Pectora confossum, sparsumque cruento relinquunt;
Et fugitiva sequi ne longius agmina possint,
Curribus assuetos juga regia ferre, jugales
Afficiunt telis gladiisque, duosque⁵⁰ clientes,
Quos habuit comites in vita, mortis eidem
Esse jubent socios, et eodem funere mergunt
Quo facto, ut tanti lateant vestigia monstri,
B Divisere fugam, festinat Bactra subire
Bessus, Narbasanes Hyrcanos visero saltus.
Dispersi fugiunt alii⁵¹, vel quo metus urget.
Vel spes, in dubiis semper comes optima rebus:
Quingenti tantum se collegere Quirites.
Qui pro justitia patræque jacentis honore
Elegere mori, Maçedumque resistere turmis;
Vel quia sperabant armis extendere vitam,
Vel quia turpe fuit regi superesse perempto.
Dum tamen aperiunt sermonum barbara motu
Desipit legio, meliusne sit hoste propinquuo
Dedere terga fugæ, Grajissæ opponere pectus?
Ecce triumphantis animi perniciibus alis
Vecta supervenit Macedum manus, omnibus a
Omnibus et vires, et Martius omnibus ardor.
Jam frigor, et bellî rursus novus ingruit⁵² horre;
Non⁵³ timido fuga, non⁵⁴ prodest audacia fortis
Cæduntur fortes, timidi capiuntur; et ecce,
Res indigna fide, dictu mirabile! plures
Captivi, quam qui caperent, numerumque ligantum,
Prædonumque, gravis excessit copia prædæ.
Non magna sine laude tamen, cecidere rebelles
Adversæ partis, clari ter mille⁵⁵ Quirites,
Nec cædis rancor, nec funeris ira quievit,
Donec, Alexandro gladii revocante furorem,
Cædibus abstiuuit, cædi devota juventus.

Tunc vero intactum pecudum⁵⁶ de more super-
[stes
Agmen agebatur, nec erant vestigia toto
D Agmine, qui Darium Grajis ostendere possent,
Singula scrutantur Persarum plausta, nec usquam
Deducus inveniunt sati, regale cadaver.
Regis enim, trito deserto calle, jugales,
Pectora confosso jaculis, in valle remota
Constiterant, mortem Dariique suamque gementes.
Hæc procul hisc querulus lascivo murmure rivus
Labitur, et verae tolos dominatur in herbis;
Patrem rivus habet fontem, qui rupe profusus
Vera. 3375.

VARIAE LECTIONES.

³⁶ Darium. ³⁷ Curt. Broculus. ³⁸ armat. ³⁹ ut. ⁴⁰ lucere. ⁴¹ crux. ⁴² tenuerunt. ⁴³ et retundere.
⁴⁴ cibique. ⁴⁵ be.li monumenta. ⁴⁶ bellum. ⁴⁷ operis. ⁴⁸ venenosos. ⁴⁹ Affigunt aladiis. ⁵⁰ Diffugiunt
alii sparsim. ⁵¹ ingerit. ⁵² Nec. ⁵³ nec. ⁵⁴ ceciderunt mille. ⁵⁵ vecudis.

Purus, et expressis, per saxea viscera, guttis,
Liquitur ⁶⁶, et siccas humectat nectare glebas
Ad quem vir Macedo, post Martem fessus anhelo
Ore, Polystratius, sitiis incubente procella,
Ductus, ut arentes refoveret flumine fauces,
Curriculum Darii vitam exhalantis opertum
Pellibus abjectis ⁶⁷, jumentaque saucia vidit,
Vidit, et accedens confossum vulnere multo,
Invenit Darium, turbatum lumina, mortis ⁶⁸,
Inter et exiguae positum confinia vita.
Cumque rogaretur Indo sermone : Quis esset?
Gavisus, quantum perpendi, ex voce, dabatur :
Fortunae praesentis, ait, mortisque propinquæ,
Hoc unum Dario, et solum solamen habetur,
Quod tecum mihi non opus est interprete lingua.
Quod loquor extremum discretis auribus, et quod
Non erit extremas incassum promere voces.

O quam grata mibi Macedum praesentia regi
Esset! ut audiret me tam pius hostis, et ejus
Colloquio fruerer, ut mutua verba ferendo,
Sedaret veteres belli brevis ⁶⁹ hora querelas!
Quem quia fata negant, hoc, quisquis es, accipe, et
ista

Perfer Alexandro : Post tot certamina, Magni ⁷⁰
Debitor intereo, multumque obnoxius illi,
Quod matrem Darii, prolemque modestus, et iræ
Immemor hostilis, clementi pectore fovit:
Quod non hostilem, qualem decet esse tyrannum,
Sed regalem animum victimis, vultumque seruum
Exhibuit victor, hostique fidelior hostis,
Quam noti civesque mei : donata per illum
Vita meis; vitam quoque subripuere propinquai:
Regna quibus, vitamque dedi, miserabile dictu,
Quorum praesidio, tutus vel ab hostibus esse
Debuerat Darius, ab eis occisus, et inter
Hostes incolmis stans, labitur inter amicos.

His precor ⁷¹ a justo reddatur principe talis
Talio pro meritis, qualem patricida meretur.
Quamque repensurus, mihi si fortuna triumphum
Concessisset, erat; nec enim hoc discrimine solo ⁷²
Alea versatur mea, sed communis eorum est,
Qui præsunt turbæ ⁷³, et populi moderantur habe-

[has :]

In me causæ agitur; decernat pondere justo
Magnus, quæ tantum maneat vindicta reatum :
Quæ nova flagitiæ scelus expiet ultio tanti,
Quam si distulerit, vel forte remissius æquo
Egerit, illustris minuetur opinio regis,
Decolor, et famæ multum diversa prior :
Adde, quod a simili debet sibi peste cavere
Rex pius, et subiti vitare pericula casus.
Et cum justitiae status binò versetur, et illinc
Utilitas, uno tueatur utrumque ⁷⁴ rigore

Vers. 3628.

A Hoc unum Superos, vobis instantibus⁷⁵, oro,
Infernunque chaos, ut euntibus ordine fatis,
Totus Alexandro sumuletur subditus orbis,
Magnus, et in magno dominetur Maximus orbe,
Utque mihi justi concessso jure sepulcri
A rege extremi non invidеantur honores.

Sic ait, et dextram, tanquam speciale ferendum⁷⁶
Pignus Alexandro, Græco porrexit, eiq[ue]
Lethifer irrepit per membra rigentia sonitus
Et sacer erumpens luteo de carcere tandem
Spiritus, hospitium miserabile carnis abhorrens
Prodiit, et tenues evasit ⁷⁷ liber in auras.

B Felices animæ! dum vitalis calor artus
Erigit infusos, si prægustare daretur,
Quæ manent manes, decreto tempore justo
Præmia, quæ requies, et quam contraria justis
Impius exspectet, non nos funestus habendi
Irretiret amor, nec carnis amica libido
Viscera torreret, sed nec prædivite mensa,
Patria ⁷⁸ sorberet obscenus jugera venter;
Sed neque ferrato detentus carcere Bacchus
Frenderet horrendum, fracturus dolia, nec se
Inclusum gemeret sine respiramine Liber

C Non adeo ambiret cathedræ venalis honorem
Jam vetus ille Simon, non incentiva malorum
Pollueret sacras funesta pecunia sedes.
Non aspiraret, licet indeole clarus aviti
Sanguinis, impubes ad pontificale cacumen,
Donec eum mores, studiorum fructus, et ætas

Eligerent, merito non suffragante parentum :
Non geminos patres, ducti livore, crearent,
Præficerentque orbi, sortiti a cardine nomen.
Non ⁷⁹ lucri regnaret amor⁷⁹: pervertere formas
Judicii nollet corruptus munere judex.
Non caderent hodie nullo discrimine sacri
Pontifices : quales nuper cecidisse queruntur
Vicinæ, modico distantes æquore, terræ :
Flandria Robertum, cæsum dolet Anglia Thomam.

Sed quia, fluxarum ⁸⁰ seducta cupidine rerum
Dum sequitur profugi bona præcipitania ⁸¹ mundi,
Allicit illecebri animam caro, nec sinet esse
Principii memorem, vel cuius iuginis instar
Facta sit, aut quorsum resoluta carne reverti
Debeat, inde boni subit ignorantia veri.

D Inde est, quod spreta cupimus rationis habena,
Quod natura negat, facinusque paratus ad omne,
Non reveretur homo, quod fas et jura verentur,
Inde est, quod regniflammatus amore satelles,
Non reverens homines, non curans numina, Bessus,
Et patris, et domini fatalia fila resolvit.
Te tamen, o Dari, si quæ modo scribimus, olim
Sunt habitura fidem, Pompeio Francia juste
Laudibus æquabit, vivet cum vate superstes

Vers. 3681.

VARIE LECTIÖNES.

⁶⁶ liquitur. ⁶⁷ adjectis. ⁶⁸ lumina morte, inter—et extremæ. ⁶⁹ sedaret nostras veteres brevis. ⁷⁰ Mag-nus. ⁷¹ prior. ⁷² sulum. ⁷³ turma. ⁷⁴ teneatur uterque. ⁷⁵ morientibus. ⁷⁶ ferendam. ⁷⁷ vanescit. ⁷⁸ patrum. ⁷⁹ nec. ⁸⁰ odor. ⁸¹ labilit. ⁸² videntanea.

Gloria defuncti, nullum moritura per seum.

Magnus ut accepit, Darium exspirasse, citatum
Turbidus accelerat gressum, inventumque cadaver
Perfundit lacrymis, et compluit ubere fletu :
Sedit complosis manibus, positoque rigore⁷³
Principis, effusum doluit, gemuitque jacentem,
Quem stantem ut caderet, toties invaserat⁷⁴ ante.
Ergo ubi purpureo lacrymas siccavit amictu,
Purgavitque genas : Miseris mortalibus, inquit,
Hoc solum relevamen inest⁷⁵, quod gloria mortem
Nescit, et occasum non sentit fama superstes :
Si vitae meritis respondet gloria famæ,
Nulla tuos actus poterit delere vetustas.
Nec te posteritas, rex Persidis inclite Dari,
Oblinet, aut veterum corrodet serra dierum.
Claresces titulis, totoque legeris in orbe,
Ausus Alexandro, Macedumque resistere fatis.
Si modo⁷⁶ te vivum servassent, omne fausto,
Fata, jugo Macedum levius nil esse probares,
Uno rege minor tantum, Magnoque secundus,
Jura dares aliis, in regni parte receptus ;
Sed quia serviles non permisere catervæ,
Qui patris emeritam ferro rupere senectam
Ut clemens victo laudarer vitor in hoste,
Quod solum licet, ultorem, defunctor, relinquis
Hostibus infandis, habuisti quem prius hostem.

Sic mihi contingat, bellis Oriente subacto,
Hesperios penetrare sinus, classemque minacem
Occiduis inferre fretis, cursuque reflexo,
Gallica Graecorum ditioni subdere colla :
Sic mihi dent superi, trajectis Alpibus, una
Cum populis Ligurum, Romanas frangere vires.

Dixit, et exequiis solito de more solutis,
Regisico sepelit corpus regale paratu,
Membraque condiri jubet, et condita recondi
Majorum titulis ; ubi postquam condita, celsa
Pyramis erigitur, niveo quæ marmore structa,
Ingenio docti superadiscatur Apelles :
Conjunctos lapides, infusum fusile rimis
Alterno interius connectit amore metallum,
Exterius quacunque patet, junctura figuris
Insculptum variis rutilans intermicat aurum.

Quatuor ex æquo distantibus arte columnis
Sustentatur onus, quarum basis aurea⁷⁷ fulget.
Argento stylus erigitur, capitella recoto
Imperitant auro, fornacibus eruta binis.
Has super, extorta est (tante fuit artis Apelles)
Auro lucidior⁷⁸, pacato purior amine,
Crystallo similis, cœlique volubilis instar,
Coneava testudo, librati ponderis, in qua
Forma tripartiti pulchre describitur orbis
Hic Asiae sedes, late diffunditur, illic
Subsidunt geminæ, spatio breviore, sorores .
Ilic certis distincta notis, loca, flumina, gentes,

Vers. 3735.

VARIAE LECTIONES.

⁷³ rigore. ⁷⁴ incusserat. ⁷⁵ hoc solamen inest solum. ⁷⁶ si nihili. ⁷⁷ area. ⁷⁸ lucidior vitro. ⁷⁹ disti-
tias. ⁸⁰ vitio. ⁸¹ discriminat. ⁸² distortis. ⁸³ serie, revoluta ⁸⁴ multos. ⁸⁵ patrios. ⁸⁶ mistos. ⁸⁷
animu:ur

A Urbes, et silvæ, regiones, oppida, montes.
Et quæcumque vago concluditur insula ponto.
Indigeat que terra quibus, quæ rebus abundet.
Frugifera est Libyæ, vicinus Syrtibus Hammon
Mendicat pluvias : Egyptum Nilus opimat;

Indos ditat ebur, vestitaque littora gemmis.
Africa prætendit magnæ Carthaginis arces,
Græcia divinas⁸⁸, famæ immortalis, Athenas :
Pallantea domus, Ronia crescente, superbis.
Francia militibus, celebri Campania Baccho⁸⁹,
Gadibus Herculeis Hispania, thure Sabæi,
Arcturo Britones, solito Northmannia fastu,
Anglia blanditur, Ligures amor urit habendi,
Teutonicusque suum retinet de more furorem ;
Luhricus extremas tantæ testudinis oras

B Circuit Oceanus, Asiam, tractusque duarum,
Opposito medius disternat⁹⁰ obice Pontus
Pontus, distinctis⁹¹ in quem vaga flumina ripis.
Omnia descendunt, et eo ducente, recurvos
Flexa per anfractus, magnum labuntur in æquor.
Et quia non latuit sensus Danielis Apellem,
Aurea signavit epigrammate marmora tali :
Hic situs est typicus aries, duo cornua cujus
Fregit Alexander, totius malleus orbis.

Præterea Hebræos, et eorum scripta securus,
Præteriti seriem revoluti⁹² temporis, annos
Humani generis a conditione notavit,
Usque triumphantis ad bellica tempora Magni.
In summa : Annorum bis millia bina leguntur
Bisque quadringenti, decies sex, bisque quaterui.

C Interea meritos⁹³, ad douativa, maniplos
Invitat Macedo, gemitus, et vulnera largis
Curat muneribus, et idonea tempora nactus,
Solemnis epulas, et Bacci gaudia totis
Instaurat castris. Ergo dum pocula tractat,
Deliciisque vacat diffusus in otia miles,
Ecce repentinus, vitium solempne vacantis
Militiæ, rumor subito ferit agmina motu.
Fertur : Alexandrum post prospera bella, tumentem,
Hostibus afflictis, et adepta Perside, velle
Ad patriæ⁹⁴ limes, et dulcia regna reverti.
Ergo avidi reditus, quamvis auctore carere
Rumor, discurrunt lympharum more, per omnes
Castrorum vicos, aptant tentoria plaustris,

D Sarcinulas, et vasa legunt castrenia, tanquam
Mane paretur iter, oritur per castra tumultus
Letitiae, lætosque⁹⁵ serunt ad sidera plausus.

Rumor ut attonitas invicti principis aures
Impulit, oculatus mentem⁹⁶ perterritor horror,
Contraxitque furor, laxas rationis habenas.
Mox ubi mens rediit domito revocata furore
Præfectos jubet acciri, lacrymisque profusis :
Limite de medio terrarum, a civibus orbeni
Ausseri sibi conqueritur, virtutis in ipso

Vers. 3739

Lumine, Alexandro mundi totius apertum
 Precludi imperium, nihil in patriam nisi probra,
 Fortunam victi, se non victoris, ad Argos
 Esse relatum, tautis obsistere cœptis
 Invidiam Superum, qui fortia pectora semper
 Illicunt, patriæque trahant natalis amore,
 Indecoresque viros, sine nomine velle reverti
 Ad proprios ortus : indulto tempore, magna
 Laude reversuros. Applaudit curia regi,
 Promittitque suas in cuncta pericula vires,
 Jussa secuturos proceres, et mobile vulgus,
 Si modo blanditiis duras permulceat ¹⁰ aures.
 Ergo tribunali posito, ducibusque citatis,
 In facie procerum, plebisque astante corona ¹¹
 Cœpit Alexander : Recolentibus, inquit, amici,
 Gestarum vobis ¹² titulos et nomina rerum,
 Non mirum est, patrias animis occurrere sedes,
 In quibus illustres decantet fama labores,
 Et celebris vestras attollat gloria pugnas ¹³.
 Libera, Persarum veteri, iam patria per vos
 Est exempta ¹⁴, jugo, Phœnicem, Persida, Medos,
 Armenios, Syriam vestri domuere lacerti :
 Lydia, Cappadoces, Parthi, Cilicum juga vestro
 Succubueri jugo, terras mihi vestra subegit
 Asperitas plures, aliis quam regibus urbes
 Lubrica sors dederit. Ergo si certa ¹⁵ maneret
 Terrarum (quas tam cleri virtute subegi)
 Perpetuo mecum possessio, foedera fixa :
 O cives, vobis etiam retinentibus, ultra
 Ad patrias urbes, dulcemque erumpere terram
 Optarem, matrem, geminasque videre sorores,
 Et parta pariter vobiscum laude potiri.

Sed novus est, nec adhuc firma radice tenetur
 Imperii status, et nondum subeuntibus æqua
 Barbaricis cervice jugum, victoria nutat :
 Ergo brevi nobis opus assuetudine, donec
 Barbara mollescant accepto tempore corda,
 Et peregrina suos deponant pectora mores :
 Nam mora maturat fruges, et musta statuot
 Tempore mitescunt, quamvis expertia sensus.
 Quod natura nequit, animos, rabiemque ferarum
 Mulcit longa dies; sævum indomitumque leonem,

Vers. 3831.

A Mitigat humani, manus et vox blanda, magistri.
 Viciatis Persas sed non domuistis et ipsi.
 Armis, non inorū cohībentur lege, futuri,
 Quos modo præsentes metuunt, absentibus hostes.
 Et, licet extincto Persarum principe, multus
 Hostis adhuc superest, Bessus patricida, retento,
 Narbasanesque suus coeunt in prælia, regno.
 Proh pudor! æternum nati servire clientes,
 Per scelus extērum, parta ditione, cruentas
 Extendunt ad sceptra manus, sed sicut in ægris
 Omnia corporibus, medici nocitura recidunt ¹⁶ :
 Sic nihil a tergo quod discedentibus obstet,
 Esse relinquendum, resecandumque arbitror esse¹⁷,
 Quidquid obesse potest, regno post terga relicto.
 Parva solet magnis causam præstare ruinis,
 B Cum neglecta fuit modicæ scintilla lucernæ.
 Tuior ut maneas hostis, nil est quod in hosti.
 Despicias tuto, sit, quem nélexeris, ille
 Fortior hoc ipso, multoque valentior hostis.
 Vicimus idcirco Darium ut Besso patricidæ
 Cederet imperium? procul hunc arcete suorem,
 Terrarum domini, brevis est via, vixque dierum
 Quattuor, inter iter jacet ut divortia mortis
 Quærere nulla queat Bessus patricida. Tot amnes,
 Tot juga ¹⁸ transistis, tot proculcastis hiatus,
 Horrendosque lacus, tot saxa, tot invia vobis
 Pervia fecistis, non vos mare dividit æstu
 Fluctivago ¹⁹, sed plana jacent, et plena triumpho
 Omnia; vicina est, et in ipso lumine palma,
 C Vincendi restant pauci, memoranda per ævum
 Gloriæ, cum servos, vestro ²⁰ mediante labore,
 Audierit, domino poenas solvisse peremptio,
 Credula posteritas, dignus labor Hercule: nullum,
 Quem patris occisi condemnet opinio, vestras
 Effugisse manus, hoc uno, miles, honorem
 Perpetuare tuum, Persas, Asiæque favorem
 Conciliare potes. Sic fatur ²¹ ductor, et ecce
 Attollunt cuncti ²², quæcunque in prælia, dextræ,
 Seque, secuturos, per summa ²³ pericula, spondent
 Unanimes, lætique senes, hilariisque juventus.
 Ergo avidus pugnæ tentoria vellere ²⁴ Magnus
 Imperat, et rapido cursu bacchatur in hostes.

Vers. 3873

ARGUMENTUM LIBRI OCTAVI.

*Hircanos domat octavus, nec iniqua serentem
 Vota, pharetratam præsentat Amazona regi.
 Uruntur gazæ Macedum, mirabile factu.
 Detegitur Dymni facinus, sequiturque nefandus
 In castris gemitus, oratio, morsque Philottæ.
 Impius attrahitur, monstrum implacabile, Bessus,
 Suspensusque pīat manes patricida paternos.
 Arma Scythis infert, quorum ²⁵ legatio postquam
 Nil agit, ei monitu ²⁶ non flectunt principis iram,
 Gens invicta prius, victori subditur orbis.*

VARIAE LECTIÖNES.

¹⁰ præmulceat. ¹¹ caterva. ¹² nobis. ¹³ laudes. ¹⁴ erupta ¹⁵ tanta. ¹⁶ retinuunt. ¹⁷ ense. ¹⁸ loca.
¹⁹ fluctivomo. ²⁰ nostro. ²¹ fatus, et ecce paratas. ²² equites. ²³ cuncta. ²⁴ vertere. ²⁵ Macco
²⁶ monitus.

LIBER OCTAVUS.

Memnonis æterno deplorans funera luctu,
 Tertia luciferos terras aurora per oinnes
 Spargebat radios, cum fortis et impiger ille^a
 Terrarum domitor, in cuncta pericula præcepis,
 Hyrcanos subiit, armato milite, fines.
 Quos ubi perdomuit, vitamque cruentus, ab ipso
 Narbasanes molli lingua scribendo recepit
 Haud mora, visendi succensa cu^bdine regis,
 Gentis Amazoniæ venit regia Thalestris,
 Castraque virginibus subiit vomitata ducentis :
 Omnibus hæc populis, dorso quos Caucasus illinc
 Circuit, hinc rapidi circumdat Phasidos amnis,
 Jura dabant mulier, cui primo ut copia facta est
 Regis, equo rapide descendit, spicula dextra
 Bina ferens, lævum pharetra suspensa lacertum.
 Vestis Amazonibus nou^c totum corpus obumbrat,
 Pectoris a læva nudantur, cætera vestis
 Occupat, et celat celanda, nihil tamen infra
 Juncturam genuum, mollis descendit amictus :
 Læva papilla manet, sed conservantur adultis,
 Cujus lacte infans sexus muliebris alatur,
 Nou intacta manet, sed aduritur altera, lento
 Promptius ut tendant arcus, et spicula vibrant.
 Perlustrans igitur attento lumine regem,
 Mirata est, famæ non respondere, Thalestris,
 Exiguum corpus, taciturnaque versat apud se
 Principis indomiti, virtus ubi tanta lateret ?
 Barbara simplicitas a majestate venusti
 Corporis, atque habitu veneratur, et æstimat omnes.
 Magnorumque operum, nullos putat esse capaces,
 Præter eos, conserre^d quibus natura decorum
 Dignata est corpus, specieque bearé venusta.
 Sed modico præstat interdum corpore major
 Magnipotens animus, transgressaque corporis artus
 Regnat in obscuris præclara potentia membris.
 Ergo rogata semel, ad quid regina veniret ?
 Anne aliquid vellet a principe poscere magnum ?
 Se venisse refert, ut pleno ventre regressa
 Communem pariat a tanto principe prolein,
 Dignam se reputans, de qua rex gignere regni
 Debeat hæredem, fuerit si femina partu
 Prodita, materuis potiatur filia regnis :
 Si mas exsriterit, patri reddatur alendus.
 Quærerit Alexander sub eone vacare Thalestris
 Militiae velit ? Illa suum custode carere,
 Causatur regnum, tandem pro munere noctem
 Ter deciesque tulit : et quod quærebatur adepta
 Ad solium regni, patriasque revertitur urbes.
 Interea Bessus, sumpto diademeate, Bactra
 Vers. 3932.

Venerat^e, ausus nomo nomen mutare, Scythisque
 Accitis, toto surgebat in arma paratu.
 Astutus auditus Macedo, sed inertia luxu
 Et bello, partis tot rebus onusta, moveri
 Agmina vix poterant : ergo^f (mirabile factu !)
 Cuncta cremanda ratus, quæcumque moventibus
 [arma]
 Esse solent oneri, primo sua, deinde suorum
 In medium proferre jubet. Spatiosa jacebat
 Campi planities, ubi multo sanguine partæ
 Exponuntur opes Arabum, Serumque labores,
 Plaustraque diversis rerum speciebus onusta.
 His ubi congestis, rapta face, Martius heros
 Ignem supposuit, et miscuit omnia flammis,
 Ardebat dñinius mirantibus omnia, quæ ne
 B Arderent, toties accensis^g urlibus, igni
 Restiterant, toties humero subeunte laborent,
 Pertulerant avidas multo discrimine flamas,
 Non tamen audebant tanto sibi parta labore
 Sanguinis effusi pretium, deflere quirites,
 Seu vulgus; cum regis opes, idem ureret ignis.
 Hic ubi sedatus dolor est, dixisse feruntur
 A curis gravibus, et sollicitudine magna
 Consilio regis, eruptas esse cohortes :
 Et quos subdiderat regina pecunia servos
 Principis exemplo libertos esse per ignem
 Jamque legebat iter, jam Bactra subire parabat
 Exonerata manus, cum rex invictus, et hoste
 Tutus ab externo, pene interfactus ab ipsis
 C Consulibus Macedum, tamen intestina suorum
 Devitavit^h adhuc, Parcis parentibus, arma,
 Et civile nefas. Erat inter regis amicos
 Præcipius, tota major legioneⁱ Philottas,
 Parmenione satus, sine quo nil carmine dignum
 Gessit Alexander, qui grande nefas^j Cebalino
 Indice perlata certis rationibus ad se,
 Tres situit luces, donec Metrone cruentum
 Comperiente scelus, proprio cadit ense ligatis
 Complicibus Dymnus : vincitur^k et ipse^l Philottas,
 Creditus hoc^m uno perimi voluisse tyrannum,
 Quod totos tres ille dies suppresserat hujus
 Indicium sceleris : inducit ergo revinctis
 A tergo manibus, faciem velatus, in aulam.
 Principis edicto populus convenerat armis
 D Cinctus, et horrendo pallebat regia ferro :
 Mussat tota cohors, tantique ignara tumultus
 Cur accita foret, arrectis auribus hæret,
 Donec Alexander sermone silentia rumpens
 Detexit scelus, illatoque cadavere Dymni,
 Vers. 3940

VARIAE LECTIONES.

^a isie. ^b offerre quibus natura decorum ^c roverat. ^d igitur. ^e incensis. ^f declinavit. ^g reli-
 gatur. ^h hic.

Subiicit primo, demum : Pene, inquit, ademptus
Vobis, o cives, fortunæ munere vivo.
Regis ad hanc vocem, clamoso perstrepit aula
Turbarum fremitu, cunctis poscentibus hujus
Auctores ¹² sceleris, ut proderet ¹³. Ille : Quid? in-
[quit,

Ille mei patris, ille meus specialis amicus
Parmenio, tantoque aliis prælatus honore ¹⁴,
Tanti flagitiæ fuit auctor, et ipse * Philottas
Cum patre concipiens tam detestabile terris,
Et cœlo facinus, Lycolaum ¹⁵ * Demetriumque
Et Dymnum, cuius corpus miserabile coram
Aspicitis, socios delegit, et in mea ductor
Fata subornavit ; rurus sara concio vocem
Intonat horrendam. Metron, * Cebalinus et index
Nicomachus testis producti, criminis ortum
In medium referunt : subdit Mavortius heros :
Quo dominum obsequio, quo dilexisse videtur
Affectu patrem, qui cum scelerum hoc scelus, in-

[quit,

Resciret, siluit? quod non tamen esse regendum ¹⁷
Cæde liquet Dymni. Facinus * Cebalinus acerbum
Ut semel accepit, hora non distulit una;
Solus non timuit, solus non credidit istud
* Parmenides, sane patria ditione tumescit.
Quem quia præfeci Medis, majora superbis
Sperat, et aspirat ad summi ¹⁸ culmen honoris.

Forsitan hoc animi ¹⁹ dedit in mea fata * Phi-
[lotta,

Quod sine cognatis sum, nec mihi libera proles,
Nec superest genitor : Erras, funeste * Philotta,:
Tot salvis Macedum ducibus, quorum agmina memet
Circumstare vides, Magnum ne dixeris orbum.
Ecce mihi ²⁰ fratres, quos intuor, ecce parentes,
Quod celat, quod Dymnus eum non nominat, inter
Participes sociosque dolii, minus esse nocentem
Non facit, indicium est ducis, et terroris in illos
Prodere qui præsunt ²¹, qui dum ²² de se fateantur,
De duce non audent ducti terrore fateri,
Multaque consuevit de me suspecta * Philottas
Et serere, et faciles præbere serentibus aures :
Se gaudere mihi, genitum quem Jupiter a se
Affirmabat, ait, miseris tamen esse dolendum,
Vivendum quibus est tanti sub principe fastus,
Excedente modum, et stadium mortalis arenæ ²³.

Et scivi, et siliui nec eos ²⁴, fieri mihi viles,
Et contemptibiles aliis volui, quibus ante
Tot bona contuleram, sed jam temeraria lingua
Vertitur ad gladios : et quod conceperat ore,
Parturit ense manus ; quo me conferre licebit?
Cui caput hoc credam? præfeci pluribus unum,
Cui vitæ et capitis commisi jura, sed unde
Præsidium petii, venit improvisa salutis
Pernicies, melius cecidisse Marte, futurus

Vers. 4031.

VARIAE LECTIONES.

¹² actores. ¹³ perderet. ¹⁴ amore. ¹⁵ Curt. Peucolaum. ¹⁶ silendum. ¹⁷ summum. ¹⁸ animum. ¹⁹ mei.
²⁰ possunt. ²¹ cum. ²² habent. ²³ neque enim. ²⁴ decidit. ²⁵ vestra. ²⁶ salvare. ²⁷ vili faciem relatus
amicu. ²⁸ consule. ²⁹ segnitia. ³⁰ cecidisse. ³¹ remissas. ³² facti. ³³ ille. ³⁴ lacrymus.

A Hostis præda mei potius quam victima civis
Nunc servatus ab his, Macedo quæ sola timebat,
Incidit ³⁵ in lateris socios, et in agmina, quoru
Nec vitare manus, nec debuit arma timere.
Ergo, mei cives, vestri ³⁶ ad munitina civis,
Armaque confugio, liceat vos esse salutis
Auctores, salvus, vobis nolentibus esse
Nec volo, nec possum; si me servare ³⁷ velitis,
Vindicis officium prætendite, vindice poena.

Hoc ubi persuasit, ira dictante, reliquit
Concilium, vincitumque jubet proferre * Philottam
Dicturum causam, ne judiciarius ordo
Dicatur vires tanti rectoris in aula
Amisisse suas : manibus stetit ille revinctis
Luridus, et vili ³⁸ velatus tegmine membra,
B Lugubris facie, multum mutatus ab illo,
Qui nuper princeps equitum, Magnoque secundus,
Nobilior ducibus, et magnificentior ibat,
Disponens acies, tractansque negotia belli.

Hoc habitu quandam Burchardum Flandria vidit
Solventem meritas, occiso principe ³⁹, poenas :
Quem rota poenalis pro tanto crimine torsit,
Totaque confregit, Ludwico vindice, membra.

Nutabat pietate cohors, animosque subibat
Parmenionis amor, tam clari civis amara
Conditio, qui cum viduatus prole gemella,
Hectore jampridem, magnoque * Nicanore, nuper,
Jura dabant Medis : absente parente superstes
Tertius, et patrium solus solamen, iniquo

C Judice, barbaricis causam dicebat in oris.
Haerebant animi procerum, poteratque videri
Sævitiae ⁴⁰ cessisse ⁴¹ rigor, cum prætor Amyntas
Regius, intuitus mentes pietate labare ⁴²
Pluribus objectis, cœpit damnare * Philottam,
Sopitamque ducum, dicendo resuscitat iram,
Sedatumque facit rursus crudescere vulnus.

Tunc vero attonitus labefacta mente * Philottas,
Avertensque oculos, a circumstante caterva,
Nec caput erexit, nec flexit luminis orbeni :
Seu quia conciderat sceleris mens conscientia tanti ⁴³ ;
Seu quia supplicii nutabat pressa timore.

Nec mora, intentis inops, super illum corruit. a quo
Ipse ⁴⁴ tenebatur : at demum mente recepta
Abstergens panno faciem ⁴⁵, vultumque inaduentem
D Fletibus : Insonti facile est, inquit, reperire

Verba, tenere modum, misero non est leve, cives :

Cumque sit in portu mens hinc mea, criminis ex-

[pers

Ilujus, et in nullo sibi conscientia, turbidus illinc
Me tumido fluctu, fortunæ verberet austus :
Inter utrumque situs, utriusque locatus in arcto,
Non video qua lege queam parere, vel hujus
Temporis articulo, vel mundæ a crimine menti :
Forti fortunæ pereo, si pareo, mentem

Vers. 4084.

Non sinit insontem fortuna potentior esse.
 Ilæc ²⁶ secura manet, in me parat illa securim,
 Hinc spes, inde metus, hinc salvus, naufragus illine.
 Præterea causam ingredior, sine judice, cuius
 Intererat justæ meritum cognoscere causæ,
 Nec ²⁷ video cur absit, ei damnare nocentem
 Cum liceat soli, solusque absolvere possit.
 Absvoli nequeo, nisi causæ cognitor ipse
 Et judex sedeat, quod vix continget, ut ipso
 Liberer absente, quo sum præsente ligatus.
 Sed quamvis infirma hominis defensio vincit
 Sit, qui censorem non instruit, imo videtur
 Arguere injusti, tamen hoc, utcumque licebit,
 Mortis in articulo pro me allegabo, meique
 Non ero desertor, sed quo me crimine daminet
 Curia, non video, de conspirantibus unum,
 Vel de complicibus me nemo fuisse satetur.
 De me Nicomachus nihil expressit; ²⁸ Cebalimus
 Plus, quam Nicomachus, a quo scelus audiit istud,
 Noscere non potuit, me rex tamen arguit hujus
 Criminis auctorem, sed qua ratione videtur
 Subticuisse caput cædis, scelerisque magistrum?
 Quemque sequebatur tanto in discrimine Dymnus?
 Non verisimile est, alieno parcere quemquam,
 Qui sibi non parcit, econtra credere dignum est
 Ut se majori tueatur nomine: Dymnum
 Inter participes prius expressisse ²⁹ Philottam.
 Scripta ferunt Ithacum, cum furtum Palladis illi
 Ajax objiceret, raptamque in nocte Minervam,
 Tydidæ socio factum ³⁰ excusasse decenter,
 Vel velasse suam Diomedis nomine culpam;
 Cumque ³¹ Laertiadæ rursus, simulasse furem
 Objiceret, bellique metu quæsisse latebras;
 Sit ³² mihi, respondit, latebras quæsisse, pudori,
 Dum ratione pari crimen reputetur, Achillem
 Inter semineas timidum latuisse catervas.
 Cum tanto commune viro non abnuo crimen.
 Sic ubi tractatur communis causa duorum,
 Interdum major solet excusare minorem,
 Dicite consulti juris, legisque ³³ periti,
 Qua ratione perit, mortem quo jure meretur,
 Quem nemo accusat? in quem nec fama laborat?
 Nec sua condemnat confessio? criminis hujus
 Nuntius in primis ³⁴ nisi me ³⁵ Cebalimus adisset,
 Non hodie traherer in causam, nemine nomen
 Accusante meum. Sed quod suppresseris, ad te
 Delatum facinus, quodque his rumoribus aures
 Claueris, objicitur, quid ni ³⁶? Puerine querelis
 Est adhibenda fides? Minus est pretiosus, et absque
 Pondere sermo gravis, quem non gravis edidit au-

Rumoresque facit levitas auctoris inanes;
 Si Dymno socius culpe, vel conscient essem
 Non sinerem sane vel me, vel criminis hujus

Vers. 4137.

[ctor,

²⁶ mens. ²⁷ nunc. ²⁸ furtum. ²⁹ si. ³⁰ legumque. ³¹ indicii. ³² quid enim. ³³ erat. ³⁴ agnoscere.
³⁵ meos. ³⁶ dicitur. ³⁷ orbatur. ³⁸ et propter me. ³⁹ demeter. ⁴⁰ pectore

A Participes prodi, spatio cum posset in illo
 Res peragi, clam, sive palam, poteram ⁴¹ Cebalimus
 Tollere de medio, ne regi nuntius iret
 Concepti sceleris, bujus molimini ad me
 Delato indicio: post detectam mibi fraudem,
 Qua peritus eram ⁴², ferro comitate penates
 Secretos adii, regisque cubilia solus.
 Non video cur distulerim scelus, an sine Dymno
 Ausus non fuerim? Princeps erat ille cruenti
 Et dux consili, sub eo latuisse ⁴³ Philottas
 Creditur? Et Magno, regnum affectasse, perempto?
 Quem tamen e vobis corrupi munere, cives?
 Quem colui, de tot vobis impensis unum?
 Sed scripsisse sibi me rex objecit, honori
 Congaudere suo, genitum quem Jupiter a se
B Voce affirmat, miseris tamen esse dolendum
 Vivere quo debeat tanti sub principe fastus.
 Vera fides, et amor, fiducia, consiliique
 Libertas veri, sed perniciosa quibusdam,
 Sanaque, qua colui regem, correptio, vos me
 Decepistis: et hoc fateor scripsisse ⁴⁴ Philot. am:
 Hoc regi scripsi, sed non de rege; sciebam
 Dignius esse Jovem tacitis cognoscere ⁴⁵ votis,
 Et Superum stirpem, quam se jactando, movere
 Contra se invidiam, procerumque lacerare bilem:
 Quid mibi, rex, toties pro te sudasse sub armis
 Profuit? et tecum pro te consumpta juventus,
 Continuusque labor Martis? Quid in agmine fratres
 Amisisse duos ⁴⁶? nec patrem ostendere possum,
C Præsentemque malis adhibere, nec audeo nomen
 Implorare patris, quia creditur ⁴⁷ hujus, et ipse
 Criminis esse reus, nec enim satis esse parentem
 Orbatum geminis, si non orbetur ⁴⁸ et uno
 Qui superest, natique rogis imponitur insons.
 Ergo, chare pater, et ⁴⁹ tu pro me morieris?
 Et mecum? vitaque mihi tu causa fuisti,
 Qui tibi mortis ero? Rumpo tibi filia, tuumque
 Filius extinguo senium? Cur ergo creabas
 Illoc in perniciem corpus tibi? Nonne creatum
 Perdere debueras? An ut hos ex stirpe maligna
 Perciperes ⁵⁰ fructus? miserabiliorne senectus
 Sit patris, natine magis miseranda juventus,
 Ambigitur; vernis et adhuc venientibus annis
 E medio tollor, effuso sanguine patri
D Spiritus eripitur, quem si fortuna morari
 Vel modicum sineret in obeso corpore, jure
 Poscebat natura suo. Sic satur, et ecce
 Rex in concilium, ferro livente caterva,
 Stipatus rediit: tunc vero exterritus ille
 Supplicii mortisque metu, rursusque gelato
 Corpore ⁵¹ lapsus humi moribundo languit ore.
 Cœperat in proceres sententia serpere discors,
 Ancipiisque ducum nutabant murmure partes,
 Censebantque alii perimendum more vetusto

Vers. 4191.

VARIÆ LECTIÖNES.

* Parmenidem saxis, alii extorquere parabant **
 Suppicio verum; quorum rex dicta secutus
 Aptari tormenta jubet; tortoribus ergo
 Exsartis manibus, in conspectuque * Philottæ
 Sævitæ misero genus omne parantibus, ille:
 Non opus est, inquit, proceres, graviore flagello.
 Confiteor, volui. Sed cum gravioribus illum
 Affligerent poenis, cum jam lacer ossibus ictus
 Exciperet nudis, nec jam ** superesset in illo
 Vulneribus locus, exposuit tandem capitales
 Insidias, seriemque rei, facinusque, sed anceps
 Conjectura fuit, an tanta enormia de se
 Confessus fuerit, ut se cruciatibus istis **
 Eripiens, celeri finiret morte dolores.

O quam difficili nisu sors provehit actus
 Lubrica mortales? Et quos ascendere fecit
 Quam facile evertit! magno fortuna labore
 Fecerat excelsum media de plebe ** * Philottam
 Princeps militiæ factus, ductorque cohortis
 Parmenione satus, modico post tempore lapsus,
 Scandere dum querit, fato damnatus ** et exsul
 Obruitur saxis, certat simul omnis in unum
 Volvere saxa manus, cuius manus ante movendi
 Castra dedit ** signum. Quam frivola gloria ve-
 [rum:

Quam mundi fugitivus honor! quam nomen inane!
 Prælatus præsse volens, prodesse recusans **!
 Sex ubi, consumpto ** post tristia fata * Philottæ
 Præteriere dies, propero rapit agmina cursu
 In Bessum Macedo, nec destitit ille laborum
 Prodigus et patiens, fatalis malleus orbis,
 Donec ab Eeo, monstrum implacabile, tractu
 Attrahitur victus, præsentaturque furenti
 Bessus Alexandro, penitus velamine dempto
 Nudus, et inserta collo, pedibusque catena.
 Quem rex intuitus flammato lumine: Cujus,
 Bessus; feræ rabies, vel quæ suggestit Erynnis
 Tam tibi grande nefas, ut promeritum bene regem
 Vincire auderes, regnique cupidine vitam
 Et patriis, et domini, violento claudere ferro?

Hæc ait, et fratrem Darii, quem corporis inter
 Custodes primum, terrarum eversor, habebat,
 Accivit, vincitumque pedes, et brachia, Bessum
 Tiadidit; ille sacram longis cruciatibus illi
 Eripiens animam, stygias ad sacra sorores
 Advocat **, et placat fraternos sanguine manes,
 Affixumque cruci, jubet ire ad tartara Bessum.
 Exitus hic Bessi, qui dum concordore tentat,
 Labitur; imperium dum querit, et impetrat ** in se
 Redreditur, domini ponens insignia servus.

At Macedo dudum sienti pectore regnum
 Affectans Scythiæ, pardis velocius agmen
 Ad Taniam transfert, qui vasto gurgite Bactra
 A regno Scythia dirimit, qui terminus idem
 Europam, mediis Asiamque interfluit undis.

Vers. 4245.

A Gens ea Sarmatiæ pars est, si prisca meretur
 Fama fidem, montes et inhospita lustra ferarum
 Pro domibus, thalamisque colunt, questumque pe-
 [rcsi,

Contentique cibis, quos dat natura, beatam,
 Ambitione sacra, nolunt corrumpere vitam:
 Dumque super Taniam metatus castra pararet
 Navigium Macedo, fluvium quo sole sequenti
 Transponendus erat, Scythicas bellator in oras:
 Ecce peregrino, Macedum tentoria, cultu
 Horrida cornipedum bis deni terga prementes
 Intravere viri, regi ** mandata ferentes.

Quorum qui reliquis fuerat maturior ævo,
 Intuitus regem: Cupido si corpus haberet

B Par animo, dixit, mentique immensa petenti,

Vel si, quanta cupis, tantum tibi corporis esset,
 Non tibi sufficeret capiendo maximus orbis,
 Sed tua munidana mensura excederet oras:
 Ortum dextra manus, occasum læva teneret,
 Nec ** contentus eo, scrutari et querere votis
 Omnibus auderes, ubi se mirabile lumen
 Conderet, et solis auderes scandere currus
 Et vaga depulso moderari lumina Phœbo:
 Sic quoque multa cupis, quæ non capis, orbe sub-

[acto

Cum genus humanum superaveris, arma cruentus
 Arboribus, contraque feras, et saxa, movebis.
 Montanasque nives, scopulisque latentia monstra
 Non intacta sines, sed et ipsa parentia sensu
 Cogentur sentire tuos elementa furores.

C An nescis longo quod provocat æthera ramo
 Arboreum robur, firma radice, superbum,
 Quodque diu crevit, hora extirparier una?
 Stultus, qui fructum dum suscipit, arboris altum
 Non vult metiri; videas, sublime cacumen
 Prendere dum tendis (postquam comprehendaris
 illu.)

Cum ramis ne forte cadas. Avium fuit esca
 Parvaruin quandoque leo, rex ante ferarum.
 Ferrum cuncta domans, atque omni durius ære
 Consumit rubigo vorax; sub cardine Phœbi
 Tam firmum nihil est, cui non metus esse ruinæ
 Possit, ab invalido, quis non dum navigat orbem
 Debeat occasum, mortisque timere procellam?

D Quid nobis tecum? Non infestavimus armis,
 Contigimusque tuam, facturi prælia, terram.
 Qui sis, unde trahas genus, ad quid missus, et
 Ignorare Scythis licet fugientibus arma,
 Et strepitus hominum, nemorumque colentibus

[unde,

Libera gens Scythiæ nihil appetit ulterius, quam
 Perna parens natura dedit, de munere cuius
 Nec cuiquam servire potest, nec, ut imperet, optat:
 Esse sui juris hominem, sua, scque tueri,
 Vers. 4295.

VARIA LECTIOINES.

** volebant. ** cum nec. ** cruciamine longo. ** gente. ** damnatur. ** dabat. ** Prælatus, qui
 præsse curvit, præsse recusat! ** consumpti Philottæ. ** ConvoCAT. ** imperat. ** regis ** non

Contentum esse suis, alienum nolle, beatum
Efficiunt : ergo.⁴³ si quid quæsiveris ultra,
Excedunt tua vota modum, fineinque beati :
Nec ⁴⁴ tamen ignores mores, gentesque Scythia-
rum ;
Sunt armenta Scythis, vomis, seyphus, hasta, sa-
[gitta :
Utimur his rebus, et amicos inter et hostes.
Dis vinum in sacra patera libamus, amicis
Parta labore boum largimur farra, sagittæ
Eminus obruimus iniimicos, cominus hasta.
Quæ te terra capit ? quid sufficiet tibi? Lydos,
Cappadœces, Syriam domuisti, Persida, Medos ;
Bactra subegisti, nunc tendis vitor ad Indos.
Proh pudor ! ad nostras pecudes extendis avaras
Instabilesque manus, et cum tibi regna ministrant
Omnia divitias, tibi pauper inopsque videris.
Quid tibi divitiis opus est ? quæ semper avaris ⁴⁵
Esuriem pariunt, quanto tibi plura parasti,
Tanto plura petis, et habendis acrius ardes :
Sicque famem faciens, defectum copia nutrit.
Succurritne tibi, quam longo tempore Bactra
Te teneant? Populum hunc dum subjicis, ille re-
[bellat,
Nascitur ex bello victoria, rursus ab illa
Surgunt bella tibi, Tanaim transibis ut hostes
Invenias, Scythiamque tibi, quæ libera semper,
Subjicias, sed nostra tuis velocior alis
Paupertas, totius opes exercitus orbis
Et prædam, vehit iste tuus ; nos pauca trahentes, C
Unde magis celeres hostes ⁴⁶ levitate fugamus,
Et fugimus, cum vero Scythes procul esse remo-
tos
A te credideris, intra tua castra videbis.
Cumque capi faciles, captosque putaveris ⁴⁷ ho-
[stes,
Elapsi effugient rapido velocius Euro :
Nulla Scythes inopes opulentia, nulla cupido
Allicit, hoc hominum genus oppida spernit, et ur-
bes,
Et deserta colit, humani nescia cultus.
Proinde manu pressa digitisque tenere recurvis
Fortunam memor esto tuam, quia lubrica semper,
Et levis est, nunquam poterit ⁴⁸ invita teneri.
Consilium ergo salubre sequens, quod temporis D
offert
Gratia præsentis, dum prospera luditur a te
Alea, dum sceleris fortunæ numina nondum
Accusas, impone modum felicibus armis,
Ne rota forte tuos evertat versa labores.
Vestri ⁴⁹ fortunam pedibus dixere carentem
Pennatasque manus et habentem brachia pingue.
Ergo manus si forte tibi porrexerit, alas

Vers. 4341.

VARIÆ LECTIÖNES.

⁴³ igitur. ⁴⁴ mon. ⁴⁵ avaro. ⁴⁶ parili. ⁴⁷ captosve. ⁴⁸ nunquamque potest. ⁴⁹ nostri. ⁵⁰ non quæ.
⁵¹ firmissimus. ⁵² cruenti. ⁵³ mortis. ⁵⁴ esse care, tibi ne credas, quos. ⁵⁵ nexus. ⁵⁶ bellum.
⁵⁷ at. ⁵⁸ hostem. ⁵⁹ proficiunt. ⁶⁰ Viri fortunam et. ⁶¹ vicinas. ⁶² subuctos. ⁶³ junxit.

A Corripe, ne rapidis, quando volet, avoiet alis.
Denique si Deus es, mortalibus esse benignus,
Et dare quæ tua sunt, nunquam ⁵⁰ sua demere de-
[bes.
Si similis nobis homo, te debes reminisci
Semper id esse quod es ; stultum est, horum me-
minisse
Ex quibus ipse tui es oblitus ; habebis amicos,
Bella quibus non intuleris ; fortissimus ⁵¹ inter
Æquales, interque pares, est nodus amoris ;
Æquales sunt, sive pares, qui nec tibi cedunt,
Nec sese excedunt, hi sunt, qui nulla cruentis ⁵²
Viribus inter se fecere pericula Martis ⁵³.
Esse tibi carosne putes ⁵⁴, quos vincis amicos ?
Ante feret tellus stellas, septemque Triones
Abluet Oceanus, et siccum piscis amabit,
Quam servi ad dominum sit veri nodus ⁵⁵ amoris -
Inter eos nulla est concordia, nam licet extra
Pax prætendatur, odio confligitur intus ;
Pacem vultus habet, agitant præcordia bella ⁵⁶.
Sic ait, et ⁵⁷ Maceo nihilominus agmine facto
Arma Scythis inferre parat, multoque labore
Flumine transmissio, collatis viribus, hostes ⁵⁸
Dejicit, et tandem, sed non sine cæde suorum,
Imperio Macedum Scythiam servire coegit.
Qualis in Alpinis annoso robore saxis
Astra petens abies, multosque inflexa per annos
Afflatus Euri, Zephyrum contempsit, et Austrum,
Quam si forte suo Boreæ de more fatiget
Spiritus, et totò tundat simul aera nisu,
Nil rami veteres illi, nil horrida musco
Robora proficiunt ⁵⁹ sua, quominus obruta vent
Corruat, et prono tellurem vertice pulset.
Sic licet Assyrios, Medorum et Persidis arma
Fregissent, tamen ut Boreæ glacialibus alis
Octor incubuit, et acerbior ille cruentus
Fatorum gladius, terrarum publica pestis,
Magnus Alexander, confractis viribus, illi
Succubuere Scythæ ⁶⁰, Superos et fata secu..
Hunc ubi finitimas ⁶¹ dispersit fama triumphi.
Garrula per gentes, exemplo corda pavorem
Hauserunt subitum, totusque perhorruit orbis,
Et matutino quæ sunt loca subdita Phœbo :
Quippe Scythes duris infractos viribus ante,
Audierant nuper Macedum dilitione teneri ⁶².
Non animi virtute pares, non viribus æquos
Credebant aliquos mundo superesse potentes,
Cum cecidisse Scythes, invictos ante, viderent.
Unde jugum Macedum multi subiere volentes.
Non magis arma ducis homines movere, suoque
Subjecere juge, quam quod clementer agebat
Cum victis, etenim quos Magnus robore vicit,
Vinxit ⁶³ amore sibi, nec durus eis nec avarus
Vers. 4391

Exactor, captos precibus, gratisque remisit,
Absolvitque reos, ut facto ostenderet isto,

A Se non ex ira stimulis, cum gente ero
Sed de virtutum motu certamen iniisse

ARGUMENTUM LIBRI NONI.

*In nono Magnus collatis viribus Indos
Turbidus aggreditur; sed fata, deosque moratus
Arripotens Porus: specialis flenda duorum
Mors juvenum planctu, partem turbavit utramque
Magnus ut hostilem⁸³ tenuit cum milite ripam;
Concurrere⁸⁴ acies, sed fracto denique Poro,
Franguntur reliqui, cum toto Oriente, tyranni.
Saltus Alexandri mirabilis; agmina Grajum
Seditione novet; mirabiliusque stupendæ
Propositum mentis, nova militi in arma cohorte..*

LIBER NONUS.

Ultima terribiles Macedum sensura tumultus
India restabat, multo sudore domanda,
Et gravibus bellis, quam dum petit ille deorum
Æmulus in terris, Clytus, ¹ Hermolaus, et ejus
Doctor (Aristoteli præter quem nemo secundus)
Extremum clausere diem, documenta futuris
Certa relinquentes, etenim testatur eorum
Finis, amicitias regum non esse perennes.
India tola sere nascenti subdita Phœbo,
Eoum spectat, audaci vertice tractum;
At qua parte situm Libyes despectat, et Austrum,
Altius erigitur tellus, et in æthera tendit:
Cætera plana jacent, ubi magni nominis, a se
Caucasus emittit rapidis occurribus amnes.
Sed reliquis, a quo sortita est India nomen
Indus frigidior; Australi parte, jugosis
Montibus invehitur, directo gurgite, Ganges,
Totius fluviis Orientis major, uterque
Turbidus, extensis Rubrum mare verberat undis.
Robora multa solo radicibus eruta, magna
Absorbet cum parte soli: si fortibus undis
Molle solum reperit, stagnat, tellusque fluentum
Insula facta babit, intercipit hic Acesinem
In mare manantem, magnis occurrit uterque
Motibus, et rapido inter eos colliditur æstu⁸⁵.
Præterea, volucri famæ si creditur, aurum
Illa fluenta vebunt, gemmas, et cætera quæ sunt
Ulterius solito nostris pretiosa diebus
Gentibus Eois hinc est opulentia, namque
His ubi vulgavit ditatos mercibus Indos
Fama loquax, toto celeris discurrat⁸⁶ ab orbe
Natio, ridentes gemmas emotura, rubentis⁸⁷

Vers. 4437

B Purgamenta freti, quæ parvi ponderis in se
Sola sibi fecit hominum pretiosa cupido⁸⁸.
Ergo ubi Pellæum, prolem Jovis, omnia mundi
Regna flagellantem, Macedum virtute suisque
Finibus appulsum stupefactis auribus ludi
Accipere duces, coenunt formidine mersi⁸⁹.
Muneribus placare ducem⁹⁰, traduntque referentes
Divitiis urbes: sed in illis maximus oris
Solus Alexandro, magno conamine, Porus,
Obvius ire parat; veluti cum parte revulsa
Alpini lateris ruit alta per ardua⁹¹ rupestres.
Obvia confringens sinuoso turbine saxa,
Si vero stygios penetrans radice recessus
Instar ei montis occurrit saxea moles,
Fit fragor, et magnis configunt motibus ambo
C Audit Alexander armato milite Porum
Indorum fines, regnique extrema tuerent,
Armorum speciem toto prætendere nisu.
Oblatamque sibi, Poro mediante, triumphi
Adfore materiam gaudens rapit agmina cursu
Præcipiti, rapidumque petit festinus Hydaspen;
Cujus, disponens acies, in margine ripe
Ulterioris, erat collecto⁹² robore Porus:
Major et horridior reliquis elephantibus ipsius
Bellua terribilis, immensa mole, vehebat,
Humanique modum transgressum corporis, aero
Arma tegunt regem, nivio distincta metallo:
Par animæ membris, et quanto corpore cunctos
Excedit, tanto est reliquis præstantior⁹³ Indis.
D Terruerat Græcos non tantum turbidus hos i,
Sed vehemens fluvii rate trajicienda vorago:
Instar erat maris undisconi, speciesque profundi,
Vers. 4469.

VARIÆ LECTIÖNES.

⁸³ hostiles — ripas. ⁸⁴ Succurrere. ⁸⁵ ictu. ⁸⁶ decurrat. ⁸⁷ nitentis. ⁸⁸ libido. ⁸⁹ mista. ⁹⁰ deum.
⁹¹ avia. ⁹² collato. ⁹³ prudentior.

Quatuor in latum stadiis diffusus Ilyaspos.
Alveus altus erat, nusquam vada : transitus ergo
Navigio querendus erat, sed barbarem hostem
Stabat ab opposito, qui tela simillima nimbo
In medium spargens, facta statione cupita,
De facili poterat nave avertere ripa.

Fluminis in medio terrae radicibus hærens
Insula vasta ¹⁸ suit, quo vecta natantibus ulnis
Arma scens ibat, ab utraque cohorte juvenus
Expertura suas parvo certamine vires ;
Exercebat enim modicæ discrimine sortis,
Qui gravis instabat, summi præludia casus ;
In castris Macedum, res non indigna referri ¹⁹.

Corporibus similes, animisque suere ²⁰ Nicanor
Et Symachus ²¹, quos una dices, ut creditur, una
Ediderat terris, par militiæ labor ambos
Parque ligabat amor, belli discrimen inibant
Et ²² lucro, damnoque pares, si saxa rotare
Tormento jussi ²³, si claudere mœnibus hostem,
Frangere si muros, juncitis umbonibus ibant ²⁴.
Si frumentatum missi, si frangere ²⁵ fossis
Obsessos, hostem noctu si fallere, sive
Excubii operam dare, si explorare latentes
Vallibus insidias, quæcunque pericula bellum
Objecisset eis dubiæ molimina ²⁶ sortis
Corporis atque animi socia paritate serebant.

Horum ergo ²⁷ virides animos animante juventa,
Nescio quid magnum, conceptum pectore tandem
Effutire parant; primusque : Videsne ²⁸ Nicanor,
Acer ait ²⁹ Symachus, quam fluminis obice parvo ³⁰
Ilerat, et nutet invicti gloria regis ?
Audendum est aliquid, quod nos de margine ripæ
Hostibus expulsis nostra virtute coronet
Victrici lauro, vel si quid fata minantur,
Induat æterna, nudatos ³¹ corpore, fama.

Vix ea : cum rapto sermone ³² Nicanor, et ipse :
Hoc ego mente diu tacita, diis testibus, inquit,
Concepi, sed jam mora nulla, seramur in hostes,
Contenti levibus armis ; nec plura locuti
Accincti gladiis, rapidos mittuntur in amnes.
Lancea pone nata, ducibus committitur istis
Multæ manus fluvio, quos ut vicina recepit
Insula, confusis resonat clamoribus æther;
Nam prædicta frequens loca jam possederat hostes :
Fit gravis occursus Indorum ; grandius instar
Tela volant, multasque serunt ³³ per inania mortes.
At ³⁴ Symachus qui forte prior transnaverat hostes
Educto mucrone petit, sociusque ³⁵ Nicanor
Multo contendit vestire cadavere terram.
Jamque satis telis ³⁶ factum, jam tela rubebant
Martia, purpureis distincto flumine guttis,
Jam pôlerant juvenes merita ³⁷ cum laude reverti,
Sed nullo contenta modo est temeraria virtus.

Vers. 4522.

VARIÆ LECTIONES.

¹⁸ magna. ¹⁹ relatu. ²⁰ Symmachus. ²¹ in. ²² missi. ²³ instant. ²⁴ cingere. ²⁵ inclinamina. ²⁶ igitur. ²⁷ parvi. ²⁸ viduatos. ²⁹ serunt. ³⁰ gladiis. ³¹ mira. ³² electos. ³³ sparsa jacent igitur. ³⁴ alter. ³⁵ connexibus. ³⁶ diurnus in ipsa. ³⁷ tendit. ³⁸ regum. ³⁹ fusca. ⁴⁰ texit.

A Dumque triumphatis insultant hostibus, ecce
Occulte subeunt plures morientibus, Indi.
Hic dolor, hic planctus, Grajum, Maccedumque
[ruinæ.

Sternitur Androgeos, regum generosa propago,
Ocumbunt clari titulis, ter quinque quirites,
Quos longo gemuit ereptos ⁴¹ Græcia luctu ;
Soli restabant, animo, non sanguine fratres
Grajugenæ, vitæ socii, mortisque futuri,
Quos ubi telorum pressit circumfluus imber,
Mentibus attonitis hæscere, quid esset agendum ?
Nam neque tela viris, neque lancea, quippe minu-

[tim
Utraque fracta jacent ⁴², ergo quæ sola supersunt
Arma, movent gladios, raptimque feruntur in ho-

B [stes.

Sed reprimunt gressus teneris hærentia membris
Spicula, nec Martis opus exercere dabatur
Cominus; ergo viri, quia jam supra minari
Fata vident, orat, ut prænorioriatur uterque,
Occumbatque prior, socioque superstite, cuius
Cernere funus erat letho crudelius omni:
Objiciunt igitur sibi se, certantque vicissim
Alterius differre necem, dum se objicit alter.
Dum tamen hic illum, dumque istum protegit ille ⁴³
Ecce giganteis abies excussa lacertis
Advolat, et mediis conatibus ⁴⁴ arcta utrumque
Affigique solo ; sic indivisa juventus
Cuspide nexa jacet, sed nec diurnius ⁴⁵ ipsa
Morte resedit amor, amplexus inter, et inter
Oscula decedit, moriensque sua, socioque
Morte perit duplici, resoluto corpore tandem
Transit ⁴⁶ ad Elysios, angusto tramite, campos.

Erexit Pori victoria visa suorum
Indomitum pectus, nec desperare coegit
Regem ⁴⁷ evosorem, contemptoremque pericli
Omnis, Alexandrum, sed qua sibi transitus arte
Ad Porum patcat, tacito sub corde volutat.

Attalus unus erat, inter tot millia, regi
Persimilis, facie referens et corpore Magnum ;
Vestibus ornari rex imperialibus illum
Imperat, ut ripam teneat, speciemque videndi
Exhibeat Poro, regem cessare, nec esse

D Ultra sollicitum, qua transitus arte paretur :
At rex præter aquam, Macedum statione relicta,
Longius abscessit, paucis, ut falleret hostem,
Contentus sociis : animosum numina magni
Propositum juvere ducis ; nam fusa ⁴⁸ per orbem
Involvit cæcis nubes clementa tenebris,
Tantaque subjectas tenuit ⁴⁹ caligo cohortes,
Alter ut alterius vix nosceret ora loquentis :
Hæc nubes aliis terroris origo fuisset,
Cum foret ignotum classisducenda per æquor :

Vers. 4572.

Sed cum terret alios obscurior aer,
Consilus Macedo, sua tanquam occasio noctem
Inducat, primam qua vectabatur in undas
Imperat expelli ¹⁸ subducto remige navim.

Nec mora, certatum fluvio commissa quiritum
Turba ducem sequitur, ripaque appulsa carenti
Hostibus, arma capit, armataque fertur in hostem.
Porus adhuc aliam, quam coepit ante tueri,
Spectabat ripam qua regis veste coruscans
Attalus instabat ¹⁹: cum Poro nuntius afferit:
Rectorem Macedum, et regni ²⁰ discrimen adesse.

Mox ubi lucidior excussum nubila mundus,
Atque adversa phalanx, Phoebo percussa resulsa,
Extemplo visus, equitum his millia bina
Hostibus objicit Porus, centumque cruentis
Plausta referta viris, qui tela simillima nimbo
Late spargentes gemitum ²¹, mortemque plebant.
Sed quia perfusi terram violentia nimbi
Mollierat, nec erat equitabilis area campi,
Mole graves ²² currus, molli tellure, lutoque
Hærebant, et erat minus utilis usus equorum.
Econtra Macedo solita levitate, per Indos
Strenuus invehitur, sequitur levis ala ruentem,
Atque exserta manus; oritur confusio vocum,
Et lituum clangor, sed ab illa tympana parte
Castigata sonant, fervent hinc inde ruentes
In mortem cunei, mortalia fila sorores
Sufficiunt vix nere duæ, quæ tertia rupit ²³.

Primus Alexandro laxis ocurrere frenis
Ausus, anhelante ²⁴ stimulis elephanta fatigans
Oppedit Enachides ²⁵, hasta confossus Hylton ²⁶,
Perque tot objectos invictus et impiger hostes
Ad Porum molitur iter, Mavortius heros:
Quem, velut existantem subjectis mœnibus arcem,
Ut procul aspexit, elephantis terga prementem;
Invenit tandem, dignumque stupore, meoque
Par animo discrimen, ait: Res ecce gerenda est
Cum monstris mihi, cuncte viris illustribus una.

Dixit et in levum flexit ²⁷ vestigia cornu,
Qua-gravior belli, Poro pugnante, tumultus
Aera vexabat, sequitur bellator Ariston,
Polydamasque ruit, ruit ictus Aristonis ense
Rubrius, et proprio rubefecit sanguine terram.
Polydamanus ratus prolico evertere conto,
Candaceus, volucri præventus ²⁸ arundine Glauci
Oppedit, et terræ moriens immurmurat udæ.

Jamque Argiva phalanx medium perruperat agmen
Indorum, et primis labefactis viribus, Indæ
Nutabant acies, cum Porus in agmen equestre
Jussit agi, magnis elephantes turribus æquos.
Sed tardum hoc animal, et pene immobile gressu,
Nec volucres cursus æquare valebat equorum:
Ergo levis Macedum manus occurrebat, et hoste
Percusso, refugis ietus vitabat habenis,

Vers. 4626.

VARIÆ LECTIONES.

¹⁸ impelli. ¹⁹ astabat. ²⁰ rerum. ²¹ gemitus. ²² gravi. ²³ rumpit. ²⁴ cunctantem. ²⁵ Inachides.
²⁶ Hylcon. ²⁷ torquet. ²⁸ præcinctus ²⁹ timorem. ³⁰ et. ³¹ exhaustus. ³² cæde. ³³ incautequo. ³⁴ mu-
nus. ³⁵ peteretur.

A Sed neque barbaricis, Martem exercere, sagittis
Fas erat, arcus enim gravis, atque ingens nisi pri-
[mum

Imprimeretur humo, nisi curvaretur ab imo,
Non poterat flecti, jamque aspernantibus Indis
Imperium Pori, quod fit titubantibus alis
Cum ducis imperis metus acrior imperat, illi
Extenuare aciem, turmas hi jungere, rursus
Stare jubent alii; nec erat de millibus unus,
In medium qui consuleret: tamen agmine Porus
Disposito rursus, dispersa recolligit arma,
Terribilesque oculis elephantes objicit hosti.
Nec minimum Graiis monstra incautere pavorem ²⁹
Nec solum barritus equos, sed et horrifer aures
Moverat humanas, tremulusque expaverat aer.

B At ³⁰ jam terrificus turbaverat agmina laxis
Ordinibus stridor, et jam mandare parabant
Terga fugæ modo victores: cum Magnus inertes
Corripiens Macedum cuneos, equites Agrianos,
Et Thracas, in monstra jubet convertere gressus
Extemplo redeunt animi, positoque timore
Mortis, in adverso crevit certamine virtus.
Evacuat ³¹ pharetram manus, et fatalis arundo
Non sine morte ³² volans, homines et monstra cru-
[tentat :
Dumque avidi quidam nimis incautique ³³ sequun-
[tur.

Obtriti pedibus elephantum, certa relinquunt
Defuncti documenta suis, ut protinus instent.

C Aneçps pugna diu Macedum fuit, haud sine multa
Sanguinis impensa, donec vibrare secures
Coepere unanimes, solidosque pedes elephantum,
Informesque artus ³⁴, falcato cedere ferro;
Ergo fatigati jaculis, tandemque cruentis
Pressi vulneribus, uno sinu impete vecti,
Vectoresque ruunt; tunc vero exercitus amens
Terga melius comitante fugit, Porumque serentem
Missilium nimbos, et ab alto culmine monstri
Spicula fundentem, medio velut æquore solum
Destituere sui: sed cum premeretur ³⁵ ab omni
Parte laceratus hinc inde, novemque fatiscens
Vulneribus lacer, inspiciens auriga tyranum
Languentem membris, stimulis elephanta fatigat,
In quo fugam verit; profugo par fulminis, instat
Ira Dei Macedo, sed dum fugit imbre cruento
Telorum confossus obit, genibusque caducis
Rege magis posito, quam fuso, nobilis ille
Procuruit ³⁶ Bucephal, qui tanto principe solo
Sonus erat dignus, cuius de nomine dictam
Tempore post parvo, Pellæus condidit urbem.

Rex igitur dum mutat equum, Porumque, suo-
[que

Tardius insequitur; sed frater Taxilis, Indis
Qui præterat, rex ipse quidem sed deditus illi,

Vers. 4676.

Quem oederat mundo regem fortuna, monebat
Sollicite Poruni, fortunæ ut cederet, utque
Tam celeri, tam propitio se crederet ⁴⁰ hosti.
At Porus, quanquam marcescens corpore toto,
Deficeret sanguis, fausto tamen auspice, notam
Excitus ad vocem : Num ³⁷ tu, proh dedecus ! inquit,
Taxilis es frater ? qui transfuga meque, suumque
Prodidit imperium ? Dixit, telumque, quod unum
Nondum corruerat manibus, contorsit in hostem,
Quod medio juvenis exceptum pectore, tergum
Rupit, et æterno sopivit lumina somno ;
Seque fugæ rursus commisit; sed fera multis
Saucia vulneribus ³⁸ penitus defecit, eumque
Hostibus objecit peditem, Magnoque sequenti
Qui ratus existinctum spoliari nobile corpus ³⁹
Imperat, at morsu spoliantes cœpit amare
Attentare ⁴⁰ élaphas, rursusque imponere tergo ⁴¹
Semicem, donec multis turgentia telis
Interius pepulere foras vitalia vitam.

At rex, cum ⁴² Porum, quem jam credebat Averni
Immissum populis, erectorum lumine vidit
Attollentem oculos, odium clementia vicit :
Et : Quæ, Pore, tuos, inquit, dementia sensus
Ebria pervertit ? ut cum tibi nota mearum
Rerum fama foret, tu ⁴³ tanto perdite fastu
Auderes mihi collatis occurrere signis ?

At Porus : Quia queris, ait, respondeo tanta
Libertate tibi, quantam mibi, Magne, dedisti
Quærendo prius : Ante malum certaminis hujus
Nemo erat in terris, quem posse resistere, quemve
Censerem mili Marte parem, vel mente, meamque
Vim noram, et meritum, nondum tua fata, tuasque
Expertus vires, sed quam me fortior essem,
Eventus belli docuit, tibi vero secundus
Non minimum felix videor mihi, ne tamen isto
Attollas animum casu, quia viceris ipse.
Exemplum tibi sum, qui cum fortissimus essem
Fortius inveni, ne dixeris esse beatum
Qui, quo crescat ⁴⁴ habet : nisi quo decrescere possit
Non habeat, satius est non ascendere, quam post
Ascensum regredi, melius non crescere, quam post
Augmentum minui, gravius torquentur avari
Amissi memores, quam delectentur habendo.
Proinde tui cursus frenum ⁴⁵ moderare, caduca
Sunt bona fortunæ : stabilis ⁴⁶ ignara favoris.

Miratur Makedo fortunæ turbine regem
Infractum, victumque animum victoris habentem.
Ergo refrenata mutati pectoris ira,
Contra spem procerum, curavit prodigus ægrum,
Curatum sovit, confirmatumque benignè
Inter amicorum cœtus, numerumque recepit
Largius exhibuit, dilatavitque prioris
Imperi metas, tantoque exceptus honore

Vers. 4729.

A Est hostis, quantum sibi vix speraret amicus.
Postquam magnanimus Macedum victricibus ar-
[mis

Succubuit Porus, suecumbe nescius ante,
Elatus Makedo, cui vix, cedentibus astris,
Prodiga tam celebrem dederat fortuna triumphum.
Quo famulante ⁴⁷ sibi fines Orientis apertos
Censebat, laxis propere festinat habenis,
Orbis in extremas convertere prælia gentes
Oceanique suis populos adjungere castris.
Ocius ergo Notis, Indos, extremaque mundi
Climata subjiciens, populos, regesque pererrat,
Nec minus humanis portenti mentibus infert,
Terroris minus nocturni fulminis ⁴⁸ igne,
Quem sequitur fragor, et fractæ collisio nullis,
Et vaga, pallentem motura tonitrua mundum
Mentem præteritæ memorem terrentia culpæ.

Ausa tamen fatis, Macedumque resistere famæ
Gens Sadracarum ⁴⁹ validis ⁵⁰ se mœnibus urbis
Inclusit, dubio metuens se credere Marti.
Aptari scalas jubet, et cunctantibus aliis ⁵¹
Primus in oppositum galeato vertice murum
Invadit ⁵² Makedo, sed erat locus arctus, ut ipsum
Vix caperet murus : sic ergo suprema tenebat
Ut magis hæceret, quam staret, cum tamen ipse ⁵³
Mille citaretur jaculis e ⁵⁴ turribus unus,
Nec Macedum quisquam gradibus succelere posse.
Quippe ascendentes removebat ab aggere missus
Missilium turbo, tandem discrimina, vimque
Telorum vicit ⁵⁵ pudor, et confusio frontis.
Nam mora subsidii poterat compellere lenti,
Dederat ut sese, vel morti forte vel hosti.
Festinant ergo ⁵⁶ certatim ascendere, vitæ
Pignore postposito, sed festinando morantur
Auxilium ; nam dum certant evadere ⁵⁷, scalas
Plus onerant, quibus effractis, ruit omnis ab alto
In se lapsa manus, et desperare coegit
Spem Macedum Magnus, quem solum stare videba.
Tanquam in deserto fuerit desertus ab illis,
Jamque manus, clypeum quæ contorquebat ad ictus,
Lassa minahatur defectum, jamque monebant
Clamantes socii, celer ut resiliret, ut ⁵⁸ ipsum
Exciperent : cum rex ausus, mirabile dictu,
Atque fide majus; saltu se præpete, dira

D Barbarie plenam præceps immisit in urbem,
Indignum reputans divino schemate princeps,
Tot clarus titulis, si tergum ostenderet hosti
Quærerit an fortis facto, an temerarius isto.
Rex fuerit? sed si contraria jungere cures :
Et fortis fuit, et facto temerarius isto.
Cumque capi vivus posset, per ignive priusqnam
Surgeret, excusit fortuna potenter utrumque,
Et ⁵⁹ miro miranda modo protexit alnum.

Vers. 4781.

VARIAE LECTIONES.

⁴⁰ dederet. ³⁷ non. ³⁸ missilibus. ³⁹ pectus. ⁴⁰ Infestare. ⁴¹ dorso. ⁴² ut. ⁴³ in. ⁴⁴ crescit. ⁴⁵ tuos
cursus freno. ⁴⁶ stabilisque. ⁴⁷ mediante. ⁴⁸ fulgoris. ⁴⁹ Q. Curt. Oxytracarum. ⁵⁰ validæ. ⁵¹ illis.
⁵² Evasit. ⁵³ ille. ⁵⁴ ex. ⁵⁵ vincit. ⁵⁶ igitur. ⁵⁷ invadere. ⁵⁸ et. ⁵⁹ Sed.

Sic etenim corpus Macedo libraverat, ut se
Exciperet pedibus : stans ergo lacessere pugnam
Cœpit, et a tergo, ne posset ab hoste necari ⁶⁰,
Magnipotens fortuna duci ⁶¹ præviderat ante.

Stabat enim laurus annoso stipite, tanquam
Nata ducem Macedum vetus defendere ramis.
Cujus ⁶² ut applicuit trunco insuperabile corpus,
Ultio coelestis clypeum circumtulit, ictus
Telorum excipiens, cumque omnes eminus unum
Impeterent, propius accedere nemo, manumve
Conferre audebat, celeberrima fama verendi
Nominis, edomitum jam dilatata per orhem
Pro duce pugnabat, et desperatio magnæ
Virtutis stimulus, et honestæ occasio mortis :
Sed clypeum jam missilium perfoderat imber,
Fractaque plangebat saxorum turbine ⁶³ cassis,
Lubrica succiderant ⁶⁴ genua, et labefacta laboris
Pondere continui, vix sustentare valebant
Egregium corpus; quod cum spoliare pararent
Qui stabant proprius, hos sic mucrone recepit
Magnus, ut ante ipsum, vita fugiente jacerent
Exanimes gemini, quorum sic terruit omnes
Sadracas obitus, ut nemo lacessere deinceps
Cominus auderet, collato robore Magnum.

Ille tamen genibus exceptus ⁶⁵ corpus, ad omnes
Ictus expositum non ægre, tigridis instar,
Ense tuebatur, donec per inane sagitta
Accelerans, latus in dextrum, scelus ausa cucurrit;
Cujus ad introitum, crudo de vulnere tantum
Sanguinis emicuit, ut rex tremefactus, et amens,
Non posset telum nutanti evellere dextra.
Exsangues igitur afflicti corporis artus
Applicuit lauro moribundus, et arma remisit.
Accurrens ⁶⁶ alacer jaculum qui miserat, Indus,
Exanimem credens regem, spoliare parabat.
Quem simul ac sensit, corpus regale profana
Attractare manu Macedo : Proh dedecus, inquit,
Nonne ⁶⁷ ducem Macedum nosti ? nec plura locutus
Languentem revocans animum, nudum latus hostis
Subjecto mucrone fodit ⁶⁸, jungitque duobus
Exanimem ⁶⁹ sociis : Talem decet ire sub umbras,
Inquit Alexander, talis mihi nuntius esto.
Dixit, et ut moriens invictus dimicet ante,
Quam sacer in tenues erumpat spiritus auras,
Se clypeo, et lauri ramis attollere tentat;
Sed neque sic proferre potens venerabile corpus
Poplite succiduo rursum procumbit, et hostem
Provocat, exerto si quis confilgere telo ⁷⁰
Audeat, et tantæ spolium sibi ⁷¹ tollere palmæ.

Tandem alia muri vestigia parte secutus
Peucesses, pulsis propagatoribus urbis,
Impiger irrumpens aditus et claustra, reiecto
Ense supervenit, tremulo quem lumine postquam

Vers. 4834.

A Intuitus Macedo, jam non solatia vitæ,
Sed mortis socium ratus advenisse, tepenti
Exceptit clypeo corpus, subit inde ⁷² Timæus,
Deinde ⁷³ Leonatus, et Ariston ⁷⁴, omnibus isti
Indis oppositi ⁷⁵, regem defendere totis
Viribus ardescunt ⁷⁶; sed dum tot millia soli
Rejicerent, cecidit præclarus ⁷⁷ Marte ⁷⁸ Timæus
Peucessesque gravi capitï discriminè læsus,
Deinde ⁷⁹ Leonatus, armis jacuere remissis
Ante pedes regis, jam spes in Aristone solc
Unica restabat, sed et ipse ruentibus Indis
Saucius, haud poterat tantos inhibere furores.

Interea cecidisse ducem, intra mœnia, rumor
Pertulit ad Græcos, alias tam dura timore
Fregisset, sed eos animavit fama, pericli

B Totius immemores, murum fregere dolabris,
Molitique aditum, spreto discriminè mortis,
Per murum fecere viam, perit olvia passim
Turba, cadit sine quo delectu sexus, et ætas
Omnis, Alexandro mortis, seu vulneris auctor
Creditur, occurrit quicunque, nec improbus iram
Deposuit gladius, donec superesse ruinæ
Desit, et dextræ ferienti defuit hostis.
Nec mora, concurrunt avidi curare jacentem
Pellæum proceres, referuntque in castra deorum
Invidiam, cuius nudato vulnere, magnus
Inter doctores medica Critobulus ⁷⁹ in arte
Comperit hamata percussum cuspide regem,
Non ⁸⁰ posse educi, nisi vulnus docta secando
Augeret manus, et ferrum, multumque cruaris
C Ne traheret fluxum, cuspis retracta, trementi
Mente verebatur; igitur cum fata videret,
Si male curaret regem, sibi triste minari,
Inque suum redditura caput mala, pectore stabat
Attonito, quem rex trepidum ut percepit amictu
Siccanem ⁸¹ lacrymas, et captum mente : Quid, in-
[quit,

Exspectas (cum sit hoc insanabile vulnus)
Me saltem lento moriturum ⁸² absolvere letho?
Cumque mihi possis celeri succurrere morte,
An metuis ne sis fati reus hujus ? at ille
Sive nihil metuens tandem sibi, sive timorem
Dissimulans, supplex oravit, ut ipse tenendum
Præberet corpus, teli dum velleret hamos.
Quippe levem ad motum quantumlibet adfore vitæ
D Non leve discrimen. Non est ait, ille decorum
Vinciri regem, non est, Critolae, teneri.
Libera sit regis, et semper salva potestas.

Sic ait, et quod vix auderes credere, corpus
Præbuit immotum, neque ⁸³ vultus signa doloris
Contraxit, rugas; sed abacta cuspide postquam
Largior erupit ⁸⁴ patefacto vulnere sanguis :
Offudit ⁸⁵ caligo oculos, animunque labantem

Vers. 4886.

VARIE LECTIONES.

⁶⁰ moveri. ⁶¹ viro. ⁶² Hujus. ⁶³ telorum grandine. ⁶⁴ conciderant. ⁶⁵ exceperit. ⁶⁶ decurrent. ⁶⁷ Mene. ⁶⁸ serit. ⁶⁹ Exsanguem. ⁷⁰ ferro. ⁷¹ sic. ⁷² Q. Curt. Ariston. ⁷³ expositi. ⁷⁴ ardebant. ⁷⁵ præclaro. ⁷⁶ Q. Curt. Critobolus. ⁷⁷ Nec. ⁷⁸ Celantem. ⁷⁹ peritum. ⁸⁰ non. ⁸¹ emicuit. ⁸² suffudit.

Suspendit tantus dolor, ut moribundus, ab illis ^{as}
Qui circumstabant, vix exciperetur amicis.
Quod simul acceptum est, oritur per casta tu-
[multus
Fiebilis, et Macedum ruit in lamenta juventus,
Confessi se omnes unius vivere vita.
Nec prius obticuit clamor, quam pollice docto
Restrinxit fluxum medicus medicantibus herbis.
Tunc demum somno licuit succumbere Magno ^{as}.
Tunc demum accepta regis per castra salute
Exsule mœstitia, turmas statuere per omnes
Prodiga laetitia positis convivia ^{as} mensis.
Qualis in Ægeo, Borea bacchante, profundo
Exoritur clamor, cum fracta puppe magister
Volvitur in medios immerso vertice fluctus;
Fit frigor, et similem timet unusquisque ruinam,
Seque omnes anima periisse fatentur in una,
Si tamen incolumem, revocare tenacibus uncis
Ad ^{as} clavum revocare ^{as} queant, sonat aura tu-
[multu
Lætitiae, et primum vincunt nova gaudia luctum.
Postquam, Pellæi curato ^{as} vulnere, pauci
Effluxere dies, cum nondum obducta cicatrix,
Posse videretur graviorem gignere morbum,
Impatiens tamen ille moræ, parat arma repostis
Gentibus Oceani, et celeres inferre sarissas.
Perdomitoque sibi nascentis cardine Phœbi,
Quærere nescitum Nili mortalibus ortum,
Regibus Indorum Poro, Abisarique ^{as}, juvante
Taxile, navigii mandatur cura parandi.
Rumor ut altonitas implevit militis aures,
Cumque fatigati, regisque, suaque saluti
Consulerent proceres, cuncti velut agmine factio
Conveniunt simul, et Craterus generosus ad ipsum
Vota precesque ferens: tua, regum maxime, virtus
Inquit, et esuries mentis, cui maximus iste
Non satis est orbis, quem proponunt tibi finem?
Vel quem sunt habitura modum? tua si tibi vilis,
Ut nunc est, vel cara minus, pretiosa tuorum
Sit saltē tibi, Magne, salus, gens omnis in istos
Conspirat jugulos, lateat sub classibus ^{as} equor:
Cuncta venenatos acuant animalia dentes,
Quælibet occurrat ignoto bellua vultu,
Omnibus objice nos terræ, pelagique periclis,
Dummodo te serves, dum tu tibi parcere cures.
Ad nova tendentes semper discrimina, quis nos
Invictos toties poterit præstare deorum.
Res ita se præbent, ut nulli fas sit in uno
Semper stare gradu, sed quis spondere deorum,
Audeat hoc, Macedum diuturnum te fore sidus?
Quis te præcipitem per mundi lubrica possit
Incolumem servare diu? cur te manifestis
Vers. 4956.

A Casibus objicis? ut capias ignobile castrum?
Cum labor et merces æqua sibi lance cohærent,
In causis paribus, respondent præmia damnis.
Dulcior esse solet fructus, majorque ^{as} secundis
Rebus, et adversis majus solamen haberit.
Esto tibi deinceps et nobis parcior in te,
Objice nos cuivis portento, ignobile bellum,
Degeneres pugnas, obscura pericula vita.
Gloria quantalibet vili sorde scit in hoste.
Indignum satis est, ut consumatur ^{as} in illig
Gloria vel virtus, ubi multo parta labore
Ostendi nequeunt. Eadem Ptolomæus, et omnis
Concio ^{as} cum lacrymis confusa voce perorant.
Non fuit Æacidæ pietas ingrata suorum,
Atque ita: Non minimum vobis obnoxius, inquit,
B Haud ingratus ero, non solum, quod scio nostram
Vos hodie, proceres, vestræ præferre saluti;
Sed quod ab introitu regni, vel origine belli,
Erga me nullum pietatis opus, vel amoris
Pignus omisisti, verum non est mihi prorsus
Mens ea, quæ vobis, nec enim desistere coptis,
Aut bellum finire volo; non me capit ætas,
Sed neque me spatio ætatis, vel legibus ævi
Metior, excedit ævi mea gloria metas.
Hæc sola est, vestrum metiri qua volo regem.
Degeneres animi pectusque ignobile, summum
Credunt esse bonum, diuturna vivere vita,
Sed mundi rex unus ego, qui mille triumphos,
Non annos vitæ numero, si munera recte
C Computo fortunæ, vel si bene clara retractem
Gesta, diu vixi. Thracas ^{as} Asiamque subegi,
Proximus est mundi mihi finis, et absque deo-
[rum
Ut loquar invidia, nimis est angustus hic orbis
Et terræ tractus, domino non sufficit uni;
Quem tamen egressus, postquam hunc subjecero
[mundum,
En alium vobis aperire sequentibus orbem,
Jam mihi constitui; nihil insuperabile fortis,
Antipodum penetrare sinus, aliamque videre
Naturam accelero, mihi si tamen arma negatis,
Non possunt mihi deesse manus, ubicunque mo-
[vebor,
In scena mundi totius me reor esse,
D Ignotosque locos, vulgusque ignobile bellis
Nobilitabo meis, et quas natura removit
Gentibus occultas calcabitis, hoc duce, terras;
His operam dare proposui nec respuo ^{as} claram,
Si fortuna velit, vel in his extingue vita.
Dixit, et ad naves socios invitat, at illi
Ducat eos quoconque velit hortantur, et ecce!
Nauticus exoritur per fluminis ostia clamor.
Vers. 4985.

VARIÆ LECTIONES.

^{as} ipéis. ^{as} Magnum. ^{as} solemnia. ^{as} Et. ^{as} reparare. ^{as} curando. ^{as} Q. Curt. Abiasares. ^{as} melicr-
que. ^{as} consumantur. ^{as} Cætus. ^{as} Cretas. ^{as} Ms. renuo.

ARGUMENTUM LIBRI DECIMI.

*Oceanum Decimus audaci classe fatigat
Infernū natura chaos, civesque gehennæ
Conquestu, monituque ^{⁹⁹} movet. Redit æquore Magnus.
Oceano domīo, mirandaque pectore versans,
Occiduum bellis proponit frangere mundum :
Navigiumque parat ; sed territus orbis in unum
Confūit, et misso veneratur munere Magnum :
Qui licet invictus ferro, famulante ^{⁹⁹} veneno,
Vineitur; et luteo resolutus corpore, tandem
Liber in ætherias vanescit spiritus auras.*

LIBER DECIMUS.

Sidereo vultus ^{⁹⁷}, et amicum navibus amnem
Præbucrat zephyrus; et jam statione soluta
Longius impulerat acclivis navita classem,
Ignarus quo tendat iter, vel quam procul absit
Hactenus Oceani populis, incognitus amnis.

Interea memori recolens natura dolore
Principis opprobrium mundo commune, sibique
Qui nimis angustum terrarum dixerat orbem,
Arcanasque sui partes aperire parabat,
Gentibus armatis, subito turbata verendos
Canitie vultus, Hylen irata, novumque
Intermittit opus, et quas formare figuras
Cœperat, et varia ^{⁹⁸} animas infundere membris
Turbida deseruit, velataque nubis amictu
Ad Styga tendit ^{⁹⁹} iter, mundique arcana secundi.
Quo se cunque rapit, cedunt elementa, suæque
Artifici assurgunt, veneratur pendulus aer
Numinis ingressum, terræ lascivia vernis
Floribus occurrit, solito mare blandius undis
Imperat, et tumidi tenuere silentia fluctus ;
Omnia naturam digne venerantur, et orant :
Ut sata multiplicet, fetusque, et semina rerum
Augeat, infuso, mistoque humore calori.

Hla suis referens grates, servare statutas
Jussit, et in nullo naturæ excedere metas.
Ad Stygæ discedo ^{¹⁰⁰}, mihi provisura, meisque,
Inquit, Alexandri, quem terra, fretumque perhor-

[rent ^¹]

Eversura caput, vobis ^² commune flagellum
Dixit, et obsecros aperit telluris hiatus,
Tartareumque subit declivi tramite limen.

Ante fores Ercibi, Stygiæ sub mœnibus urbis,
Liventes habitant, terrarum monstra, sorores :
Inter quas, antris aliarum mater opacis
Abscondit loculos, et coctum mille caminis,

Vers. 5029.

A Faucibus infusum siccis *ingurgitat* ^³ surum,
Explrique nequit sitis insatiabilis ardor.
Subsannans alias, cunctis supereminet una
Dedignata parem flagrante Superbia vultu.
Mersa jacens ardente luto torquetur, et ardet
Pubetanus, totis exhausta Libido medullis.
Nauscat Ebrietas; Gula deliciosa ligurrit,
Et mendica suos consumit mœrsibus artus.
Immemor Ira sui est, et quo rapit impetus, illuc
Ebria discurrit, et se, sociasque flagellat,
Proditioque Doli comes, et Detracatio maeri
Filia Livoris, quæ cum benefacta negare
Non possit, quoconque modo pervertere tentat,
Et minuit laudes, quas non abscondere ^⁴ fas est.
Pestis Hypocryseos marcenti livida vultu

B Hic sedet, et summus hodie Processus in aula,
Pestis adulandi, bibulis studiosa potentum
Auribus instillans animæ lethale venenum ;
Huius aulæ vitio tanta est concessa potestas,
Ut rerum dominis humanas subtrahat aures.
Hæc ubi præteriens obliquo lumine vidit ^⁵
Rerum prima parens, urbis se mœnibus infert
Qua videt æternis animas ardere caminis.

Est locus extreum barathri devexus in antrum,
Perpetua fornace calens, ubi crimina punit,
Et sontes animas, ultricis flamma gehennæ ;
Et ^⁶ licet unus eas atque idem torreat ^⁷ ignis,
Non tamen infligunt æquas incendia poenas
Omnibus; hi levius torquentur, sœvius illi;
Sic se conformat meritis cujusque gehenna,

C Ut qui deliquerit levius ^⁸, levioribus ille
Subjeat poenis, et qui graviore reatu
Excessit gravius, graviorem sentiat ignem.

Sunt quibus excepta primi levitate parentis
Nulla fuit vita contagio, vel venialis;

Vers. 5064.

VARIÆ LECTIONES.

^{⁹⁹} lacrymisque. ^{⁹⁹} mediane. ^{⁹⁷} fluctus. ^{⁹⁸} variis. ^{⁹⁹} vertit. ^{¹⁰⁰} descendo. ^¹ perhorret. ^² nobis.
^{⁹⁹} ingutturat. ^⁴ pervertere. ^⁵ fit. ^⁶ Sed. ^⁷ terreat. ^⁸ levibus.

His nihil, aut modicum poenæ vapor igneus infert. A Edidit antiquus serpens, quibus omne repressit

Sicut in æstivo cum tempore noxiis agros
Sirius exurit, sub eodem lumine solis
Sanus lascivit, cruciat, et æstuat æger.
Ilic perpetua miscens incendia mortis,
Leviathan, medii stans in fornace⁹ barathri,
Ut procul inspexit Numen, fornace relicta,
Tendit eo, sed eam ne terreat, ora Colubri
Ponit, et in primam redit, assumitque figuram,
Quam dederat natura creans, cum sidere solis
Clarior intumuit, tantamque superbia mentem
Extulit, ut summum partiri vellet Olympum;
Quo dea conspecto : Scelerum pater, inquit, et ultor,

Quem matutini superantem lumine vultum
Luciferi tumor ætheria dejecit ab arce,
Ad te confugio tandem miserabilis, ad te,
Quem ne nulla tibi perlenti sidera sedes
Esset, in hac saltem terrarum nocte recepi.
Ad te communes hominumque, deumque querelas
Affero, scis etenim quantis elementa fatiget
Motibus armipotens Makedo, qui classe subacto
Æquore Pamphylo, Darium ter vicit, et omnem
Confundens¹⁰ Asiam, Porum servire coegit
Indomitum bellis, nec eo contentus, Eoas
Vestigat latebras, et nunc vesanus in ipsum
Fulminat Oceanum, cuius si fata secundis
Vela regant ventis, caput indagare remotum
A mundo Nili, et paradisum cingere facta
Obsidione, parat, et ni tibi caveris, istud
Non sinet intactum chaos, antipodiumque recessus,
Alteriusque volet naturæ cernere solem;
Ergo age, communem nobis ulciscere pestem.
Quæ tua laus, Coluber, vel quæ tua gloria? Primum
Ejecisse hominem? si tam venerabilis hortus
Cedat Alexandro? Nec plura locuta recessit.
Ille secutus eam dictis, promittit in omnes
Eventus operam, nec se desistere, donec
Infernī tenebris jungatur¹¹ publicus hostis.
Nec mora, rugitu tenebrosam concutit urbem¹²
Conciliumque vocat, jacet inveterata malorum
Planities, durata gelu, et nive saucia, cuius
Nec sol indomitum, nec mitigat aura, rigorem.
Ilic sontes animæ passim per plana jacentes
Mortis inaudite torquentur agone, quibus mors
Est, non posse mori, quia quorum hic mortua vita
In culpa fuerit, ibi vivet semper eorum
Mors in suppliciis, ut qui hic delinquere vivus
Non cessat, finem moriendi nesciat illic.
Afflictus¹³ glacie, nivium de frigore transit
Ad prunas, prob supplicium miserable! semper,
Et nunquam moritur, quem torquet carcer averni.
Ilic ubi collecti satrapæ Stygis, et tenebrarum
Consedere duces, tria sibila gutture rauco

Vers. 5117.

Murmur, et infernis indicta silentia poenis :
Umbrarumque graves jubet obmutescere p'ancus.
Ergo ubi compressit gemitus, a pectore surgens
In medium, mandata deæ proponit, et addit.

Nam quis erit modus, o socii, et quæ meta flâ-

[gell]

Iujus, ait, quo cuncta tremunt, prolixior illi
Si mora pro libitu frangendum indulserit orben?
Ecce (sed id taceo) rupto parat obice terræ,
Tartareum penetrare chaos, belloque subactis
Umbrarum dominis captivos ducere manes;
Est tamen in fatis, quod abominor, adfere tempus
Quo novus in terris, quadam partus novitate,
Nescio quis nasceretur homo, qui careeris bujus
B Ferrea subversis confringet claustra columnis,
Vasaque diripiens, et fortia fortior arma
Nostra triumphali populabitur atria ligno;
Proinde duces mortis, nascenti occurrite morti¹⁴
Et regi Makedum, ne forte sit ille futurus
Infernī domitor, letho præcludite vitam.

Vix ea ructarat, cum blando subdola vultu
Proditio surgens : labor iste brevissimus, inquit
Est mibi mortiferum, super omnia toxica, virus,
Quod nec testa capit, nec fusilis olla metalli,
Nec vitri species, nec vas aliud, nisi solum
Ungula cornipedis, dabitur liquor iste Falerno
Mistus Alexandro, præsto est occasio dandi,
Nam meus Antipater, Makedum præfectus, ab ipsis
C Cunaram lacrymis, prætendere doctus amorem
Voce, sed occultis odium celare¹⁵ medullis,
Ad regem ire parat Babylona, citatus ab ipso,
Ut sub eo senium consumat, et aspera rursus
Perferat emeritus¹⁶ castrensis tædia vitae:
Hoc ego, si dea sum, qua nulla potentior inter
Noctigenas, si me vestram bene nostis alumnam,
Iloc famulante¹⁷, duci virus lethale datura
Evehor ad superos. Sic satur, et omnis in unum
Conclamat tenebrosa cohors, laudatur ab omni
Provida concilio, quia¹⁸ sic studiosa pararet
Indomitum¹⁹ bellis armato frangere potu.

Nec mora Proditio faciem mutata vetustam,
Emergit tenebris, Siculumque per aera, pennis
Vecta venenatis, thalamum tandem intrat alumni,
D Quem satis instructum blando sermone relinquens,
In chaos æternum, solitasque revertitur urbes²⁰.

Namque reluctantem Pellæus classe minaci
Fregerat Oceanum, jamque indignantibus undis,
Victor ab Oceano, Babylona redire parabat;
Constituebat enim miser, ignarusque futuri,
Dispositis Asia rebus, transferre sarissas,
Ponorum in fines, Libyis exinde subactis
Finibus, Hispanas, quibus Herculis esse columnas
Fama loquebatur, ultra discedere²¹ metas,

Vers. 5170.

VARIAE LECTIONES.

⁹ servore. ¹⁰ Confringens. ¹¹ mergatur. ¹² umbra. ¹³ Astrictus ultritus. ¹⁴ morbo. ¹⁵ vrastare.
¹⁶ emeritus. ¹⁷ mediante. ¹⁸ quod. ¹⁹ fractum. ²⁰ umbras. ²¹ descendere.

Occiduumque sibi bello submittere solem.
Gentibus his domitis, animi sipientis in arce
Concipere audebat, post hæc transcendere montes
Velle Pyrenæos, armisque domare rebelles
Gallerum populos, Rhenumque adjungere victis.
Tunc demum patriam, Macecumque revisere fines,
Alpibus abjectis agitabat, et inter cundum
Italianam servire sibi, Romanaque docere
Græcorum portare jugum. Prætoribus ergo
Præcepit Syriæ facienda quærete classis
Materiem; delet aerias procumbere redros
Libanus, et virides adductas fluctibus ¹¹ ornos.
In classem cadit omne nenuis, stupet æthera ¹² tellus
Arboreis viduata comis, umbraque perenni,
Miranturque novum nudata cacumina solem.

Quo tendit tua, Magne, famæ? quis finis habendi?
Quærendi quis finis erit? quæ ¹³ meta laborum?
Nil agis, o demens! licet omnia clauseris uno
Regna sub imperio, totumque subegeris orbem,
Semper egenus eris, animum nullius egentem
Non res efficiunt, sed sufficientia; quamvis
Sit modicum, si sufficiat, nullius egebis.
O facilem falli! qui dum parat arma, venenum ¹⁴
Ejus ad interitum quod comprimat arma, paratur ¹⁵.
Crescit avara sitis juveni, sed potio tantam
Opprimet ¹⁶ una sitim. Nam prolixus ille scelestus ¹⁷
Instructus monitis, ventisque advectus inquis
Venerat Antipater Babylonem, ubi cum patricidis
Complicibusque suis, facinus tractabat acerbum.

Quis furor, o superi? quid agis fortuna? tuumne
Protectum toties perimi patieris alumnū?
Si fati decreta nequis mutare, volentis
Ut pereat Macedo, saltem secreta revela
Carnisicūm, potes auctores convertere lethi,
Et fati ¹⁸ mutare genus, converte venenum
In gladium, satius et honestius occidet armis,
Is qui plus deliquit in his, sed forsitan armis
Non potuere palam superi, quem vincere dirum
Clam potuit virus; fuit ergo dignius illum
Occultum sentire nefas, quam cedere ferro.

Ut ¹⁹ tamen ante diem extremum, quem fata para-
[bant,
Omnia, rex regum, sibi subdita regna videret,
Fecit eum famæ sonus, et fortuna monarcham.
Tantus enim terror, et consternatio gentes
Invasit reliquas, ut post domitos Orientis
Totius populos, turbata medullitus omnīs
Natio contremeret, longeque remota paveret
Insula fluctivago quæcunque ineluditur aestu.
Oblatis igitur, cursum flexura tyranni,
Muneribus toto peregrina cucurrit ab orbe,
Ad mare descendens plenius legatio velis.

Non deditauntur subdi Carthaginis arcēs
Imperio Magni, sed et Africa tota, remoto
Vers. 5223.

¹¹ adiectas viribus. ¹² aera. ¹³ erit modus aut quæ..... ¹⁴ paratur. ¹⁵ quod comprimat. ¹⁶ vene-
num. ¹⁷ scelestus. ¹⁸ mortis. ¹⁹ Hoc. ²⁰ furore. ²¹ clarasque Semiramis arcēs. ²² quod. ²³ ope-
rīens. ²⁴ urit.

A Scribit Alexandro; Sese servire paratam:
Scribit idem solo terrore coereita, quamvis
Tuta situ, et multis pollens Hispania bellis.
Totaque terrificum, misso diadema, quo ²⁵ vix
Credere sustineam, veneratur Gallia regem:
Mitescit Rheni rabies, positoque rigore ²⁶
Tentonicus misto tendit Babylonica Sicambro:
Nec minor Italia gentes servire coactas
Invasit metus, et licet hinc natura nivosas
Olijciat cautes, illinc maris obice tutu
Continui maneat, tamen insuperabile Magno
Nil credens, regis sponteana prævenit iram,
Muneribus sedare datis Trinacria, montes,
Infernusque lacus, proli servire Philippi
Imperat, et scribit. Sed quid moror? omnis in unum
B Natio concurrit, *claras* ²⁷ *Babylonis et arcēs*
Æquore vecta petit, legatos inde videres
Affluere, et naves reūm speciebus onustas
Quadrupedumque greges, quo pervenisse loqua-
[cem]

C Cedere vix posses famæ præmobilis auram.
Magnus ut accepit, quia ²⁸ confluxisset in unum
Ipsius exspectans ²⁹ adventum territus orbis,
Ardet adire locum mortis, remisque citata
Classe Semiramiam tendit festinus ad urbēi:
Non aliter procul inspecto grege, tigris equorum,
Cujus fulmineas urget ³⁰ sitis aspera fauces,
Excutitur stimulante fame, vivumque cruentem
Immitis bibit, et laceros incorporat artus.
Quam si forte sequens occulto tramite pungat
Cuspide venator, plangit, fusoque per herbam
Inmoritur sitiens nec adhuc satiata cruento.

D Jam sibi Pellæus fatales, proh dolor! arcēs
Agmine quadrato stipe'us inibat, et ecce
Obvia mirifico splendebat turba paratu;
Occurrunt proceres, quibus ut comitantibus urbēi
Arduus intravit, sumpsitque insignia regni,
Legatos jubet admitti, positumque monarcha
Ascendens solium, victo sibi vitor ab orbe
Munera missa capit, clypeum quem Gallia gemmis
Miserat intextum; galcam Carthago pyropo
Desuper ardente; visumque sitire cruento
Teutonicus gladium; spumantem Hispania labris
Cornipedem, vario distinctum membra colore,

E Aureaque attritis mandentem frena lupatis.
Tortilis argento digitis intexta Cyclopum
Traditur a Siculo veniens lorica Tyranno.
His tamen acceptis, quot mundi regua, tot illi
Tradita designant regum diademata regem:
His variae gentis cultus, his plurima miris
Purpura texta modis, his quidquid ubique reper-
[tum est,
Quod mentem alliciat, quod delectare tuendo
Mortales oculos queat additur omne metallum,
Vers. 5275.

VARIÆ LECTIONES.

Et lapidum splendor : his ut brevius ²⁶ loquar, or-
[bis
Junguntur ²⁷ totius opes, quibus illa receptis :
Gratia diis, inquit, quorum mihi parta favore
Regna, triumphantur ²⁸ quas nondum vidimus
[urbes.

Nec ²⁹ minor a vobis ³⁰ debetur gratia ³¹ cœlo;
Quod sine conflictu bellorum, quod sine nostri ³²
Sanguinis impensa Macedum certamina nondum
Cominus experti, nostræ cessistis habenæ :
Cui se si Darius posito diademate supplex
Commisisset, eo regnum in parte recepto,
Sensisset nihil esse jugo mansuetius isto :
Porus in exemplo est, qua mansuetudine victis
Præsideam victor, ne dum parentibus ultro,
Quosque jugum nostrum vis nulla subire coagit
Subjectos mihi mortales, ita vivere salva
Libertate volo, ut jam non sit servitium, imo
Libertas, servire mihi, distinctio nulla
Libertatis erit, inter quos nemo rebellis.

Hæc ubi legatis breviter : conversus ad illos,
Egregia quorum virtute subegerat orbem :
Vos quoque, victores, quorum labor arduus, inquit,
Egit, ut in nostro conspectu terra sileret,
Præmia digna manent : dignissimus Hercule milis,
Hoc me rege meus, sed et hoc ³³ rex milite dignus,
Milite quem nec hiems fregit glacialibus oris,
Nec medius Libyæ torpente reddidit æstus.
Indica vicerunt ³⁴ Macedum deserta catervæ,
His nostris ³⁵ manibus domitis lugentia monstris.
Quid rescam triplicem Dario vivente trium-
[phum?

Memnona dejectum, Porique et Taxilis arma ?
Quid loquar informes nobis ³⁶ cessisse gigantes ?
Nunc quia nil mundo peragendum restat in isto,
Ne tamen assuetus armorum langueat usus ;
Oro ³⁷, queramus alio sub sole jacentes
Antipodium populos, ne gloria nostra ³⁸ relinquat
Vel virtus quid inexpertum, quo crescere possit,
Vel quo perpetui mereatur carminis odas.

Me duce, nulla meis tellus erit invia, vincit
Cuncta labor, nihil est investigabile fortis :
Plures esse refert mundos doctrina priorum,
Væ mihi, qui nondum domiū de pluribus unum.
Scitis enim, socii, quod ³⁹ cum mihi miserit olim
Roma per Aemilium regni diadema, mihique
Scripscrit ut regi, opposita modo fronte, re-
[sumptis

Cornibus, excedit corrupto fædere pactum.
Nunc igitur nostris ne pars vacet ulla trium-
[phis,
Neve meis titulis desit perfectio, Romam
In primis detere placet. Dedit hoc ubi : solvit
Concilium, proni curru jam deside Phœbi.

Vers. 5324.

VARIAE LECTIONES

²⁶ brevibus. ²⁷ adduntur. ²⁸ triumphatæ. ²⁹ Non. ³⁰ nobis. ³¹ gloriæ. ³² pestri. ³³ hic. ³⁴ ri-
dunt. ³⁵ vestris. ³⁶ vobis. ³⁷ Eia. ³⁸ vestris.
³⁹ Sed tandem. ⁴⁰ verso. ⁴¹ regressum. ⁴² non. ⁴³ fulgebant.

A Jam maris undisonis rota merserat ignea solem
Fluctibus, et præcepis confuderat omnia tetro
Nox clementa globo, tenuit prodire volentes
I: lucem stellas, solito lugubrior aer
Nocturnus lunam, noctique ⁴⁴ præesse statuta
Sidera caligo, nubesque suborta repressit.
Illa nocte oculis Cynosuram nauta requirens
Nunc Helicen, vetitumque mari se mergere Plau-
[strum,
(Cum nusquam auderet sine sidere flectere cur-
[sus *)

In medio latuit, prora fluitante, profundo.
Funus Alexandri mortis presaga' futuræ,
Omnia lugebant, moriturum flevit Olympus,
Quem modo nascentem signis portenderat istis.
B De cœlo veri lapides cecidere, locutus
Agnus in Ægypto est, peperit gallina draco-
[nem :

Et nisi digna fide mentitur opinio vulgi,
Tecta patris, culmenque super, geminæ sibi toto
Qua peperit regina die, velut agmine facto,
Conflixere aquilæ, tot præsignatus ab ortu
Prodigii Macedo, superi ! quo crimine vestrum
Demeruit, vitæ in tanta brevitate, favorem.

Sed si mortali contentus honore fuisset,
Si se gessisset humilem inter prospera, si sic
Dulcia fortunæ, velut ejus amara tulisset ;
Forsitan et gladium, et gladio crudelius omni
Vitasset, fato sibi disponente, venenum.

C Jam piger exulta flectebat nocte Bootes
Emeritos currus, teneræque infantia lucis
Sopierat tenebras, sed nec tunc lucis in ortu
Roscidus auroræ super herbam decidit humor :
Nec volucres cantu tremula sub fronde, canore
Prævenere diem : venturi præscia luctus,
Vocis amorigeræ citharam Philomela repressit ;
Luciferumque ferunt primum cessisse diei
Venturæ, et reliquis nondum cedentibus astris,
Primus in ⁴⁵ occidui, versa vice, littora ponti
Flexit iter pronus, hebetique elanguit ⁴⁶ ore
Tunc demum ⁴⁷ licet invititus, quia fata morari
Non poterat Titan, Nabathæis extulit undis
Armatum radiis caput, et nisi provida fati
Obstaret series, toto conanine currus
D Velle minabatur, flexo ⁴⁸ temone, reverti ⁴⁹

Siste gradum, venerande parens, et lucis, et
[ignis
Siste gradum, nisi luciferum converteris orbem
Extinguet Macedum, tua Phœbe lucerna, lucer-
[nam :

Sed jam magnanimi fatalis venerat hora
Rectoris mersura caput, nec ⁵⁰ fata sinebant
Diffiri scelus ulterius, mundique ruinam.
Eois redolens fragrabit ⁵¹ odoribus aula,

Vers. 5375.

Qua populus, procerumque sacer convenerat ordo. A Nec mora vitalis resolutum frigore corpus
 Cum quibus, aut fando pars est consumpta dici
 Plurima, tum demum, cum donaretur ⁸⁸ optimis,
 A duce muneribus, ditatis ⁸⁹ vina ministris
 Circumferre jubet; et qui securus ab hoste
 In bellis ⁹⁰ toties hostilia fuderat arma
 Et pater, et dominus cadit, et perit inter amicos
 Dirigit totum subita torpedine corpus,
 Vixque sui compos, demiso poplite, lecto
 Redditur, extemplo serali tota tumultu
 Regia concutitur, nec dum proferre dolorem
 In medium audebant, quia fortunae medicinam
 Adfere sperabant, que semper alesso ruent
 Quoslibet in casus, consueverat. Ergo ubi venas
 Inficit virus, et mortis certa propinquæ
 Signa dedit pulsus, media sibi jussit in aula
 Aptari lectum, quo postquam exercitus amens
 Convenit, mistoque ducum manus inclyta, vulgo,
 Undantes lacrymis, et arantes unguibus ora,
 Intuitus. Quis cum terris excessero, dixit,
 Talibus inveniet dignum? jam sufficit, orbem
 Terrarum rexisse mihi, satis axe sub isto,
 Prospera successit parentibus alea bellis;
 Jam tñdere potest, membris mortalibus istam
 Circumscribi animam, consumpsi tempus et ævum,
 Deditus humanis satis in mortalibus hæsi,
 Illectenus hæc. Summum deinceps recturus Olympum,

Ad majora vocor; et me vocat arduus æther,
 Ut solium regni, et sedem sortitus in astris
 Cum Jove disponam rerum secreta, brevesque
 Eventus hominum, superumque negotia tractem
 Rursus in æthereas arces, superumque cohortem,
 Forsitan Ætnæos armat presumptio fratres;
 Et dura ⁹¹ Encelado laxavit membra Pelorus.
 Sub Jove decrepito, superosque et sidera credunt
 Posse capi ex facili, rursusque lassessere tentant.
 Et quia Mars sine mo⁹² belli discrimen abhorret:
 Consilio Jovis et superum, licet ipse relucter,
 Invitus trahor ad regnum. Sic satur, et illi
 Quærere cum planctu, lacrymisque fluentibus

[instant :
 Quem velit hæredem, mundique relinquere regem?
 Optimus, inquit, et imperio dignissimus, esto
 Rex vester; sed vox postquam non adfuit, aurum
 Detractum digito Perdicce tradidit, unde
 Praesumpsere duces, regem voluisse supremum
 In regni sibi Perdiccam succedere summa ⁹³.

Vers. 5419.

Destinuit calor, et luto de carcere tandem
 Spiritus erumpens, tenues exivit in auras.
 Tunc vero in luctum dolor est resolutus amarum,
 Tunc vires habuere suas lamenta, nec ultra
 Mobilis horrendos suppressit turba tumultus,
 Non ⁹⁴ tantus ciet astra fragor, cum quattuor axem
 Stelliferum quatint, agitando tonitrua, fratres.

O felix mortale genus, si semper haberet
 Aeternum pre mente bonum, finemque timeret,
 Qui tam nobilibus, media quam plebe citatis
 Improvisus adest, animæ discrimine magno
 Dum queruntur opes, dum fallax gloria rerum
 Mortales oculos vanis circumvolat alis:
 Dum profugos petimus, qui nunc venduntur, ho-

B [nores,
 Verrimus æquoros fluctus, vitamque perosi
 Et caput, et ⁹⁵ inercis tumidis committimus undis.
 Cumque per Alpinas hiemes, turbamque latro-

[num

Romuleas arces, et avara moenia Romæ
 Cernere solliciti, si cursu forte beato
 Ad natale solum, patriamque revertimur urbem ⁹⁶,
 Ecce repentinæ, modicæque occasio febris
 Dissolvit, toto quæcumque paravimus ævo.
 Magnus in exemplo est; cui non sufficerat orbis,
 Sufficit exciso de fossa marmore terra,
 Quinque pedum fabricata domus, ubi ⁹⁷ nobile

[corpus

C Exigua requievit humo, donec Ptolemæus,
 Cui legis Ægyptum in partem cessisse ⁹⁸, verendi
 D. positum fati, toto venerabile mundo
 Transtulit ad dictam de nomine principis urbem.

Sed jam præcipiti mersurus lumine noctem
 Phœbus anhelantes convertit ad æqua cursus
 Jam satis est lusum, jam ludum incidere præstat,
 Pierides; alias deinceps modulamina vestra
 Allicant animos, alium mihi postulo fontem,
 Qui semel exhaustis sitis est medicina secundæ.

At tu cuius opem pleno mihi copia cornu
 Fudit, ut hostiles possim contemnere linguis
 Suscipe Gualteri studiosum, magne, laborem,
 Præsul, et hanc vatis circum tua tempora sacrae
 Non dedigneris hederam conjungere miträ.

D Nam licet indignum tanto sit presule carmen,
 Cum tamen exuerit mortales spiritus artus
 Vivemus pariter, vivet cum vase superstes
 Gloria Guilhelmi, nullum moritura per ævum.

Vers. 5464.

VARIÆ LECTIÖNES.

⁸⁸ donarentur. ⁸⁹ ministros. ⁹⁰ bello. ⁹¹ duraque ⁹² Typhæo. ⁹³ sum. nam. ⁹⁴ Nec. ⁹⁵ ut. ⁹⁶ pa-
 triumque revertimus orbem. ⁹⁷ qua. ⁹⁸ cecidisse.

Ms. Engelbergense sic claudit opus: Explicit Alexandris magistri Gualteri de Castellione. Scriptus fuit liber iste anno Domini 1277

*Dum librum concluso, ecce, benevole lector, eorum imperio, quibus me parere oportet, injungitur, ne quid
 manus ex fide ms. exemplarium fecisse videar, vt versus etiam depravatos vel leviter mutatos, substitutis sed*